

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

ฉบับที่ 3

(บทเรียน 25 บท)

เขียนโดย ดร. Mike Holloway

เพื่อได้ฉบับเพิ่ม ให้ติดต่อที่

BCA Publications

1700 South Goyer Road

Kokomo, Indiana 46902

USA

โทร. 765-452-3429

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 51
"ดาวิด - บทเรียนจากคนที่เสื่อมถอย"

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนที่แล้ว เราเห็นแล้วว่า ดาวิดต้องเจอกับการพลัดถิ่นอันน่าเจ็บปวด คือ จากวีรบุรุษ กลายเป็นคนที่ต้องหนีเอาตัวรอด เป็นผู้ร้าย และเป็นคนนอกกฎหมาย อย่างน้อยก็ในสายตาของซาอูล ในช่วงเวลาของการตกเป็นผู้ร้ายนี้เอง พระเจ้าได้ทรงสอนบทเรียนที่น่าเจ็บปวดแต่มีประโยชน์แก่เขา ซึ่งเขาเอาไปใช้ได้ตลอดชีวิต
- 2 บทเรียนนี้จะเป็นบทเรียนต่อเนื่องของดาวิดซึ่งพระเจ้าสอนเขาเกี่ยวกับ “การเตือนสติที่รุนแรง” หรือ “hard-knocks” โดยไม่ได้ดูจากการที่เขาต้องกลายเป็นผู้ร้าย แต่ดูที่บทบาทของเขาในฐานะคนที่เสื่อมถอยมากกว่า
- 3 และขณะที่ดาวิดกำลังค้นหาทางเพื่อที่จะผ่านพ้นช่วงเวลาอันแสนลำบากในตอนนี้อย่างไร พระเจ้าก็ทรงสอนความจริงอันน่าเจ็บปวดบางประการแก่เขาเกี่ยวกับราคาค่างวดของการเป็นคนที่เสื่อมถอย

- 1 เขาเรียนรู้แล้วว่าการปกป้องของพระเจ้านั้นมาในทุกขนาดและทุกรูปแบบ
  - ก 1 ซามูเอล 25:23 เมื่อนางอาบียากิลเห็นดาวิด นางก็รีบลงจากหลังลา ชบหน้าลงต่อดาวิดกราบลงถึงดิน 24 นางกราบลงที่เท้าของดาวิดกล่าวว่า "เจ้านายของดิฉันเจ้าข้า ความชั่วช้านั้นอยู่ที่ดิฉันแต่ผู้เดียว ขอให้หญิงผู้รับใช้ของท่านได้พูดให้ท่านฟัง ขอท่านได้โปรดฟังเสียงหญิงผู้รับใช้ของท่าน 28 ได้โปรดอภัยการละเมิดของหญิงผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้เจ้านายของดิฉันเป็นวงศาวานที่มั่นคงอย่างแน่นอน ด้วยว่าเจ้านายของดิฉันทำสงครามอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ ตราบใดที่ท่านมีชีวิตอยู่จะหาความชั่วที่ตัวท่านไม่ได้เลย 29 แม้มีคนลุกขึ้นไล่ตามท่านและแสวงหาชีวิตของท่าน ชีวิตของเจ้านายของดิฉันจะผูกมัดอยู่กับกลุ่มชีวิตซึ่งอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่ชีวิตศัตรูของท่านจะถูกเหวี่ยงออกไปตั้งออกไปจากรังสลิง
  - ข ขณะที่ดาวิดเริ่มถอยห่างไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา เขาก็กลายเป็นคนขี้โมโห เจ้าอารมณ์ที่ระบายถึงสิ่งต่างๆมากมายที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในใจของเขา
    - 1 เขาโกรธ เขาอยากได้ตอบ และเมื่อนาบาลตัดสินใจเมินเฉยคำขอของเขาเรื่องอาหาร ดาวิดก็ตั้งใจแล้วว่า จะฆ่าเขา
    - 2 แต่นาบาลก็ไม่ได้ขอให้ดาวิดช่วยสักหน่อย ดังนั้น เขาเลยไม่รู้สึกรู้ว่าเขาเป็นหนี้ดาวิดอะไร นาบาลอาจไม่ใช่คนที่เปี่ยมมิตรหรือมีอัธยาศัยดี แต่เขาก็ไม่ได้เป็นคนที่จะเริ่มหาเรื่อง
    - 3 ในทางกลับกัน ดาวิดก็พร้อมแล้วที่จะฆ่า نابาล เพราะท่าทีของเขา และเขาก็ลงมือทำไปแล้ว หากไม่เป็นเพราะหญิงจิตใจงดงามที่ชื่อว่า อาบียากิล

- 4 เป็นเพราะภรรยาของนาบาลและความเต็มใจของเธอในการนำข้าวปลาอาหารมาให้ นั่นเองที่ทำให้โทโสของดาวิดสงบลง และช่วยให้เขาไม่ต้องแก้แค้นด้วยตัวเอง
- 5 สุภาษิต 15:1 คำตอบอ่อนหวานทำให้ความโกรธเกรี้ยวหันไปเสีย แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ

2 เขาเรียนรู้แล้วว่า น้ำพระทัยของพระเจ้าไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการช่วยเหลือของเรา

- ก 1 ซามูเอล 25:38 อยู่มาอีกประมาณสิบวันพระเยโฮวาห์ทรงประหารนาบาลและท่านก็สิ้นชีวิต 39 เมื่อดาวิดได้ยินว่านาบาลสิ้นชีวิตแล้ว ท่านจึงว่า "สาธุการแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงแก้แค้น การเหยียดหยามที่ข้าพระองค์ได้รับจากมือของนาบาล และทรงป้องกันผู้รับใช้ของพระองค์ไม่ให้ทำความชั่ว **พระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการกระทำชั่วของนาบาลให้ตกบนศีรษะของเขาเอง**" แล้วดาวิดก็ส่งคนไปสู่อาบีกายิลให้มาเป็นภรรยาของท่าน
- ข บทเรียนต่อมาที่ดาวิดได้เรียนรู้มาจากการเสียชีวิตของนาบาล พระเจ้าทรงประหารเขา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เราไม่จำเป็นต้องแก้แค้นด้วยตัวเอง เพราะพระเจ้าทรงทำเองได้สบายๆ อยู่แล้ว
- ค และนั่นก็เป็นบทเรียนที่คริสเตียนน้อยคนเหลือเกินอยากเรียนรู้
  - 1 อับราฮัมต้องใช้เวลาหลายปีทีเดียวกว่าเขาจะเรียนรู้ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าไม่ต้องการความช่วยเหลือของเขาในการทำให้บุตรชายคนหนึ่งของอับราฮัมเกิดมาในโลก และขณะที่อับราฮัมสามารถทำให้บุตรชายคนหนึ่งเกิดมาได้แล้ว คือ อิซมาเอล พระเจ้าก็ทรงทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จผ่านทางอิสอัค
  - 2 น่าเสียดายแทนดาวิดที่เขาไม่ได้เรียนรู้บทเรียนนี้ดีพอ เพราะในเวลาต่อมา เขาก็พยายามทำแบบเดียวกันนี้กับนางบัทเชบา ซึ่งเรื่องนี้ได้กลายเป็นรอยด่างพร้อยเดียวเท่านั้นในคำพยานชีวิตของเขา

3 เขาเรียนรู้แล้วว่า พระเจ้าทรงมีทางออกของพระองค์เอง

- ก 1 ซามูเอล 26:9 แต่ดาวิดบอกอาบีชัยว่า "ขออย่าทำลายพระองค์เลย เพราะผู้ใดเล่าจะเหยียดมือออกต่อผู้ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ และจะไม่มีความคิด" 10 และดาวิดกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด **พระเยโฮวาห์จะทรงฆ่าพระองค์ท่านเอง หรือจะถึงวันกำหนดที่พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ หรือพระองค์จะเสด็จเข้าสงครามและพิณาศเสียชีวิต** 11 ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามปรามข้าพเจ้าไม่ให้เหยียดมือออกต่อผู้ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ บัดนี้จงเอาหอกที่อยู่ตรงพระเศียรกับเหยือกน้ำ และให้เราไปกันเถิด"
- ข ดาวิดพูดราวกับเป็นคำพยากรณ์เมื่อเขาบอกให้อาบีชัยไว้ชีวิตซาอูล
  - 1 เขากำลังแจ้งให้อาบีชัยทราบว่า ไม่จำเป็นที่พวกเขาต้องฆ่าซาอูล ในเมื่อซาอูลจะตายตามวาระที่พระเจ้าทรงกำหนดให้เขาแล้ว
  - 2 อาจเป็นปีหน้า อาจในสมรภูมิต่อหน้า แต่ไม่ว่าจะเป็นเมื่อไรหรืออย่างไร พระเจ้าก็จะทรงจัดการเขาตามวิธีของพระองค์เอง

- 4 เขาเรียนรู้แล้วว่าความกลัวและความโง่เขลาเดินไปพร้อมๆกัน
- ก 1 ซามูเอล 27:1 ดาวิดนึกในใจว่า **"ข้าคงจะพินาศสักวันหนึ่งด้วยมือของซาอูล ไม่มีสิ่งใดดีไปกว่าที่ข้าจะหนีไปอยู่ที่แผ่นดินคนฟิลิสเตีย แล้วซาอูลก็จะทรงเลิกไม่ติดตามข้าอีก ภายในพรมแดนอิสราเอล และข้าจะรอดพ้นจากมือของท่านได้"**
- 2 ดาวิดจึงลุกขึ้นยกข้ามไป ทั้งตัวท่านและคนที่อยู่กับท่านหรือคนด้วยกัน ไปหาอาคีซบุตรชายมาโอด กษัตริย์เมืองกัท
- ข เราเห็นสองอย่างเกี่ยวกับดาวิดเมื่อเขาเริ่มหมดหวังเพราะเหตุซาอูล
- 1 ประการแรกคือ เขากลัว เขาไม่มีกษัตริย์คอยคุ้มหัวแล้ว เขาจึงรู้สึกหวั่นไหว (ในความเห็นของเขาเอง)
  - 2 ประการที่สองคือ เพราะเหตุที่เขากลัวนั่นเอง เขาจึงตัดสินใจกลับไปยังแผ่นดินคนฟิลิสเตีย
    - ก แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไร?
    - ข ดาวิดค้นพบในไม่ช้าว่า พระเจ้าต้องไม่ยอมให้เขาอยู่ในคิกลากเป็นแน่ เพราะเมื่อเขากลับไปยังฐานที่มั่น ทุกอย่างก็ถูกเผาเป็นจุนแล้ว
    - ค และพระเจ้ายิ่งทรงใช้เรื่องนำเศร่าเพื่อพาเราไปในที่ที่เราไม่อยากไปอยู่บ่อยๆเสียด้วย

- 5 เขาเรียนรู้แล้วว่า ความคิดที่ตื้อตันและใจที่แข็งกระด้างเดินไปด้วยกัน
- ก 1 ซามูเอล 27:9 **ดาวิดก็โง่เขลาแผ่นดินนั้น ไม่ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง** แต่ริบแกะ วัว ลา อูฐ และเสื้อผ้า แล้วกลับมาหาอาคีซ
- 10 อาคีซถามว่า "วันนี้ท่านไปปล้นผู้ใดมา" ดาวิดก็ทูลว่า "ปล้นถิ่นใต้ที่แผ่นดินยูดาห์ ปล้นถิ่นใต้ที่คนเยราเมเอล และปล้นถิ่นใต้คนเคไนต์"
- 11 ดาวิดมิได้ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง ที่จะนำข่าวมาที่เมืองกัทโดยคิดว่า "เกรงว่าเขาจะบอกเรื่องของเรา และกล่าวว่า 'ดาวิดได้ทำอย่างนั้นๆ และนี่จะเป็นวิธีการขณะที่ท่านอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตีย'"
- ข ตรงนี้เองที่ดาวิดถูกนำเสนอว่าเป็นคนที่โหดร้ายทารุณมากๆ เขายอมบุกกรุกบ้านเรือนเพื่อปล้นอาหาร ข้าวของเครื่องใช้ และเงิน แต่เพราะเหตุที่เขากลัวว่ามีคนเห็นและไปบอกคนฟิลิสเตียว่าเขาไม่ได้ไปโง่เขลาคนยิวตามที่เขาได้พูดไว้จริงๆ เขาก็เลยฆ่าปิดปากหมดทุกคน
- 1 ทำไมเหตุการณ์ตอนนี้เหมือนกับไม่ใช่นิสัยของดาวิดเลย?
  - 2 ก็เพราะว่า เขากลายเป็นคนที่เสื่อมถอยแล้วนั่นเอง และเขาก็ใจร้าย และเหตุผลก็อาจเป็นเพราะว่าเขาารู้สึกผิด
  - 3 นี่เป็นคำหนุนใจสำหรับผู้ที่มีคู่สมรสเป็นคริสเตียนที่กลับถอยหลังไปแล้ว เพียงแค่เพราะว่าเขาดูเหมือนเป็นคนใจร้ายกว่าแต่ก่อน มันก็ไม่ได้เป็นเหตุที่คุณต้องท้อใจ อันที่จริงแล้ว ความใจร้ายของเขาอาจเป็นข้อพิสูจน์ก็ได้ว่า พระเจ้ากำลังทำบางสิ่งในชีวิตของเขา เช่น ฟ้องใจเขา เป็นต้น

6 เขาเรียนรู้แล้วว่า คนที่เสื่อมถอยนั้นไว้ใจไม่ได้

- ก 1 ซามูเอล 29:8 และดาวิดก็ทูลอาคีซว่า "แต่ข้าพระองค์ได้กระทำสิ่งใด หรือพระองค์ได้พบสิ่งใด ในผู้รับใช้ของพระองค์ ตั้งแต่วันที่ข้าพระองค์เข้ามารับราชการจนบัดนี้ว่า ข้าพระองค์ไม่ควรจะไปรบกับศัตรูของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์"
- 9 อาคีซก็รับสั่งตอบดาวิดว่า "เราทราบแล้วว่าในสายตาของเราท่านดีอย่างทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า แต่บรรดาเจ้านายแห่งฟิลิสเตียกล่าวว่า `อย่าให้เขาขึ้นไปกับเราในการรบนี้เลย'
- ข ขณะที่ดาวิดดูเหมือนจะเป็นฝ่ายเสียใจ และภายนอกดูเป็นคนไร้เดียงสาต่อหน้ากษัตริย์ฟิลิสเตีย ความจริงก็คือ ดาวิดเป็นคนที่เสื่อมถอยและไว้ใจไม่ได้
- 1 ผู้นำทุกคนในหมู่คนฟิลิสเตียรู้สึกแปลกๆ ทุกครั้งที่ดาวิดแวะเวียนไปมา
  - 2 ที่พวกเขารู้สึกอย่างนั้นก็สมควรแล้ว เขาโกหกเรื่องคนที่เขาไปปล้น สถานที่ๆเขาไป และเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครรู้เรื่องจริงๆ เขาก็สั่งฆ่าทุกคนที่หนีเอาตัวรอด
- ค เมื่อคริสเตียนคนหนึ่งมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับพระเจ้า เขาก็จะมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับพี่น้องคริสเตียนคนอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์สุจริต
- ง อย่างไรก็ตาม เรื่องน่าอายเกี่ยวกับคริสเตียนมากมายก็คือว่า พวกผู้นำฟิลิสเตียยังฉลาดในเรื่องการไว้ใจคนมากกว่าคนของพระเจ้าเลย
- 1 อย่าไว้ใจใคร "เพียงเพราะว่าเขาไปคริสตจักร"
  - 2 อย่าไว้ใจใคร "เพียงเพราะว่าเขาเป็นแบปติสต์" (จอห์น ดิลลิงเจอร์ อาชญากรชื่อกระฉ่อน ก็เคยไปร่วมประชุมกับคริสตจักรแบปติสต์ตอนที่เขาเป็นวัยรุ่น)
  - 3 อย่าไว้ใจใคร "เพียงเพราะเขาแต่งตัวสุภาพ" คนมากมายเหลือเกินใช้มาตรฐานจอมปลอมเพื่อแก้ตัวในสิ่งที่เขาต้องการ

7 เขาเรียนรู้แล้วว่า เรื่องน่าเศร้า หรือโศกนาฏกรรม อาจกลายเป็น จุดพลิกผัน ได้อย่างง่ายดาย

- ก 1 ซามูเอล 30:5 อาหิโนอัมชาวยิสเรเอล และอาบียากิลภรรยาของนาบาลชาวคารเมล ภรรยาทั้งสองของดาวิดก็ถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วย
- 6 และดาวิดก็เป็นทุกข์หนักเพราะประชาชนพูดกันว่าเขาวางงานเสียด้วยก้อนหินด้วยจิตใจของประชาชนต่างก็ขมขื่นมาก เพราะบุตรชายและบุตรสาวของเขา แต่ดาวิดก็มีกำลังขึ้นในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- ข เมื่อถึงคราวที่ดาวิดคิดแล้วว่าเรื่องราวคงไม่เลวร้ายยิ่งไปกว่านี้แล้ว มันกลับเลวร้ายยิ่งกว่าเดิม
- 1 ซาอูลกำลังตามหาตัวเขาพร้อมกับพลทหารนับพัน โดยหวังที่จะฆ่าดาวิด
  - 2 เขาเพิ่งถูกขับออกจากกองทัพคนฟิลิสเตียเพราะพวกผู้นำไม่ไว้ใจเขา
  - 3 และขณะเดินทางกลับบ้าน เขาก็ค้นพบว่า บ้านและครอบครัวเขาไม่เหลือแล้ว
  - 4 แถมคนของเขายังถกกันด้วยว่าจะฆ่าเขาดีไหมเพราะเรื่องราววุ่นวายนี้
- ค แล้วเกิดอะไรขึ้น?

- 1 ดาวิดเข้าหาพระเจ้า
- 2 พระเจ้าทรงตอบรับการกลับใจของดาวิด
- 3 และดาวิดก็ตั้งใจแล้วว่า จะกลับเนื้อกลับตัวมาเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณเหมือนเดิม
- 4 การที่เขาได้ครอบครัวกลับคืนมาอีกครั้งช่างเป็นพระพรเหลือล้นจริงๆ โรม 2:4b “ท่านไม่รู้หรือว่า พระกรุณาคุณของพระเจ้านั้นมุ่งที่จะชักนำท่านให้กลับใจใหม่?”

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 52
"ดาวิด – แก้วตาดวงใจของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 ในชีวิตตอนนี้ของดาวิด เราเห็นพัฒนาการในด้านการเป็นอย่างพระเจ้าของเขา นี่เป็นจุดเริ่มต้นของการแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ
- 2 ดาวิด ณ ตอนนี้ได้รับฝากพระพรต่างๆซึ่งยิ่งใหญ่กว่าเดิม ซาอูลไม่เป็นภัยคุกคามเขาอีกต่อไปแล้ว ดาวิดคือกษัตริย์องค์ใหม่ โอกาสต่างๆเปิดกว้างสำหรับเขาเพื่อที่จะเป็นทราชาห์หรือไม่ก็เป็นพระพร
- 3 และดาวิดก็จะออกวิ่งเพื่อเรียนรู้ที่จะไล่ตามพระเจ้าดูจ “กว้างกระเสือกกระสนหาลำธารที่มีน้ำไหล”
- 4 ในช่วงนี้ของชีวิตดาวิดที่เติบโตฝ่ายวิญญาณ สิ่งหนึ่งที่ซึมซาบอยู่ในทัศนคติของดาวิดที่มีต่อพระเจ้าของเขาคือ ความรวดเร็วในการตอบสนอง

1 เขารวดเร็วในการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า

- ก 1 ซามูเอล 30:6 และดาวิดก็เป็นทุกข์หนักเพราะประชาชนพูดกันว่าเขาวางงานเสียด้วยก้อนหินด้วยจิตใจของประชาชนต่างก็ขมขื่นมาก เพราะบุตรชายและบุตรสาวของเขา แต่ดาวิดก็มีกำลังขึ้นในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 7 ดาวิดจึงพูดกับอาปียาธาร์บุโรหิตบุตรชายของอาหิเมเลคว่า "ขอนำเอโฟดมาให้ข้าพเจ้า" อาปียาธาร์ก็นำเอโฟดมาให้ดาวิด
- 8 และดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "สมควรที่ข้าพระองค์จะติดตามกองปล้นนี้หรือ ข้าพระองค์จะขับทันเขาหรือ" พระองค์ตอบท่านว่า "จงติดตามเถิด เจ้าจะไปทันเขาแน่ และจะเอาสิ่งสารพัดกลับคืนแน่"
- ข ณ ชีวิตตอนนี้ของดาวิด เขากำลังถูกซาอูลไล่ล่า และนอกจากเป็นคนหลบหนีทางการแล้ว เขายังสูญเสียความไว้วางใจในหมู่คนที่ติดตามเขาด้วยเพราะศัตรูได้ชิงตัวครอบครัวของพวกเขาไปแถบยังเผ่าเมืองด้วย
- 1 ขณะที่ดาวิดตอนนี้กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในการดำเนินกับพระเจ้า แทนที่เขาจะโทษคนอื่นหรือหนีปัญหา เขากลับเลือกที่จะเสริมกำลังตัวเองในพระเจ้า
- 2 และเมื่อเขาหันไปพึ่งพระเจ้าเพื่อขอการทรงนำและความช่วยเหลือ ดังที่เขาขอเอโฟดและบุโรหิต เขาก็มีโอกาสสอนผู้คนของเขาถึงสิ่งพิเศษเกี่ยวกับพระเจ้า
- 3 'ไม่เคยมีปัญญาใดใหญ่หรือยากเกินไปสำหรับพระเจ้า อิสยาห์ 59:1 ดูเถิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มิได้สั้นลง ที่จะช่วยให้รอดไม่ได้ หรือพระกรรณตึง ซึ่งจะไม่ทรงได้ยิน

2 เขารวดเร็วในการพยุคนที่ยั้มลง

- ก 1 ซามูเอล 30:21 แล้วดาวิดกลับมายังคนสองร้อยผู้ที่อ่อนเพลียเกินที่จะตามดาวิดไป ซึ่งให้พักอยู่ที่ลำธารเบโสร์ และเขาก็ออกไปต้อนรับดาวิดและต้อนรับประชาชนที่อยู่กับท่าน เมื่อดาวิดเข้ามาใกล้ประชาชน ท่านก็ค้ำบเขาทั้งหลาย
- 22 คนชั่วและคนอันธพาลทั้งสิ้นในพวกพลที่ติดตามดาวิดไปจึงกล่าวว่า "เพราะเขาไม่ไปกับเรา เราจะไม่ให้สิ่งที่เราจับมาได้แก่เขาเลย นอกจากให้ต่างคนมาพาภรรยาและบุตรของเขาไปก็แล้วกัน"
- 23 แต่ดาวิดกล่าวว่า "พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย ท่านอย่าทำอย่างนั้นกับสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมอบแก่เรา ผู้ได้ทรงพิทักษ์รักษาเราไว้ และทรงมอบกองปล้นซึ่งมาต่อสู้กับเราไว้ในมือของเรา
- 24 ในเรื่องนี้ใครจะฟังเสียงของท่าน เพราะคนที่ลงไปรบได้ส่วนแบ่งของเขาอย่างไร คนที่เฝ้ากองสัมภาระอยู่ก็ควรได้ส่วนแบ่งอย่างนั้น **ให้เขาทั้งหลายรับส่วนแบ่งเหมือนกัน"**
- ข ดาวิดไม่ได้ประโยชน์อะไรจากคนเหล่านั้นที่ถูกทิ้งไว้ไม่ว่าคนนั้นจะหมดแรงไปต่อหรือบาดเจ็บ
- 1 นักการเมืองคงจะดูว่าคนกลุ่มไหนที่จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเขามากที่สุด และอิงการตัดสินใจตามเสียงข้างมาก
  - 2 แต่ดาวิดไม่ใช่ นักการเมือง เขาเป็นคนรักพระเจ้าที่ไม่หวั่นเกรงที่จะยื่นหยัดต่อผู้คนส่วนมาก เพื่อเห็นแก่คนส่วนน้อยที่บาดเจ็บ
  - 3 และนั่นก็ทำให้พระเจ้าทรงสนพระทัยเด็กเลี้ยงแกะที่กลายเป็นผู้ร้ายคนนี้ เพราะเขาเติบโตขึ้นเยอะซึ่งนี้ก็ทำให้พระเจ้าพอพระทัย

3 เขารวดเร็วในการخذใช้หนี้ของตน

- ก 1 ซามูเอล 30:26 เมื่อดาวิดมาถึงเมืองคิกลากแล้ว ก็ส่งของที่รับได้นั้นส่วนหนึ่งไปให้เพื่อน ซึ่งเป็นพวกผู้ใหญ่ในยูดาห์กล่าวว่า "ดูเถิด นี่เป็นของขวัญฝากมาให้ท่านซึ่งเป็นส่วนของของริบจากศัตรูของพระเยโฮวาห์"
- 27 คือแก่คนที่อยู่ในเบธเอล ในราโมททางภาคใต้ ในยัททิธ
- 28 ในอาโรเออร์ ในสิฟโมท ในเอชเทโมอา
- 29 ในราคาล ในหัวเมืองของคนเยราเมเอล ในหัวเมืองของคนเคไนต์
- 30 ในโฮรมาน์ ในโคราซาน ในอาธาค
- 31 ในเฮโบรน คือให้แก่ทุกตำบลที่ดาวิดกับคนของท่านได้เคยไป ๆ มา ๆ
- ข ทำไมดาวิดถึงยอมแจกจ่ายข้าวของมากมายที่เขาจับมาได้?
- 1 เพราะว่าตอนที่ดาวิดไม่มีอะไรกินเขาต้องอ่อนวอนขออาหารเพื่อตัวเองและพรรคพวก ขณะที่หลบหนีกองทัพของซาอูล คนในเมืองเหล่านี้ได้สำแดงความกรุณาแก่พวกเขาโดยจัดหาอาหารและเสบียงให้
  - 2 และดาวิดตกเป็นหนี้คนในเมืองเหล่านี้ และเขาเป็นคนที่เต็มใจخذใช้หนี้ของตน
  - 3 นี่เป็นการแสดงออกถึงความสุจริต ถึงอุปนิสัยที่ดี ถึงความมีวินัยและความจริงใจ ในทางเทคนิคแล้ว เขาไม่จำเป็นต้องให้อะไรคนพวกนี้เลย แต่เมื่อพระเจ้าทรงอวยพรเขา ดูเหมือนว่า

เขาเห็นว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เขาเป็นพระพรแก่คนในเมืองเหล่านี้ที่ได้มาช่วยเหลือคนของพระเจ้า

4 เขารวดเร็วในการปกป้องความเชื่อมั่น

ก 2 ซามูเอล 1:14 ดาวิดถามเขาว่า **"ทำไมเจ้ามิได้เกรงกลัวในการที่ยื่นมือออกทำลายผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้"**

15 แล้วดาวิดก็เรียกคนหนึ่งในหมู่ชายหนุ่มเข้ามาบอกว่า "ไปซิ ฆ่าเขาเสีย" และเขาก็ฆ่าชายคนนั้นตาย

16 ดาวิดกล่าวแก่ชายนั้นว่า "ให้โลหิตของเจ้าตกบนศีรษะของเจ้าเอง เพราะปากของเจ้าเป็นพยาน

ปรีๆว่าตัวเจ้าเองว่า 'ข้าพเจ้าได้ฆ่าผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้'"

ข เมื่อชายคนนั้นพยายามมาขอรับเงินรางวัลสำหรับการเด็ดหัวซาอูลได้ ดาวิดก็ถามคำถามแทงใจดำที่มีพื้นฐานอยู่บนความกลัวของเขาที่จะแตะต้องผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้

1 ดาวิดมีโอกาหลายครั้งที่จะฆ่าซาอูล แต่เขาก็ไม่ยอมอ้างตัวเป็นพระเจ้าและกำจัดผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้

2 ดาวิดคงได้เป็นกษัตริย์เร็วกว่านี้แล้ว แต่เขาก็ยังใช้ชีวิตแบบคนหลบหนีทางการต่อไปเพราะความเชื่อมั่นที่ว่า ถ้าพระเจ้าทรงต้องการให้ซาอูลตาย พระเจ้าก็ทรงมีวิธีการของพระองค์เอง

5 เขารวดเร็วในการร้องไห้ให้กับความอยุติธรรม

ก 2 ซามูเอล 3:31 แล้วดาวิดก็ตรัสกับโยอาบ และประชาชนทุกคนที่อยู่กับพระองค์ว่า **"จงฉีกเสื้อผ้าของท่านทั้งหลาย และเอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้ และจงไว้ทุกข์ให้อับเนอร์"** และกษัตริย์ดาวิดเสด็จตาม แคร่หามศพอับเนอร์ไป

32 เขาก็ฝังศพอับเนอร์ไว้ที่เฮโบรน และกษัตริย์ก็ส่งพระสุรเสียงกันแสง ณ ที่ฝังศพของอับเนอร์ และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้

33 และกษัตริย์ทรงคร่ำครวญด้วยเรื่องอับเนอร์ว่า "ควรหรือที่อับเนอร์จะตายอย่างคนโง่ตาย

34 มือของท่านก็มีได้ถูกมัด เท้าของท่านก็ได้ติดตรวน ท่านได้ล้มลงเหมือนอย่างคนล้มลงต่อหน้าคนชั่วร้าย" และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้ถึงอับเนอร์อีก

ข ดาวิดทราบดีว่า โยอาบเป็นคนฆ่าอับเนอร์ และดาวิดก็จิตใจแตกสลายเมื่อเห็นว่าอับเนอร์ถูกปฏิบัติเยี่ยงนี้

1 เขารู้ว่า อับเนอร์เป็นคนกล้าหาญ เพราะอับเนอร์เป็นแม่ทัพเอกของซาอูลและเป็นคู่ปรับที่สมน้ำสมเนื้อของดาวิด

2 เขารู้ว่า อับเนอร์เป็นคนทำตามทีพูด เพราะดาวิดเชื่อคำสัญญาที่เขาบอกว่าจะยกราชอาณาจักรของวงศ์วานซาอูลให้แก่ดาวิด

3 แต่อับเนอร์มีข้อเสียอยู่อย่างหนึ่ง เขาคาดหวังว่าคนอื่นจะมีอุปนิสัยและความสุจริตในระดับเดียวกันกับเขา และโยอาบก็เป็นจอมหลอกหลวงและจอมฉวยโอกาส

- 6 เขารวดเร็วในการปฏิบัติตามความปรารถนาที่เป็นอย่างพระเจ้า
- ก 2 ซามูเอล 7:1 อยู่มาเมื่อกษัตริย์ประทับในพระราชวังของพระองค์ และพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้พระองค์ พักจากการรบศึกรอบด้าน
- 2 กษัตริย์ตรัสกับนาธานผู้พยากรณ์ว่า "ดูซิ เราอยู่ในบ้านทำด้วยไม้สนสีดาร์ แต่**หีบของพระเจ้า**อยู่ใน ผ้าม่าน"
- 3 และนาธานทูลกษัตริย์ว่า "ขอเชิญทรงกระทำทั้งสิ้นตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ ทรงสถิตกับพระองค์"
- ข ทันทีกษัตริย์ตายของดาวิดเปลี่ยนและตอนนี้เขาเป็นกษัตริย์แล้ว เขาก็หาวิธีตอบแทนพระเจ้าสำหรับ ความเมตตากรุณาของพระองค์ทันที
- 1 และเมื่อเขาเห็นแล้วว่า หีบแห่งพันธสัญญาอยู่ในม่านในขณะที่เขาอาศัยอยู่อย่างหรูหราใน พระราชวัง เขาก็อยากทำอะไรสักอย่างทันที
  - 2 เขาจึงเสนอแผนการหนึ่งต่อนาธานเกี่ยวกับการก่อสร้างพระวิหารเพื่อให้เป็นที่พำนักของ หีบแห่งพันธสัญญา
  - 3 และถึงแม้ว่าพระเจ้ามิทรงอนุญาตให้เขากระทำเช่นนั้น พระเจ้าก็ยังทรงอวยพรเขาสำหรับ สิ่งที่เขาตั้งใจพร้อมที่จะกระทำ
- 7 เขารวดเร็วในการสำแดงความกรุณา
- ก 2 ซามูเอล 9:5 แล้วกษัตริย์ดาวิดรับสั่งให้คนไปนำเขามาจากเรือนของมาคีร์บุตรชายอัมมีเอลที่โลเดบาร์ **6 เมฟีโบเซทโอรสของโยนาธาน**ราชโอรสของซาอูลได้มาเฝ้าดาวิดและชบหน้าลงกราบถวายบังคม และดาวิดตรัสว่า "เมฟีโบเซทเอ๋ย" เขาทูลตอบว่า "ดูเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์"
- 7 และดาวิดตรัสกับท่านว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเราจะสำแดงความเมตตาต่อท่านเพื่อเห็นแก่โยนาธาน บิดาของท่าน และเราจะมอบที่ดินทั้งหมดของซาอูลราชบิดาของท่านคืนแก่ท่าน และท่านจงรับประทานอาหารที่โต๊ะของเราเสมอไป"
- ข เวลาผ่านไปหลายปีแล้วตั้งแต่ตอนที่ดาวิดสัญญากับโยนาธานเพื่อนรักว่าจะดูแลครอบครัวของเขา และทันทีที่ดาวิดรู้ว่าโยนาธานยังมีบุตรชายที่มีชีวิตอยู่ เขาก็ใช้คนให้ไปตามเด็กคนนั้นมาทันทีและ อนุญาตให้เขาอาศัยอยู่ในพระราชวังและรับประทานอาหารที่โต๊ะกษัตริย์จนชั่วชีวิต
- ค เขาจำเป็นต้องแสดงน้ำใจที่โอบอ้อมอารีขนาดนั้นเลยหรือ?
- 1 จำเป็นและไม่จำเป็น
  - 2 ตามหลักเหตุผลของมนุษย์แล้ว ไม่จำเป็น
  - 3 แต่เขาไม่ใช่คนธรรมดา เขากำลังถูกดัดแปลงให้เป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้นทุกที

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 53
"ดาวิด – สมรภูมิของคริสเตียน"

บทนำ:

- 1 ขณะที่ตอนนี้นดาวิดเข้าสู่ช่วงชีวิตของการเป็นคริสเตียนผู้ใหญ่ เขาก็จะค้นพบว่า การเป็นคริสเตียนผู้ใหญ่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับการมีชีวิตที่ปลอดภัย
- 2 ในชีวิตตอนนี้เองของดาวิดที่เขาค้นพบว่า คริสเตียนต้องยอมสู้รบในสมรภูมิเยาะขนาดไหน
- 3 เหตุผลก็คือว่า ขณะที่คนหนึ่งเริ่มเข้มแข็งขึ้นในพระเจ้าแล้ว เขาก็จะเข้าสู่การสงครามฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็น ที่ว่าการสู้รบดุเดือดยิ่งขึ้นและเป็น ที่พระเจ้าทรงสามารถใช้งานเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

1 เขาต้องจำใจต่อสู้กับความใคร่

ก 2 ซามูเอล 11:1 และอยู่มาพอสิ้นปีแล้วเมื่อบรรดาภักษัตริย์ยกกองทัพออกไปรบ ดาวิดทรงใช้โยอาบ พร้อมกับพวกข้าราชการและอิสราเอลทั้งหมด เขาไปกวาดล้างคนอัมโมนและล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิดประทับที่เยรูซาเล็ม

2 อยู่มาเวลาเย็นวันหนึ่งเมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นจากพระแท่น และดำเนินอยู่บนดาดฟ้าหลังคาพระราชวัง ทอดพระเนตรจากหลังคาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอาบน้ำอยู่ หญิงคนนั้นสวยงามมาก

3 ดาวิดทรงใช้คนไปไต่ถามเรื่องผู้หญิงคนนั้น คนหนึ่งมากราบทูลว่า "หญิงคนนี้ชื่อบัทเชบา นุตรสาว ของเอลีอัม ภรรยาของอูรีอาห์คนฮิตไทต์มิใช่หรือพะยะคะ"

4 ดาวิดก็ทรงใช้ผู้สื่อสารไปรับนางมา นางก็มาเฝ้าพระองค์ แล้วพระองค์ทรงร่วมหลับนอนกับนาง พอตื่นนางได้ชำระตัวให้สิ้นมลทินของนางแล้ว แล้วนางก็กลับไปเรือนของตน

ข ดาวิดไม่ได้กำลังต่อสู้กับโกลิอัทหรือซาอูล เพราะอดีตศัตรูทั้งสองนี้เสียชีวิตไปนานแล้ว

1 ดาวิดตอนนี้เป็นกษัตริย์แล้วและเขาสามารถได้ทุกอย่างตามใจปรารถนา

2 ปัญหาก็คือว่า พระพรต่างๆของพระเจ้าอาจกลายเป็นบ่วงแร้วได้อย่างง่ายดายหากผู้รับ ไม่มีอุปนิสัยที่เข้มแข็งพอ และดาวิดก็จะต้องทนทุกข์กับความพ่ายแพ้ครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตของเขา เพราะตอนนี้เขากำลังต่อสู้กับเนื้อหนังของตนเอง

3 เขามัวแต่หลงระเหิงไปกับอำนาจและความสำเร็จ จนเขาก็เผลอตัวทำสิ่งที่ไม่คาดคิด คือ ล่วงประเวณีและฆาตกรรม

4 บทเรียนอันแสนเจ็บปวดที่เขาได้เรียนรู้ก็คือว่า คริสเตียนผู้ใหญ่อาจไม่ได้สู้รบในสมรภูมิเดียวกับ คริสเตียนใหม่ แต่ถึงแม้ว่าสมรภูมิได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว อันตรายก็ยังมิได้อยู่เหมือนเดิม

5 ความใคร่ที่ไม่ถูกควบคุมสามารถเอาชนะดาวิดได้ในขณะที่โกลิอัทและซาอูลเอาชนะเขาไม่ได้

- 2 เขาต้องจำใจต่อสู้กับการเกี่ยวสิ่งทีหว่าน
- ก 2 ซามูเอล 12:9 ทำไมเจ้าดูหมิ่นพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระองค์
เจ้าได้ฆ่าอูรีอาห์คนฮิตไทต์เสียด้วยดาบ เอาภรรยาของเขามาเป็นภรรยาของตน และได้สังหารเขาเสีย
ด้วยดาบของคนอัมโมน
10 เพราะฉะนั้นบัดนี้ดาบนั้นจะไม่คลาดไปจากราวงค์ของเจ้า เพราะเจ้าได้ดูหมิ่นเรา เอาภรรยาของ
อูรีอาห์คนฮิตไทต์มาเป็นภรรยาของเจ้า'
- ข หนึ่งในแสนยาวนานได้ผ่านไปตั้งแต่ดาวิดส่งฆ่าอูรีอาห์ พระเจ้าได้ทรงใช้ภานั้ผู้พยากรณ์ให้มา
เผชิญหน้ากษัตริย์พร้อมกับผลลััพท์ 2 ประการ
1 ประการแรกคือ ดาวิดได้รับแจ้งว่า พระเจ้าทรงยกโทษเขาเรียบร้อยแล้ว
2 ประการที่สองคือ ดาวิดได้รับแจ้งว่า เขาจะต้องทนทุกข์กับผลที่ตามมาเพราะความบาป
ของเขาไปจนกว่าเขาจะสิ้นชีวิต
- ค และความจริงทั้งสองประการนี้ก็เป็นจริงเสมอไป ไม่ใช่สำหรับดาวิดเท่านั้นแต่สำหรับคริสเตียน
มากมายด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่รู้ดีกว่าใครและยังตัดสินใจทำสิ่งที่ชั่วร้ายอยู่ดี

- 3 เขาต้องจำใจต่อสู้กับความขมขื่น
- ก 2 ซามูเอล 12:13 ดาวิดจึงรับสั่งกับภานั้ว่า "เรากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว" และภานั้กราบทูล
ดาวิดว่า "พระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยบาปของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ถึงแก่มรณา
14 อย่างไรก็ตาม เพราะด้วยการกระทำนี้พระองค์ได้ให้พวกศัตรูของพระเยโฮวาห์มีโอกาสนเหยียดหยามได้
ราชบุตรที่จะประสูติมานั้นจะต้องสิ้นชีวิต"
- ข การสู้รบที่อันตรายครั้งต่อไปที่ดาวิดต้องเผชิญคือ การต่อสู้กับการเสียชีวิตของบุตรของเขา
1 เขายังไม่ได้กลับไปมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าหรือ?
2 พระเจ้ายังไม่ทรงยกโทษให้เขาหรือ?
3 แล้วทำไมเด็กถึงต้องตายในเมื่อเด็กไม่ได้ทำอะไรผิดเลย?
ก ความไร้เดียงสาไม่เกี่ยวข้องอะไรเลยกับการตัดสินใจของพระเจ้าที่จะพรากชีวิตของ
เด็กนั้นไป
ข นี่อาจเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่พระเจ้าจะทรงขจัดรอยต่างพร้อยนี้ออกไปจากคำพยานชีวิต
ของดาวิด
ค เรื่องนี้อาจเปิดโอกาสให้พวกศัตรูของพระเจ้าวิพากษ์วิจารณ์ได้ว่า คนมากมายอาจตาย
และตกนรกเพียงเพราะดูเหมือนว่าดาวิดทำบาปแล้ว "ลายนวล"

- 4 เขาต้องจำใจต่อสู้กับการยกโทษให้
- ก 2 ซามูเอล 14:21 กษัตริย์ตรัสสั่งโยอาบว่า "ดูเถิด เราอนุมัติตามคำขอนี้แล้ว จงไปพาอับซาโลมชายหนุ่ม
คนนั้นกลับมา"

22 โยอาบก็ซบหน้าลงถึงดินและน้อมตัวลง แล้วโมทนาพระคุณกษัตริย์ โยอาบกราบทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ วันนี้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบว่ ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาใน

สายพระเนตรของพระองค์ ในประการที่กษัตริย์ทรงทำให้บรรลุดตามคำทูลขอของผู้รับใช้ของพระองค์"

23 โยอาบจึงลุกขึ้นไปยังเมืองเกชูร์และพาอัชบาโลมมายังกรุงเยรูซาเล็ม

24 และกษัตริย์รับสั่งว่า "ให้เขาไปอยู่วังของเขาเถิด อย่าให้เข้าเฝ้าเรา" อัชบาโลมก็ไปอยู่วังของท่าน

มิได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์

ข หลังจากที่ได้ฆ่าอัมโมนน้องชายต่างมารดาของตนแล้ว อัชบาโลมก็หนีออกนอกประเทศและถูกเนรเทศเป็นเวลา 2 ปีจนโยอาบเกิดความคิดที่จะนำตัวอัชบาโลมกลับมา เขาทำให้กษัตริย์ยอมเห็นด้วยที่จะให้อัชบาโลมกลับมา แต่ตัวกษัตริย์เองยังไม่พร้อมเท่าไร

1 ดาวิดตกลงที่จะให้บุตรของตนกลับมา แต่เขาก็ตกลงทั้งที่ใจยังคิดแค้นอยู่

2 เพราะเหตุใดนะหรือ? ก็เพราะว่าอัมโมนเป็นบุตรหัวปีและเป็นรัชทายาทสืบทอดราชบัลลังก์นัะสิเดิมที่ดาวิดมีแผนที่จะให้อัมโมนขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากเขา แต่ตอนนี้อัมโมนกลับสิ้นชีวิตแล้ว

3 และหลังจากที่อัมโมนถูกฆ่าตายแล้ว ดาวิดก็ต้องจำใจต่อสู้กับสมรภูมิที่ทุกคนต่างต้องเจอ นั่นคือการยกโทษให้ เป็นเวลาหลายปีที่เขาปล่อยให้ตัวเองแบกรับความเกลียดชังที่มีต่ออัชบาโลมมาตลอด และถึงแม้ว่าเขายอมให้อัชบาโลมกลับมาแล้วก็ตาม เขาก็ยังแสดงตัวว่าเกลียดชังอัชบาโลมอยู่ จนเขานำมาซึ่งผลลัพธ์ในท้ายที่สุด นั่นคือ การกบฏ

5 เขาต้องจำใจต่อสู้กับการกบฏ

ก 2 ซามูเอล 15:13 ผู้สื่อสารคนหนึ่งมาเฝ้าดาวิดกราบทูลว่า "ใจของคนอิสราเอลได้คล้อยตามอัชบาโลมไปแล้ว"

14 แล้วดาวิดรับสั่งแก่บรรดาข้าราชการที่อยู่กับพระองค์ ณ เยรูซาเล็มว่า "จงลุกขึ้นให้เรานี้ไปเถิด มิฉะนั้นเราจะหนีไม่พ้นจากอัชบาโลมสักคนเดียว จงรีบไป เกรงว่าเขาจะตามเราทันโดยเร็วและนำเหตุร้ายมาถึงเรา และทำลายกรุงนี้เสียด้วยคมดาบ"

ข ถึงแม้ว่าดาวิดมีส่วนรับผิดชอบต่อท่าทีของอัชบาโลมอยู่บ้างก็ตาม แต่บุตรของเขาก็ไม่มีข้ออ้างที่จะก่อการกบฏ

1 อัชบาโลมบังอาจยกมือขึ้นต่อสู้กับผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่บิดาของเขาปฏิเสธไม่ยอมทำมาตลอด

2 อัชบาโลมจงใจหลอกหลวงประชาชนรวมถึงบิดาของเขา และวางแผนใช้กลวิธีหว่านล้อมเพื่อเอาชนะใจประชาชน

ค และดาวิดต้องเผชิญกับหนึ่งในสมรภูมิที่โหดร้ายทารุณที่สุดในชีวิตของเขา

1 และความเป็นผู้ใหญ่ของเขาในฐานะคริสเตียนก็ปรากฏชัดที่สุดในวิธีที่เขารับมือกับปัญหานี้

2 เขาเลือกที่จะสละบัลลังก์และจากไปอย่างเงียบๆ โดยให้ประชาชนเลือกผู้นำของเขาเอง และยอมให้พระเจ้าทำตามทีพระองค์ทรงประสงค์

- 3 แน่นนอนที่ผลลัพธ์ในตอนท้ายคือ พระเจ้าทรงปกป้องดาวิดโดยประหารอับซาโลมเสีย
- 4 และพระองค์ทรงปกป้องอาณาจักรของดาวิดโดยให้เขากลับคืนสู่บัลลังก์ดั้งเดิม

6 เขาต้องจำใจต่อสู้กับการทรยศหักหลัง

ก 2 ซามูเอล 15:31 มีคนมารายงานทูลดาวิดว่า "อาหิโธเฟลอยู่ในพวกคิดกบฏของอับซาโลมด้วย" ดาวิด
กราบทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดให้คำปรึกษาของอาหิโธเฟลโง่งงไป"

ข นอกจากเรื่องลูกแล้ว ดาวิดต้องเจอกับการทรยศของที่ปรึกษาที่เขาไว้ใจมากที่สุด คือ อาหิโธเฟล

- 1 เป็นเวลาหลายปีที่เดียวที่กษัตริย์เคยใช้ชายคนนี้ให้เป็นที่ปรึกษาเอก
- 2 เป็นเวลาหลายปีที่เดียวที่กษัตริย์เคยไว้ใจเขาเหมือนเป็นเพื่อนที่จงรักภักดี
- 3 แต่อาหิโธเฟลไม่เคยยกโทษเขาที่เคยทำให้ บัทเชบา หลานสาวของเขาต้องอับอายขายหน้า
ต่อธรรมาภิบาลเลย และเมื่อประสบโอกาส ชายที่มีสติปัญญาและมีอำนาจมากที่สุดในอาณาจักร
ก็ยอมปล่อยให้ตัวเองทรยศต่อตำแหน่งหน้าที่ของตัวเอง

7 เขาต้องจำใจต่อสู้กับการถ่อมใจ

ก 2 ซามูเอล 16:5 เมื่อกษัตริย์ดาวิดเสด็จมายังตำบลบาสุริม ดูเถิด มีชายคนหนึ่งอยู่ในครอบครัววงศ์วาน
ซาอูลชื่อซิเมโอนบุตรชายเก-รา เขาออกมาเดินพลางด่าพลาง

6 และเอาหินขว้างดาวิดและขว้างบรรดาข้าวราชการของกษัตริย์ดาวิด พวกพลและชายฉกรรจ์ทั้งสิ้น
ก็อยู่ข้างขวาและข้างซ้ายของพระองค์

7 ซิเมอ็องด่ามาว่า "จงไปเสียให้พ้น เจ้าคนกระหายโลหิต เจ้าคนอันธพาล จงไปเสียให้พ้น

8 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสนองเจ้าในเรื่องโลหิตทั้งสิ้นแห่งวงศ์วานของซาอูลผู้ซึ่งเจ้าเข้าครองแทนอยู่นั้น
และพระเยโฮวาห์ทรงมอบราชอาณาจักรไว้ในมืออับซาโลมบุตรของเจ้า ดูเถิด ความพินาศตกอยู่บนเจ้าแล้ว
เพราะเจ้าเป็นคนกระหายโลหิต"

9 อาบิซัยบุตรชายนางเศรยาห์จึงกราบทูลกษัตริย์ว่า "ทำไมปล่อยให้สุนัขตายตัวนี้มาด่ากษัตริย์เจ้านาย
ของข้าพระองค์ ขออนุญาตให้ข้าพระองค์ข้ามไปตัดหัวมันออกเสีย"

10 แต่กษัตริย์ตรัสว่า "บุตรชายทั้งสองของนางเศรยาห์เอ๋ย เรามีธุระอะไรกับเจ้า ถ้าเขาด่าเพราะ
พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งเขาว่า 'จงด่าดาวิด' แล้วใครจะพูดว่า 'ทำไมเจ้าจึงกระทำเช่นนั้น'"

11 ดาวิดตรัสกับอาบิซัยและข้าราชการทั้งสิ้นของพระองค์ว่า "ดูเถิด ลูกของเราเองที่ได้ออกมาจากบั้นเอว
ของเรายังแสวงหาชีวิตของเรา ยิ่งกว่านั้น ทำไมกับคนเบนยามินคนนี้จะไม่กระทำเล่า ช่างเขาเกิด ให้เขา
ด่าไป เพราะพระเยโฮวาห์ทรงบอกเขาแล้ว

ข ขณะที่ดาวิดกำลังหาทางออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม เขาก็ต้องเจอกับการต่อสู้อีกครั้ง ซึ่งคราวนี้เป็นเรื่อง
ของอารมณณ์ พระเจ้าจะทรงประทานชัยชนะอันน่าอัศจรรย์เหนืออับซาโลมและคืนบัลลังก์ให้ดาวิดอยู่แล้ว
แต่เพื่อเตรียมตัวดาวิดสำหรับพระพรเหล่านี้ พระเจ้าก็ทรงเห็นว่าเขาต้องถูกดูหมิ่นเหยียดหยามมากขึ้น
ไปอีก

ค ผลลัพธ์ของการถูกทำให้แข็งแกร่งขึ้นผ่านการสู้รบมากมายนะหรือ? การสู้รบมากกว่าเดิมนะสิ

8 เขาต้องจำใจต่อสู้กับความซึ่มเศร้า

ก 2 ซามูเอล 18:32 กษัตริย์ตรัสถามคูชีย์ว่า "อัปซาโลมชายหนุ่มนั้นเป็นสุขอยู่หรือ" คูชีย์ทูลตอบว่า "ขอให้ศัตรูของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์และบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นกระทำอันตรายต่อพระองค์เป็นเหมือนชายหนุ่มผู้นั้นเถิด"

33 กษัตริย์ทรงโทมนัสนัก เสด็จขึ้นไปบนห้องที่อยู่เหนือประตู และกันแสง เมื่อเสด็จไปพระองค์ตรัสว่า "โอ อัปซาโลมบุตรของเรา บุตรของเรา อัปซาโลมบุตรของเราเอ๋ย เราอยากจะทำแท่นเจ้า โอ อัปซาโลมบุตรของเรา บุตรของเราเอ๋ย"

ข การสู้รบครั้งสุดท้ายที่ถูกเอ๋ยถึงในบทนี้อาจจะเป็นการสู้รบที่เจ็บปวดที่สุด นั่นคือ การเสียชีวิตของบุตรชายของเขา

1 เขาสามารถรับมือกับการเสียชีวิตของทารกน้อยเมื่อหลายปีก่อนได้ เพราะอย่างน้อยเขาก็ได้อดอาหารอิฐฐานและรู้ว่าเขาได้รับการยกโทษแล้ว

2 เขาสามารถแสดงอุปนิสัยของกษัตริย์เมื่อถูกขีเมือเหยียดหยามโดยไม่ถือโทษ

3 แต่การเสียชีวิตของอัปซาโลมก็เป็นบาดแผลที่ดาวิดคิดว่าเขาไม่มีวันหายขาดได้ เขาเสียใจให้กับการตายของศัตรูคนนี้นั้นมากกว่าที่เขาเสียใจให้กับคนของเขาที่ยอมสละชีวิตของตนเพื่อปกป้องกษัตริย์เสียอีก

4 ดูเหมือนว่าเขาตรอมตรมอยู่ในความทุกข์โศก จนโยอาบเข้าเฝ้าและตำหนิเขาสำหรับการกระทำและทัศนคติของเขา

5 และถึงแม้ว่าโยอาบอาจไม่ใช่คนที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้ดาวิดคิดได้ก็ตาม แต่เขาก็ถูกพระเจ้าใช้เพื่อช่วยให้ดาวิดหันกลับมาบริหารประเทศได้อีกครั้งจริงๆ

ค ประเด็นของการสู้รบครั้งสุดท้ายนี้ก็คือนั่นคือว่า ชีวิตคริสเตียนไม่ได้เป็นชีวิตที่จะง่ายขึ้น แต่มันจะยากขึ้นต่างหาก การสู้รบที่เราทุกคนต้องเจอมีแต่จะหนักขึ้นและเจ็บปวดมากขึ้น ดังที่เราเห็นแล้วในชีวิตของพระคริสต์

1 ขณะที่พระองค์เติบโตขึ้น พระองค์ก็ต้องเจอกับความเจ็บปวดและความเสียใจ แต่นั่นก็เป็นเพียงภาพฉายให้ชมก่อนเหตุการณ์จริง

2 พระองค์ต้องเจอกับความเจ็บปวดของการโดนพวกฟาริสีปฏิเสฐ แต่นั่นก็เป็นเพียงการลี้มรส การปฏิเสฐที่จะตามมามากกว่านี้เสียอีก

3 และการสู้รบแต่ละครั้งก็จะยิ่งเพิ่มความหนักหน่วงมากยิ่งขึ้นจนถึงขีดสุดบนไม้กางเขนเมื่อพระองค์ทรงถูกพระบิดาของพระองค์ปฏิเสฐและทอดทิ้ง

4 แม้กระนั้น การถูกปฏิเสฐของพระองค์นั่นเองที่ทำให้เราได้รับมรดกโดยทางความรอด

5 ยิ่งการสู้รบหนักหน่วงมากขึ้น พระพรก็ยิ่งมากขึ้นเมื่อเราชนะ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 54
"ดาวิด – พระพรต่างๆของคริสเตียน "

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนสุดท้ายนี้เกี่ยวกับชีวิตของดาวิด เราเห็นว่าหลังการต่อสู้อันหนักหน่วงที่เขาต้องฝ่าฟันมาตลอดชีวิต การเป็นผู้ใหญ่ เขาก็ได้รับพระพรมากมายเช่นกัน
- 2 อย่างไรก็ตาม เมื่อเรามองดูพระพรเหล่านี้ เราต้องไม่ลืมที่จะมองจากมุมมองของพระเจ้า เพราะว่ามันจะมักเห็น ผิดไปจากที่พระเจ้าทรงเห็นเสมอ
- 1 พระเจ้าทรงอวยพรเขาให้มีใจรักสามัคคี
  - ก 2 ซามูเอล 19:11 กษัตริย์ดาวิดทรงใช้คนไปหาซาโดกและอาบียาธาร์ปุโรหิต รับสั่งว่า "ขอออกพวกผู้ใหญ่ของคนยูดาห์ว่า 'ทำไมท่านทั้งหลายจึงเป็นคนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับพระราชวังของพระองค์ เมื่อถ้อยคำเหล่านี้มาจากอิสราเอลทั้งหลายถึงกษัตริย์ คือถึงราชวงศ์ของพระองค์ 12 ท่านทั้งหลายเป็นญาติของเรา เป็นกระดูกและเนื้อหนังของเรา ทำไมท่านจึงจะเป็นคนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับ'
13 และจงบอกอามาสว่า 'ท่านมิได้เป็นกระดูกและเนื้อหนังของเราหรือ ถ้าท่านมิได้เป็นผู้บังคับบัญชา กองทัพแทนโยอาบสืบต่อไป ขอพระเจ้าทรงลงโทษเรา และให้หนักยิ่งกว่านั้นอีก"
14 **พระองค์ก็ได้ชักจูงจิตใจของบรรดาคนยูดาห์ตั้งกับเป็นจิตใจของชายคนเดียว พวกเขาจึงส่งคนไป ทูลกษัตริย์ว่า "ขอพระองค์เสด็จกลับพร้อมกับบรรดาข้าราชการทั้งหมดด้วย"**
  - ข หลังการสงครามที่ยากลำบากที่สุดของดาวิด นั่นคือ การกบฏของอับซาโลม พระเจ้าก็ทรงจัดเตรียม ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ให้แก่ดาวิด ซึ่งไม่ใช่ชัยชนะในสนามรบ แต่เป็นการชนะใจพี่น้องร่วมชาติของเขา
    - 1 คนกลุ่มเดียวกันนี้ที่เคยถูกอับซาโลมหลอกลวงและหว่านล้อมให้ไปเข้าร่วมในการกบฏของเขา บัดนี้กลับโอนอ่อนไปตามความปรารถนาของดาวิดที่จะกลับมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา
    - 2 ข้อเท็จจริงที่ว่าเรื่องอย่างนี้ได้เกิดขึ้นจริงหลังการกบฏข้างเป็นเรื่องราวน่าอัศจรรย์จริงๆ
    - 3 คริสเตียนที่ฉลาดคือคนที่คอยอธิษฐานขอพระเจ้าให้คริสตจักรคงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้เสมอ และศิษยาภิบาลที่ฉลาดคือคนที่ยืนหยัดปกป้องความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้ไว้ และพร้อมที่จะต่อสู้กับอะไรก็ตามเพื่อรักษาความสงบสุข
- 2 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยโอกาสในการยกโทษให้
  - ก 2 ซามูเอล 19:18 เขาทั้งหลายได้ข้ามท่าข้ามไปรับราชวงศ์ของกษัตริย์ และคอยปฏิบัติให้ขอบพระทัย **ซิเมอี** บุตรชายเก-รา ได้กราบลงต่อพระพักตร์กษัตริย์ขณะที่พระองค์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน

19 กราบทูลกษัตริย์ว่า "ขอเจ้านายของข้าพระองค์อย่าทรงถือโทษความชั่วข้าพระองค์ และทรงจดจำความผิดที่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำในวันที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์สละกรุงเยรูซาเล็ม ขอทูลกษัตริย์อย่าทรงจดจำไว้ในพระทัย

20 ด้วยผู้รับใช้ของพระองค์ได้ทราบแล้วว่าได้กระทำบาป เพราะฉะนั้น ดูกษัตริย์ ในวันนี้ข้าพระองค์ได้มาเป็นคนแรกในวงศ์วานโยเซฟที่ลงมารับเสด็จกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์"

21 อาบิซัยบุตรชายนางเศรยาห์จึงตอบว่า "ที่ซึ่งเมื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้ดำงูที่เจมิตั้งของพระเยโฮวาห์"

22 แต่ดาวิดตรัสว่า "บุตรทั้งสองของนางเศรยาห์เอ๋ย เรามีธุระอะไรกับท่าน ซึ่งในวันนี้ท่านจะมาปฏิบัติกับเรา ในวันที่นี้ควรจะให้เราใครมีโทษถึงตายในอิสราเอลหรือ ในวันที่นี้เราไม่ทราบดอกหรือว่าเราเป็นกษัตริย์ครอบครองอิสราเอล"

23 และกษัตริย์ตรัสกับซีเมอีว่า "เจ้าจะไม่ถึงตาย" แล้วกษัตริย์ก็ประทานคำปฏิญาณแก่เขา

ข การสั่งฆ่าซีเมอีนั้นคงไม่ใช่เรื่องยากอะไรเพราะเขาได้เหยียดหยามกษัตริย์และได้ทำให้พระองค์ขายหน้าต่อธารกำนัล

1 แต่นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งเลย เมื่อคนๆหนึ่งซึ่งเคยทำผิดเข้ามาขอพบคริสเตียนคนหนึ่งเพียงเพื่อมาขอให้เขายกโทษให้

2 อะไรเล่าที่แตกต่าง? เมื่อคนๆหนึ่งมาขอให้เรายกโทษให้ เราก็ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากเสียจากยกโทษให้เขาเพราะตัวเราเองก็ได้รับการยกโทษแล้ว

3 ลูกา 6:38 "จงให้ และท่านจะได้รับด้วย และในดักของท่านเขาจะตวงด้วยทะนานฉนวน ยัดสั้นแน่นพูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะตวงให้ด้วยทะนานอันใด จะตวงให้ท่านด้วย **ทะนานอันนั้น**"

4 การให้ไม่ได้จำกัดแค่การให้เงินเท่านั้นแต่หมายรวมถึงอะไรก็ตามที่มีค่าด้วย เช่น การยกโทษให้ และหลักการเกี่ยวกับการเกี่ยวสิ่งทีหว่านก็ไม่ได้ใช้กับสิ่งที่ไม่ดี เช่น บาปเท่านั้น แต่ยังใช้กับสิ่งที่ดีด้วย เช่น การยกโทษให้

3 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยบรรดาผู้ติดตามที่รักพระเจ้า

ก 2 ซามูเอล 23:5 ถึงแม้ว่าวงศ์วานของข้าพเจ้าไม่เป็นเช่นนั้นกับพระเจ้าแล้ว แต่พระองค์ยังทรงกระทำพันธสัญญาเนื่องนิศัยกับข้าพเจ้าไว้ อันเป็นระเบียบทุกอย่างและมั่นคง เพราะนี่เป็นความรอดและความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ทรงกระทำให้เจริญขึ้น

6 แต่คนอันธพาลก็เป็นเหมือนหนามที่ต้องผลัดใส่ไป เพราะว่าจะเอามือหยิบก็ไม่ได้

7 แต่คนที่แตะต้องมันต้องมีอาวุธที่ทำด้วยเหล็กและมีด้ามหอก และต้องเผาผลาญเสียให้สิ้นเชิงด้วยไฟในที่เดียวกัน"

ข ในบทนี้ที่พูดถึงบั้นปลายชีวิตของดาวิด พระเจ้าทรงให้เราเห็นเหตุผลว่าทำไมดาวิดถึงเป็นผู้ยิ่งใหญ่

1 เขาเป็นผู้ยิ่งใหญ่เพราะว่ามีอาวุธที่ทำด้วยเหล็ก นั่นหมายความว่าอะไร?

- 2 สุภาษิต 27:17 เหล็กกลับเหล็กให้แหลมคมได้ คนหนึ่งคนใดกลับหน้าตาของเพื่อนให้หลักแหลมขึ้นได้ฉันนั้น
- 3 “อาวุธที่ทำด้วยเหล็ก” ของดาวิด หมายถึง เหล่าผู้กล้าที่มีชื่ออยู่ในบทเดียวกันนี้
- 4 ความยิ่งใหญ่ของเขาเป็นผลมาจากการตัดสินใจของเขาในการรับอิทธิพลจากบรรดาผู้ติดตามที่รักพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนในการสร้างเขาให้เป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่มากยิ่งกว่าตอนที่ดาวิดไม่มีคนเหล่านี้เสียอีก

4 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยบรรดาผู้ติดตามที่ยอมสละชีวิตเพื่อเขา

- ก 2 ซามูเอล 23:13 ในพวกทหารเอกสามสิบคนนั้นมีสามคนที่ลงมา และได้มาหาดาวิดที่ถ้ำอูลิมในถูดูเกียซ่าว มีคนฟีลิสเตียกองหนึ่งตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม
  - 14 คราวนั้นดาวิดประทับในที่กำบังเข้มแข็ง และทหารประจำป้อมของฟีลิสเตียก็อยู่ที่เบธเลเฮม
  - 15 ดาวิดตรัสด้วยความอาลัยว่า "โอ ใครหนอจะส่งน้ำจากบ่อที่เบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมืองมาให้เราดื่มได้"
  - 16 ทเกล้าทหารสามคนนั้นก็แหกค่ายคนฟีลิสเตียเข้าไป ตักน้ำที่บ่อเบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมืองนำมาถวายแก่ดาวิด แต่ดาวิดหาทรงดื่มน้ำนั้นไม่ พระองค์ทรงเทออกถวายแด่พระเยโฮวาห์
- ข หลายปีก่อนที่ดาวิดจะตัดสินใจสร้างพระนิเวศถวายพระเจ้า และก่อนที่เขาจะเสียสละเงินมากมายไปกับการก่อสร้างพระนิเวศนี้จริงๆ เราก็เห็นว่าเขาได้รับบทเรียนอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับการเสียสละแล้ว
  - 1 ชายเหล่านี้เต็มใจเสี่ยงชีวิตของตนเพียงเพื่อให้ดาวิดได้ดื่มน้ำที่เขาเคยดื่มมาตลอดสมัยหนุ่มๆ
  - 2 เขาเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่า การเสียสละมีส่วนเกี่ยวข้องกับเงินเพียงน้อยนิด แต่เกี่ยวข้องกับความรักทั้งสิ้น
  - 3 ด้วยเหตุนี้ เขาจึงไม่ยอมดื่มน้ำนั้น แต่ถวายน้ำนั้นเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าแทน
  - 4 และหลายปีผ่านไป ดาวิดก็เต็มใจถวายเงินและวัสดุเพียงเพราะเหตุผลเดียว นั่นคือ เพื่อสำแดงความรักที่เขามีต่อพระเจ้า

5 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยบททดสอบ

- ก 2 ซามูเอล 24:1 พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้เกิดขึ้นต่ออิสราเอลอีก เพื่อทรงต่อสู้เขาทั้งหลายจึงทรงดลใจดาวิดตรัสว่า "จงไปนับคนอิสราเอลและคนยูดาห์"
  - 2 กษัตริย์จึงรับสั่งโยอาบ แม่ทัพซึ่งอยู่กับพระองค์ว่า "จงไปทั่วอิสราเอลทุกตระกูลตั้งแต่เมืองดานถึงเบเออร์เซบา และท่านจงนับจำนวนประชาชน เพื่อเราจะได้ทราบจำนวนรวมของประชาชน"
  - 3 แต่โยอาบกราบทูลกษัตริย์ว่า "ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงให้มีประชาชนเพิ่มขึ้นอีก ร้อยเท่าของที่มีอยู่ ขอกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็น แต่ไฉนกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จึงพอพระทัยในเรื่องนี้"

- ข ในพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่ง เราเห็นว่า ซาตานเป็นผู้คลุใจให้ดาวิดนับจำนวนคนในประเทศเพราะความเย่อหยิ่ง ตรงนี้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงใช้สถานการณ์นี้เพื่อให้สองสิ่งสำเร็จ
- 1 ประการแรกคือ พระองค์ทรงต้องการโอกาสลงโทษคนอิสราเอลเพราะเหตุความบาปของพวกเขา เป็นเรื่องธรรมดาที่พระเจ้าทรงใช้สถานการณ์ต่างๆหรือผู้คนเพื่อทดสอบหรือเพื่อกระทำการพิพากษา พระเจ้าทรงใช้เนบูคัดเนสซาร์ คนอัสซีเรีย คนฟีลิสเตีย ความแห้งแล้ง การกันดารอาหาร โรคระบาด และอื่นๆอีกมากมายเพื่อให้พลไพร่ของพระองค์ถ่อมใจ ในสถานการณ์นี้เอง พระเจ้าทรงใช้ความล้มเหลวของดาวิดในการรับมือกับการทดลองหนึ่ง เพื่อทำการพิพากษาที่พระองค์ทรงประสงค์รวมถึงการเสียชีวิตของคนฮีบรู 70,000 คนด้วย
  - 2 ประการที่สองคือ พระเจ้าทรงต้องการลงใจดาวิดว่า เขาจะยอมหลงไปกับการทดลองของพญามารหรือไม่ ที่ว่า พระเจ้าทรง "คลุใจ" ดาวิดนั้นหมายความว่า พระองค์ทรงตั้งบททดสอบนี้ขึ้นมา แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงคลุใจให้ดาวิดทำบาปแน่นอน พระองค์แค่สร้างสถานการณ์แวดล้อมขึ้นมาเพื่อเปิดเผยแก่ดาวิดว่าเขาจะยอมทำบาปหรือไม่

6 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยการฟ่องใจ

- ก 2 ซามูเอล 24:10 เมื่อได้นับจำนวนคนเสร็จแล้ว**พระทัยของดาวิดก็โทมน์ส** และดาวิดกราบทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพระองค์ได้กระทำบาปใหญ่ยิ่งในสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้กระทำนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่บัดนี้ขอพระองค์ทรงให้อภัยความชั่วช้าของผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์กระทำการอย่างโง่เขลามาก"
- ข ตอนที่โดนเราอาจรู้สึกไม่ดีหรือไม่เห็นว่ามีประโยชน์ตรงไหน แต่การฟ่องใจกลับเป็นพระพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้
- 1 การฟ่องใจแสดงให้เห็นว่า เราได้ทำอะไรที่ไม่เป็นที่น่ายอมรับในสายพระเนตรของพระเจ้า
  - 2 การฟ่องใจแสดงให้เห็นว่า เรายังพอมีหวังอยู่ เพราะจิตสำนึกผิดชอบของเรายังไม่ถึงกับด้านชา
  - 3 การฟ่องใจแสดงให้เห็นว่าตรงไหนที่เราต้องปรับปรุง ซึ่งจะทำให้เรามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและลึกซึ้งกับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

7 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยโอกาสในการกลายเป็นคนเสนอความแทน

- ก 2 ซามูเอล 24:16 และเมื่อทูตสวรรค์ยื่นมือออกเหนือกรุงเยรูซาเล็มจะทำลายเมืองนั้น พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยในเหตุร้ายนั้น ตรัสสั่งทูตสวรรค์ผู้กำลังทำลายประชาชนว่า "พอแล้ว ยับยั้งมือของเจ้าได้" ส่วนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่ลานนวดข้าวของอาราวนาคันเยนุส
- 17 เมื่อดาวิดทอดพระเนตรทูตสวรรค์ผู้กำลังสังหารประชาชนนั้นพระองค์กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ได้กระทำบาปชั่วร้ายแล้ว แต่บรรดาแกะเหล่านี้ **เขาได้กระทำอะไร** ขอพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์และวงศ์วานบิดาของข้าพระองค์เถิด"

- ข ดาวิดรู้แล้วว่าเขาได้ทำผิดในการนับจำนวนประชาชน ด้วยเหตุนี้เขาจึงเลือกยืนอยู่ระหว่างพระเจ้าผู้ทรงพระพิโรธกับประชาชนผู้บริสุทธิ์ (ตามสายตาของเขา)
- 1 อย่างไรก็ตาม พระเจ้าก็ทรงเห็นความบาปมากมายในท่ามกลางประชาชนซึ่งเป็นเหตุให้พระองค์ต้องให้สถานการณ์นี้เกิดขึ้น แต่ดาวิดก็ไม่วินิจฉัยเกี่ยวกับความบาปของพวกเขา และคิดว่าตัวเองเป็นต้นเหตุแต่เพียงผู้เดียว
  - 2 นี่แสดงให้เห็นถึงระดับของอุปนิสัยที่เขามี คนอื่นคงจะนึกกลัวหาอีกคนไปแล้วอย่างน้อยก็เพื่อช่วยแบกรับความผิด แต่ดาวิดกลับยอมรับผิดชอบคนเดียวเต็มๆ แถมยังเสนอที่จะรับโทษแทนประชาชนอีกด้วย
  - 3 ถึงแม้ว่าดาวิดทำผิดและมีความผิดจริง เขาก็แสดงให้เห็นภาพสะท้อนของพระเยซูในเรื่องของความเต็มใจที่จะเป็นคนกลางเพื่อประชาชนของเขา

8 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยบุตรที่รักพระเจ้า

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 3:3 ชาโลมอนทรงรักพระเยโฮวาห์ ทรงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของดาวิดราชาบิดาของพระองค์ เว้นแต่พระองค์ทรงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอม ณ ปูชนียสถานสูง
- ข ชื่อเสียง ความมั่งคั่ง และอำนาจของเขาเป็นเรื่องน่าชื่นใจเพียงเล็กน้อยขณะที่ดาวิดใกล้สิ้นชีวิต แต่พระพรของการมีลูกที่รู้จักดำเนินกับพระเจ้าและรักพระเจ้ากลับเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิต

4 อับเนอร์รู้ว่าเขาไม่ยอมทำให้โยอาบเปลี่ยนสงครามครั้งนี้ให้เป็นเรื่องความแค้นส่วนตัวแน่ เพราะอะไรนะหรือ? ก็เพราะว่า มันคงไม่มีวันจบสิ้นแน่นอน

ค ในความเป็นจริงอับเนอร์ก็คิดถูกแล้ว เพราะโยอาบได้ฆ่าอับเนอร์ในท้ายที่สุด ถึงแม้ว่าอับเนอร์กำลังพยายามเจรจาหย่าศึกกับดาวิดอยู่ก็ตาม

1 โยอาบทำผิดใหม่ที่ปล่อยให้ความขมขื่นมาเกาะกุมจิตใจเขา?

2 ถูกต้องแล้ว มีวาระสำหรับการหยิบยื่นความเมตตาเสมอ และหนึ่งในตัวอย่างที่คลาสสิกที่สุดก็คือ ตอนสิ้นสุดสงครามกลางเมืองของสหรัฐฯในปี 1865 ณ ที่ทำการศาลเมืองแอ็พโพแม็ทท์ท็อกซ์ เมื่อ โรเบิร์ต อี. ลี ยอมแพ้แก่ ยูลิสซิส เอส. แกรนท์ ทั้งนี้ แกรนท์ยอมให้ฝ่ายสหพันธรัฐเก็บม้าของพวกเขาไว้สำหรับการเพาะปลูกในฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งเป็นการช่วยสมานแผลระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้

2 เขาเป็นคนที่ไม่มีศีลธรรม

ก 2 ซามูเอล 11:14 ต่อมารุ่งเช้าดาวิดทรงอักษรถึงโยอาบและทรงฝากไปในมือของอูรีอาห์ 15 ในลายพระหัตถ์นั้นว่า "จงตั้งอูรีอาห์ให้เป็นกองหน้าเข้าสู่รบตรงที่ดุเดือดที่สุดแล้วลาทัพ กลับเสียเพื่อให้เขาถูกโจมตีให้ตาย"

16 อยู่มาเมื่อโยอาบกำลังเฝ้าล้อมเมืองอยู่ ท่านจึงกำหนดให้อูรีอาห์ไปรบตรงที่ที่ท่านทราบว่ามีทหารเข้มแข็งมาก

17 คนในเมืองก็ออกมาสู้รบกับโยอาบ มีคนตายบ้างคือข้าราชการบางคนของดาวิดได้ล้มตาย อูรีอาห์คนฮิตไทต์ก็ตายด้วย

18 โยอาบจึงส่งคนไปกราบทูลข่าวการรบทั้งสิ้นต่อดาวิด

ข มีบางตอนในชีวิตของโยอาบที่บ่งบอกว่าเขาเป็นคนดีอยู่บ้าง แต่เหตุการณ์นี้ก็รวบยอดให้เราเห็นแล้วว่า แท้จริงเขาเป็นคนแบบไหนกันแน่

1 เขารู้อยู่เต็มอกว่าดาวิดได้ทำอะไรกับัทเซบา แต่เมื่อเขาได้รับคำสั่งให้ฆ่าอูรีอาห์ เขาก็เต็มใจทำตามนั้นโดยไม่ทักท้วงอะไรเลย

2 และ "การไม่ทักท้วงก็เท่ากับว่าเห็นชอบ"

3 เขาเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในการฆาตกรรมครั้งนี้และมีส่วนผิดในการฆ่าชายที่กล้าหาญที่สุดในกองทัพ

4 และเราไม่เห็นเลยว่าเขารู้สึกผิดแม้แต่นิดเดียว

ค การกระทำของโยอาบอาจเห็นได้ชัดเจนที่สุดจากตัวอย่างของพวกนาซีที่บริหารค่ายกักกันในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง และพวกเขาก็กล่าวปกป้องการฆาตกรรมที่พวกเขาทำโดยคำพูดเดิมๆที่ว่า "ผมแค่ปฏิบัติตามคำสั่ง"

ง คำพูดนี้ใช้ไม่ได้ผลกับพวกนาซี และมันก็ใช้ไม่ได้ผลกับโยอาบ และมันก็จะใช้ไม่ได้ผลกับคริสเตียนทั้งหลาย ที่พยายามโทษคนอื่นสำหรับการที่ตัวเองไม่ยอมทำสิ่งที่ถูกต้องเช่นกัน

- 1 ภรรยาที่ทำงานซึ่งถูกสามีสั่งห้ามมิให้ถวายเป็นสวดมืออยู่สองทางเลือก นั่นคือ เธอต้องถวายเป็นสวด และเชื่อฟังพระเจ้า หรือไม่ก็ลาออกจางานเพื่อเธอจะได้ไม่มีรายได้ และเธอก็จะได้อยู่ตำแหน่งที่เธอจะเชื่อฟังสามีของเธอได้
- 2 แต่เธอจะไม่สามารถหลบอยู่ข้างหลังคำอ้างที่ว่า “ฉันแค่ปฏิบัติตามคำสั่ง”
- 3 สิ่งนี้เป็นจริงเช่นกันในเรื่องของการนำวิญญาณ ฯลฯ สามีคนหนึ่งอาจไม่ยอมให้ภรรยา มีส่วนร่วมในการนำวิญญาณของคริสตจักร แต่ไม่มีใครสามารถห้ามมิให้คริสเตียนอีกคน เป็นพยานได้ เพราะพระเจ้าทรงบัญชาให้เราเป็นพยาน
- 4 กิจการ 5:29 ฝ่ายเปโตรกับอัครสาวกอื่นๆตอบว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้า ยิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์”

3 เขาเป็นคนที่มักบฏ

ก 2 ซามูเอล 18:5 กษัตริย์รับสั่งโยอาบ อาบิชัย และอิททัยว่า **“เบาๆมือกับชายหนุ่มนั้นด้วยเห็นแก่เราเถิด คือกับอับซาโลม”** พวกเขาพลั้งลิ้นก็ได้ยินคำสั่งซึ่งกษัตริย์ประทานแก่บรรดาผู้บังคับบัญชาด้วยเรื่องอับซาโลม

14 โยอาบจึงว่า **“เราไม่ควรเสียเวลากับเจ้าเช่นนี้”** ท่านก็หยิบหหลวงสามอันแทงเข้าไปที่หัวใจของ **อับซาโลม** ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ในต้นโอ๊ก

ข อีกครั้งที่อุปนิสัยของโยอาบถูกเปิดเผยในอีกสถานการณ์หนึ่งที่น่าผิดหวัง

- 1 โยอาบได้รับคำสั่งจากดาวิดเป็นการส่วนตัวแล้วว่าไม่ให้ทำร้ายอับซาโลม
- 2 และเขาก็ตั้งใจฝ่าฝืนคำสั่งของกษัตริย์โดยลงมือฆ่าอับซาโลม
- 3 แน่นนอนที่ราชอาณาจักรคงเป็นปีกแผ่นมากกว่านี้หากอับซาโลมสิ้นชีวิต และหลายคนคงโล่งอกเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของเขา แต่เมื่อเราไม่คำนึงถึงเหตุผลต่าง ๆ นานา นี่ก็เป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของกษัตริย์อยู่ดีในเรื่องของโอรสของพระองค์

ค สิ่งที่น่าสนใจในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ก็คือ ความเห็นของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ยोอาบถามว่าทำไมเขาถึงไม่ฆ่าอับซาโลม

- 1 ชายคนนั้นบอกโยอาบตรงๆว่า ถ้าเขาฆ่าอับซาโลม เขาก็เชื่อว่า โยอาบคงสั่งฆ่าเขาเป็นแน่ในฐานะที่ขัดคำสั่งกษัตริย์
- 2 กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ ชายคนนั้นรู้ว่าโยอาบเป็นคนแบบไหน และเขาไม่ไว้ใจโยอาบแม้แต่นิดเดียว

4 เขาเป็นคนที่มีความคิดเป็นของตนเอง

ก 2 ซามูเอล 19:5 โยอาบก็เข้ามาในพระราชวังทูลกษัตริย์ว่า **“วันนี้พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าราชกรทั้งสิ้นของพระองค์ ผู้ซึ่งวันนี้ได้อารักขาพระชนม์ของพระองค์ ทั้งชีวิตของราชบุตรและราชธิดา และชีวิตของบรรดามเหสี และชีวิตของสนมทั้งหลายของพระองค์ให้เขาได้รับความละอาย**

6 **เพราะว่าพระองค์ทรงรักศัตรูของพระองค์ และทรงเกลียดชังสหายของพระองค์** เพราะในวันนี้พระองค์ได้กระทำให้ประจักษ์แล้วว่า พระองค์ไม่ยึดต่อนายทหารและบรรดาข้าราชการทั้งหลาย ในวันนี้ข้าพระองค์ทราบว่ ถ้าในวันนี้อับซาโลมยังมีชีวิตอยู่ และข้าพระองค์ทั้งหลายก็ตายสิ้น พระองค์ก็จะพอพระทัย

7 ฉะนั้น ขอพระองค์ทรงลุกขึ้น ณ บัดนี้ขอเสด็จออกไปตรัสให้ถึงใจข้าราชการทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ได้ปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า ถ้าพระองค์ไม่เสด็จจะไม่มีชายสักคนหนึ่งอยู่กับพระองค์ในคืนนี้ เรื่องนี้จะร้ายแรงยิ่งกว่าเหตุร้ายอื่นๆทั้งสิ้นซึ่งบังเกิดแก่พระองค์ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์จนบัดนี้"

ข นี่เป็นเรื่องน่าตกใจกับการที่เราเห็นท่าทีของเขาเวลาพูดกับกษัตริย์

- 1 เขารู้สึกไม่พอใจกับท่าทีของกษัตริย์อย่างชัดเจน
- 2 แต่ดาวิดก็ยังเป็นกษัตริย์อยู่ดี และไม่ว่าโยอาบจะไม่เห็นด้วยกับกษัตริย์ดาวิดมากขนาดไหน ท่าทีของเขาก็ไม่เหมาะสมและแสดงให้เห็นถึงการดูหมิ่นเล็กน้อย
- 3 ปกติแล้ว เมื่อท่าทีอย่างนั้นปรากฏ มันก็จะนำไปสู่การแสดงออกถึงความประพฤตินี้ที่ไม่เหมาะสมมากกว่าเดิม ตั้งแต่การวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งๆหน้าไปจนถึงการบฏ เช่นในกรณีของโยอาบ เป็นต้น

5 เขาเป็นคนที่ไม่เคยบรรลุถึงศักยภาพของตัวเองเลย

ก 2 ซามูเอล 23:18 **ฝ่ายอาบิซัยน้องชายของโยอาบ**บุตรชายนางเศรุยาห์ เป็นหัวหน้าของทั้งสามคนนั้น ท่านได้ยกกองทัพต่อสู้ทหารสามร้อยคน และฆ่าตายสิ้น และได้รับชื่อเสียงดังวีรบุรุษสามคนนั้น 24 **อาสาเฮลน้องชายของโยอาบ**เป็นคนหนึ่ง ในสามสิบคนนั้น เอลฮานันบุตรชายของโดโดชาวเบธเลเฮม

ข นำสังเกตว่าน้องชายสองคนของโยอาบเป็นวีรบุรุษของดาวิด และเป็นผู้ถือเครื่องอาวุธของเขาด้วย แต่โยอาบกลับไม่ได้เป็นหนึ่งในวีรบุรุษของดาวิดเลย

- 1 เหตุผลคงเป็นเพราะว่าดาวิดฉลาดพอที่จะห้อมล้อมตัวเองด้วยคนที่มีอุปนิสัยดี ไม่ใช่แค่เก่งอย่างเดียว
- 2 เห็นได้ชัดว่าโยอาบเป็นคนเก่งและกล้าหาญมากๆที่รู้ว่าเขาควรทำอย่างไรบนสนามรบ แต่น่าเสียดายที่ว่าเขามีข้อบกพร่องหลายอย่างในเรื่องของอุปนิสัยจนทำให้เขาไม่ได้มีชื่ออยู่ในรายชื่อ "วีรบุรุษของดาวิด" เหมือนอย่างบุรุษผู้ยิ่งใหญ่แท้จริงเหล่านั้น

6 เขาเป็นจอมฉวยโอกาสที่ไม่จงรักภักดี

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 2:27 ซาโลมอนจึงทรงขับไล่อาบิยาธาร์เสียจากหน้าที่ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ กระทำให้สำเร็จตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับวงศ์วานของเอลีที่เมืองซีโธห์ 28 เมื่อชาวนั้นทราบไปถึงโยอาบ เพราะแม้ว่าโยอาบมิได้สนับสนุนอับซาโลม **ท่านได้สนับสนุน อาโดเนียห์** โยอาบก็หนีไปที่พิลัปปาของพระเยโฮวาห์และจับเชิงอนแทนบุชชาไว้

- 29 เมื่อมีคนไปกราบทูลกษัตริย์ซาโลมอนว่า "โยอาบได้หนีไปที่พลับพลาของพระเยโฮวาห์ และดูเถิด เขาอยู่ข้างแท่นบูชานั่น" ซาโลมอนรับสั่งเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาตรัสว่า "จงไปประหารชีวิตเขาเสีย" ถึงแม้ว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังการเสียชีวิตของดาวิดแล้วก็ตาม โยอาบก็ยังมีหน้าที่ถวายการสวามิภักดิ์ต่อซาโลมอน ผู้ซึ่งไม่ใช่แค่ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ของดาวิดเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกด้วย
- 1 แต่อีกครั้งที่ การที่เขากลายเป็นผู้ทรยศต่อซาโลมอนนั้นบ่งบอกว่า เขามีทัศนคติที่แย่ต่อความเป็นผู้นำมากขนาดไหน
  - 2 ในฐานะแม่ทัพเขาสามารถ ในฐานะคนธรรมดา นั้น เขาน่าผิดหวังเพราะถึงแม้ว่าเขาบชนะศึกมานับไม่ถ้วนบนสนามรบ เขากลับไม่ยอมจัดการกับศัตรูของจิตใจจนทำให้เขาต้องถูกประหารชีวิต ในฐานะกบฏต่อกษัตริย์และต่อประเทศของตัวเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 56
"บัทเซบา - สตรีผู้เปี่ยมด้วยคุณธรรมของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 เมื่อเราได้ยินชื่อของบัทเซบา เราก็มักคิดถึงชีวิตช่วงที่มีดมัวที่สุดของดาวิด และมองเธอว่าเป็นส่วนหนึ่งของความตกต่ำของเขา
  - 2 อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คุณส่วนใหญ่ไม่ตระหนักถึงก็คือว่า บัทเซบาไม่ได้จมปลักอยู่กับช่วงเวลาอันน่าละอายนี้ แต่เธอได้ฟื้นฟูตัวเองจนกลายเป็นแบบอย่างอันน่าอัศจรรย์อย่างหนึ่งของพระคุณของพระเจ้า
  - 3 สตรีผู้มีส่วนในความสัมพันธ์ทางเพศอันน่าละอายซึ่งเกี่ยวข้องกับบาปกรรมได้ยอมเปลี่ยนตัวเองจนกลายเป็นผู้ที่ทำให้พระเจ้าภูมิใจ
-
- 1 เธอเป็นผู้หญิงที่ถูกพระเจ้าทดลอง
    - ก 2 ซามูเอล 11:1 และอยู่มาพอสิ้นปีแล้วเมื่อบรรดาภักษัตริย์ยกกองทัพออกไปรบ ดาวิดทรงใช้โยอาบพร้อมกับพวกข้าราชการและอิสราเอลทั้งหมด เขาไปกวาดล้างคนอัมโมไนต์และล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิดประทับที่เยรูซาเล็ม
    - 2 อยู่มาเวลาเย็นวันหนึ่งเมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นจากพระแท่น และดำเนินอยู่บนดาดฟ้าหลังคาพระราชวังทอดพระเนตรจากหลังคาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอาบน้ำอยู่ หญิงคนนั้นสวยงามมาก
    - 3 ดาวิดทรงใช้คนไปไต่ถามเรื่องผู้หญิงคนนั้น คนหนึ่งมากทราบทูลว่า "หญิงคนนั้นชื่อบัทเซบา บุตรสาวของเอลีอัม ภรรยาของอุรีอาห์คนฮิตไทต์มิใช่หรือพะยะคะ"
  - ข การทดลองที่น่ากลัวที่สุดและคำสาปที่เลวร้ายที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ การเกิดมาพร้อมกับพรสวรรค์หรือความงามที่ไม่เหมือนใคร
    - 1 ในกรณีของเธอ บัทเซบาเป็นสาวงามที่ดึงดูดความสนใจของภักษัตริย์ได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามอะไรเลย
    - 2 อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เธอก็คือว่า เธอไม่สามารถรับมือกับความงามของเธอได้ และปล่อยให้ตัวเองเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับชายผู้มีอำนาจและความมั่งคั่งทั้งๆที่เธอเป็นผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว
    - 3 ผลลัพธ์ของความงามอันน่าทึ่งของเธอก็คือ การทดลองที่เธอไม่เต็มใจต่อสู้หรือเอาชนะ
-
- 2 เธอเป็นผู้หญิงที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้แล้ว
    - ก 2 ซามูเอล 11:24 แล้วทหารธนูก็ยิงข้าราชการของพระองค์จากกำแพง ข้าราชการของภักษัตริย์บางคนก็สิ้นชีวิต และอุรีอาห์คนฮิตไทต์ข้าราชการของพระองค์ก็สิ้นชีวิตด้วย"

25 ดาวิดก็รับสั่งผู้สื่อข่าวว่า "เจ้าจงบอกโยอาบดังนี้ว่า 'อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านลำบากใจ เพราะดาบย่อมสังหารไม่เลือกกว่าคนนั้นหรือคนนี้ จงสู้รบหนักเข้าไปและตีเอาเมืองนั้นเสียให้ได้' เจ้าจงหนุนน้ำใจท่านด้วย"

26 เมื่อภรรยาของอุรีอาห์ได้ยินข่าวว่าอุรีอาห์สามีของตนสิ้นชีวิตแล้ว นางก็เศร้าครวญด้วยเรื่องสามีของนาง

27 เมื่อสิ้นการไว้ทุกข์แล้วดาวิดก็ส่งคนไปให้พานางมาที่พระราชวัง และนางก็ได้เป็นมเหสีของพระองค์

ข ถึงแม้ว่าบัทเชบามีความผิดโทษฐานเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับดาวิดก็ตาม ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงเลือกที่จะให้ "โอกาสแก้ตัว" แก่เธอโดยยอมให้เธอได้สมรสกับกษัตริย์ หลังการเสียชีวิตของสามีเธอ

1 พระเจ้าทรงจัดการให้ซาโลมอนได้ถือกำเนิดขึ้นมา ซึ่งเป็นผู้ที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบว่า จะเป็นผู้สืบทอดราชบัลลังก์ของดาวิด

2 สิ่งที่เราเห็นก็คือข้อเท็จจริงที่ว่า พระเจ้าทรงให้โอกาสแก้ตัวแก่บัทเชบา ซึ่งเป็นโอกาสครั้งสำคัญ เพื่อแก้ไขอดีตอันน่าละอายโดยได้รับอนาคตที่เหลือเชื่อ

3 เธอเป็นผู้หญิงที่ถูกพระเจ้าตีสอน

ก 2 ซามูเอล 12:13 ดาวิดจึงรับสั่งกับนาธันว่า "เรากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว" และนาธันกราบทูล ดาวิดว่า "พระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยบาปของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ถึงแก่กรรม"

14 อย่างไรก็ตาม เพราะด้วยการกระทำนี้พระองค์ได้ให้พวกศัตรูของพระเยโฮวาห์มีโอกาสเหยียดหยามได้ ราชบุตรที่จะประสูติมานั้นจะต้องสิ้นชีวิต"

15 แล้วนาธันก็กลับไปยังบ้านของตน แล้วพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่บุตร ซึ่งภรรยาของอุรีอาห์ บังเกิดกับดาวิด และพระกุมารนั้นก็ประจวบหน้า

ข เราเห็นว่าในข้อที่พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าบุตรนี้ป่วยหนัก พระเจ้าก็ทรงเลือกที่จะเปิดเผยบัทเชบาโดย ไม่ทรงเอ่ยชื่อของเธอ แต่โดยเอ่ยชื่อสามีของเธอที่ถูกฆาตาย

1 กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ การเสียชีวิตของทารกน้อยดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับชีวิตของอุรีอาห์

2 ขณะที่เราเห็นว่าดาวิดได้แก้ไขสิ่งต่างๆให้ถูกต้องกับพระเจ้า และพยายามแก้ไขสิ่งต่างๆโดยการอธิษฐานและอดอาหารแล้ว เราก็ไม่เห็นว่าการลงมือทำอะไรเลย ซึ่งบ่งบอกว่าทารกนั้น อาจเสียชีวิตเพราะทัศนคติของเธอ

4 เธอเป็นผู้หญิงที่พระเจ้าทรงอวยพร

ก 2 ซามูเอล 12:24 ฝ่ายดาวิดทรงเล้าโลมใจบัทเชบามเหสีของพระองค์ และทรงเข้าไปร่วมหลับนอนกับ พระนาง พระนางก็ประสูติบุตรชายคนหนึ่งเรียกชื่อว่าซาโลมอน และพระเยโฮวาห์ทรงรักซาโลมอน

ข พระพรที่บัทเชบาได้รับก็คือว่า เธอได้ถูกเลือกให้เป็นผู้ให้กำเนิดทายาทที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่ดาวิด ซึ่งในที่สุดเขาจะได้กลายเป็นกษัตริย์

ค แต่เธอได้ทำอะไรเล่าจึงสมควรได้รับพระพรอันยิ่งใหญ่เช่นนี้? เธอเต็มใจทำสิ่งที่ถูกต้องและแก้ไขสิ่งต่างๆ หลังจากความผิดพลาดอันน่าเศร้า

5 เธอเป็นผู้หญิงที่พระเจ้าทรงปกป้อง

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 1:11 แล้วนาธันก็ทูลพระนางบัทเซบาพระชนนีของซาโลมอนว่า "พระองค์ไม่ทรงได้ยินหรือว่า อาโดเนียห์ โอรสของพระนางฮักก็ทได้ทรงราชย์แล้ว และดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์ก็ได้ทรงทราบเรื่อง 12 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอข้าพระองค์ถวายคำปรึกษา เพื่อพระองค์จะได้ทรงช่วยชีวิตของพระองค์ และชีวิตของซาโลมอนโอรสของพระองค์ไว้

13 ขอเสด็จเข้าเฝ้ากษัตริย์ดาวิด และกราบทูลพระองค์ว่า 'โอ กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน พระองค์ได้ทรงปฏิญาณกับสาวใช้ของพระองค์ไว้มิใช่หรือว่า "ซาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา" มิใช่หรือ ไฉนอาโดเนียห์จึงทรงครองเล่าเพคะ'

ข บัทเซบาอาจไม่เชี่ยวชาญมากนักในเรื่องของการเมืองและการงานในพระราชสำนัก และเธออาจไม่เห็นอันตรายของการมีอาโดเนียห์เป็นกษัตริย์ด้วย กระนั้น พระเจ้าก็ทรงใช้นักเทศน์ให้เข้ามาในชีวิตของเธอ ณ ช่วงเวลาสำคัญเพื่อเตือนเธอถึงอันตรายดังกล่าว

ค และนั่นก็ดูเหมือนเป็นแบบฉบับของการที่พระเจ้าทรงช่วยเหลือคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

1 พระองค์อาจกำจัดภัยคุกคามออกไปเสีย (เหมือนกับที่พระองค์ทรงทำกับกองทัพของคณฮิยิปต์ที่ทะเลแดง)

2 หรือไม่พระองค์ก็อาจส่งผู้ช่วยให้พ้นเพื่อมาทำหน้าที่เป็นผู้ปกป้อง (เหมือนกับที่พระองค์ทรงทำกับโยนาห์ นั่นคือ ส่งนักเทศน์ให้มาเทศนาการกลับใจใหม่)

6 เธอเป็นผู้หญิงที่พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลง

ก เธอได้กลายเป็นมารดาของชนชาติหนึ่ง

1 สุภาษิต 31:1 ถ้อยคำของกษัตริย์เลมูเอล คือคำพยากรณ์ที่พระราชชนนีได้สอนไว้แก่พระองค์

2 พระเจ้าได้ทรงเปลี่ยนแปลงบัทเซบาจากการเป็นคนที่ถูกติฉินนินทาเพราะการไปมีสัมพันธ์สวาทกับดาวิด

ข เธอได้กลายเป็นครูสอนเรื่องอุปนิสัย

1 สุภาษิต 31:4 โอ เลมูเอลเอ๋ย ไม่สมควรที่กษัตริย์ ไม่สมควรที่กษัตริย์จะเสวยเหล้าองุ่น หรือผู้ที่ครอบครองจะดื่มสุรา

2 ให้เราสังเกตอีกครั้งถึงการที่พระเจ้าทรงใช้ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องอื้อฉาวครั้งใหญ่ที่สุดของประเทศ เพื่อตัดแปลงและปรับปรุงอุปนิสัยของตัวกษัตริย์เอง

ค เธอได้กลายเป็นผู้ปกป้องคนยากจน

1 สุภาษิต 31:8 จงอ้าปากของเจ้าแทนคนใบ้ เพื่อสิทธิของทุกคนที่ถูกทิ้งร้างอยู่

9 จงอ้าปากของเจ้า พิพากษาอย่างชอบธรรม รักษาสิทธิของคนจนและคนขัดสนให้คงอยู่

- 2 ไม่มีข้อมูลบ่งบอกเลยว่าบทเซบาเติบโตมาในครอบครัวที่ยากจน กระนั้น ดูเหมือนว่าเธอใส่ใจและห่วงใยคนจนอย่างลึกซึ้ง
- ง เธอได้กลายเป็นภรรยาผู้อุทิศตน
- 1 สุภาษิต 31:11 จิตใจของสามีเธอก็วางใจในเธอ และสามีจะไม่ขาดกำไร
  - 2 พระเจ้าทรงสามารถใช้ภรรยาของชายที่ตายไปแล้วซึ่งยินยอมพร้อมใจตอบรับการเข้าหาของกษัตริย์ จากภรรยาที่นอกใจสามีของตน จนกลายเป็นภรรยาที่อุทิศตนมากที่สุด
- จ เธอได้กลายเป็นสตรีผู้มีอุปนิสัยดี
- 1 สุภาษิต 31:25 กำลังและเกียรติยศเป็นเครื่องนุ่งห่มของเธอ เธอจะปลื้มปิติในอนาคต
  - 2 ผู้หญิงคนเดียวเท่านั้นที่หลายปีก่อนแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่ว่า เธอไม่เข้มแข็งพอที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นผู้หญิงที่ไร้เกียรติ บัดนี้ถูกพระเจ้าเปลี่ยนจนกลายเป็นผู้หญิงที่ได้ชื่อว่ามี ความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณและมีความสุขจิต
- ฉ เธอได้กลายเป็นผู้หญิงที่บรรลุถึงศักยภาพของเธอ
- 1 สุภาษิต 31:29 ว่า "สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด" 30 เส้นที่เป็นของหลอกหลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับ การสรรเสริญ
  - 2 การเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่อันสุดท้ายที่เกิดขึ้นในชีวิตของบทเซบาก็คือว่า พระเจ้าทรงพอพระทัยในตัวเธอมากเหลือเกิน
  - 3 ช่างเป็นคำพยานชีวิตที่ยิ่งใหญ่ที่คนๆหนึ่งซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องการทำให้กษัตริย์ตกต่ำฝ่ายศีลธรรม มาบัดนี้ขณะที่เธอใกล้สิ้นชีวิตกลับเป็นที่รู้จักในฐานะเป็นบุคคลที่เป็นเลิศยิ่งกว่าใครๆในเรื่อง อุปนิสัยและคุณธรรมที่เป็นตามทางของพระเจ้า

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 57
"เหล่าวีรบุรุษของดาวิด"

บทนำ:

- 1 นี่เป็นตอนหนึ่งที่นำตื่นเต้นที่สุดของพระคัมภีร์ เพราะตรงนี้เองที่เราได้เห็นบรรดาวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์
- 2 เหล่านักรบผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมาที่มีชื่ออยู่ในรายชื่อ "วีรบุรุษของดาวิด" ผู้ซึ่งกลายเป็นตำนานในสมัยของพวกเขา
- 3 โปรดสังเกตคุณสมบัติบางอย่างของบุรุษเหล่านี้ที่พระเจ้าทรงใช้และอวยพรให้เป็นทหารและมิตรสหายที่ไว้วางใจได้มากที่สุดเท่าที่ดาวิดเคยมี

- 1 พวกเขาเต็มใจต่อสู้กับอุปสรรคอันน่าเหลือเชื่อ
  - ก 2 ซามูเอล 23:8 ต่อไปนี้เป็นชื่อวีรบุรุษที่ดาวิดทรงมีอยู่ คือคนทักโมนี่ผู้มีตำแหน่งสูง เป็นหัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชา คืออาดีโนคนเอสเนีย ท่านเหวี่ยงหอกเข้าแทงคนแปดร้อยคนซึ่งเขาได้ฆ่าเสียในครั้งเดียว
  - ข อาดีโนเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการรบครั้งหนึ่ง และความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเขาครั้งเดียวที่พระเจ้าทรงบันทึกไว้ก็คือว่า เขาเต็มใจต่อสู้กับศัตรู 800 คนในคราวเดียว และเขาก็ชนะ
  - ค เรื่องนี้ทำให้เรานึกถึงสิ่งที่เอลีอาห์จะทำบนภูเขาคารเมล เมื่อเขาประจันหน้ากับผู้พยากรณ์เท็จ 850 คน บางทีเอลีอาห์อาจพบความกล้าหาญที่มีอยู่ในบรรดาวีรบุรุษของดาวิดก็เป็นได้
    - 1 พระเจ้าทรงบัญชาให้เราดำเนินชีวิตคริสเตียน และเราไม่อาจดำเนินชีวิตคริสเตียนนี้ได้โดยปราศจากความช่วยเหลือของพระเจ้าผ่านทางการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์
    - 2 ไม่มีทางที่เราจะเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ได้โดยใช้เพียงแรงใจเท่านั้น แต่พระเจ้าทรงกระทำได้ทุกอย่าง ดังนั้น เมื่อเรายอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็จะสามารถถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ได้

- 2 พวกเขาไม่ยอมล้มเลิก
  - ก 2 ซามูเอล 23:9 ในจำนวนวีรบุรุษสามคน คนที่รองคนนั้นมา คือเอเลอาซาร์บุตรชายโดโดคนอาโหไซ ท่านอยู่กับดาวิดเมื่อเขาทั้งหลายได้พุดหยามคนฟีลิสเตียซึ่งชุมนุมกันที่นั่นเพื่อสู้รบ และคนอิสราเอลก็ถอยทัพ
    - 10 ท่านได้ลุกขึ้นฆ่าฟันคนฟีลิสเตียจนมือของท่านเมื่อยล้า **มือของท่านเป็นเหน็บแข็งติดดาบ** ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เราได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง ทหารก็กลับตามท่านมาเพื่อปล้นข้าวของท่านนั้น

- ข เอลาซาร์เป็นคนที่พบว่าตัวเองถูกพวกคนฟีลิสเตียรุมกินโต๊ะ และชื่อเสียงของเขาก็มีมาโดยการที่เขา จดจ่ออยู่กับการสู้รบเสียจนมือของเขาเป็นเหน็บแข็งติดดาบ
- ค เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความจริงจังและความศรัทธาที่เขามีในยามสู้รบ รวมถึงทัศนคติของเขาที่ว่าแม้ตัวตาย แต่เขาก็จะไม่มีวันล้มเลิก
- 1 นี่ควรเป็นทัศนคติของคริสเตียนทุกคนในยามที่เราเข้าหาพระเจ้าผ่านทางการอธิษฐาน
  - 2 เพราะทุกครั้งที่เราคู่เข่าลงอธิษฐาน เราก็เข้าร่วมในการสงครามฝ่ายวิญญาณที่เราต้องไม่ล้มเลิก

3 พวกเขาเต็มใจยืนหยัดไม่ถอย

- ก 2 ซามูเอล 23:11 รองท่านมาคือ **ซัมมาห์** บุตรชายอาเกชาวฮาราร์ คนฟีลิสเตียมาชุมนุมกันเป็นกองทหาร เป็นที่ที่มีพื้นดินผืนหนึ่งมีถั่วแดงเต็มไปหมด พวกพลก็หนีคนฟีลิสเตียไป 12 แต่ท่านยืนมั่นอยู่ท่ามกลางพื้นดินผืนนั้น และป้องกันที่ผืนนั้นไว้ และฆ่าพื้นคนฟีลิสเตีย และ พระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานชัยชนะอย่างใหญ่หลวง
- ข ซัมมาห์ถูกสหายทิ้งเมื่อพวกเขาเห็นศัตรูรุดหน้าเข้ามาหาพวกเขา
- 1 แต่ซัมมาห์ไม่ยอมหนีและยอมตายหากจำเป็นโดยเขาสู้เพื่อผืนดินที่ใช้ปลูกถั่วแดง
  - 2 แล้วผืนดินที่ใช้ปลูกถั่วแดงนี้มีความสำคัญอะไรขนาดนั้น?
  - 3 มันถูกมอบหมายให้เขาดูแล และเขาก็ยอมรับหน้าที่นี้ราวกับเป็นคำสั่งของพระเจ้า
- ค ครูสอนวี คณงานรถบัส พนักงานต้อนรับ สมาชิกคณะนักร้องประสานเสียง และทุกคนในคริสตจักรที่ได้รับ มอบหมายงานรับใช้บางอย่างควรจดจำไว้ว่า ชื่อเสียงของซัมมาห์มีมาเพราะเขาเต็มใจยืนหยัดแม้ในงาน ที่ดูเหมือนไม่สำคัญในสายตาคนอื่นก็ตาม

4 พวกเขาเต็มใจเสียสละเพื่อสิ่งที่พวกเขารัก

- ก 2 ซามูเอล 23:15 ดาวิดตรัสด้วยความอาลัยว่า "โอ ใครหนอจะส่งน้ำจากบ่อที่เบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้าง ประตูเมืองมาให้เราดื่มได้"
- 16 ทถั่วถั่วสามคนนั้นก็แหกค่ายคนฟีลิสเตียเข้าไป ตักน้ำที่บ่อเบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมือง นำมาถวายแก่ดาวิด แต่ดาวิดหาทรงดื่มน้ำนั้นไม่ พระองค์ทรงเทออกถวายแด่พระเยโฮวาห์
- ข ชายสามคนนี้เต็มใจเสี่ยงชีวิตของตนเพื่อบางสิ่งที่ดูเหมือนไม่คุ้มค่าที่จะแลกด้วยชีวิตเลย
- 1 ดาวิดได้สำแดงความปรารถนาของเขาที่อยากดื่มน้ำจากที่ที่เขาเติบโตขึ้นมา ทันทันที่ชาย เหล่านี้ทราบว่าจะได้จะทำให้ผู้นำของพวกเขาพอใจ พวกเขาก็เสี่ยงชีวิตของตนเพื่อไปเอามันมาให้เขาให้ได้
  - 2 โปรดสังเกตว่าพวกเขาไม่ได้เสี่ยงชีวิตเพื่อ **น้ำ** นั้น พวกเขาเสี่ยงชีวิตเพื่อดาวิด
  - 3 การเสียสละมักถูกเชื่อมโยงกับเงิน แต่ตรงนี้เราก็เห็นว่ามันไม่ใช่เรื่องของเงิน แต่เป็นเรื่องของ อารมณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรักเป็นหลัก

5

พวกเขาเต็มใจจงรักภักดี

- ก 2 ซามูเอล 23:18 ฝ่ายอาบิซัยน้องชายของโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์ เป็นหัวหน้าของทั้งสามคนนั้น ท่านได้ยกหอกต่อสู้ทหารสามร้อยคน และฆ่าตายสิ้น และได้รับชื่อเสียงดังวีรบุรุษสามคนนั้น
- ข นำสังเกตว่าโยอาบมีน้องชายสองคนซึ่งได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวีรบุรุษของดาวิด นั่นคือ อาบิซัยและ อาสาเฮล
- 1 ตลอดชีวิตของเขา ดาวิดถูกขัดขวางโดยทัศนคติของโยอาบ
  - 2 หลายปีต่อมา โยอาบจะตัดสินใจได้แย่มากๆในการอยู่คนละฝ่ายกับซาโลมอน และเขาก็จะตาย เพราะการตัดสินใจนั้น
  - 3 แต่น้องชายทั้งสองคนของเขาจะเป็นที่จดจำเพราะความจงรักภักดีต่อดาวิด ไม่ใช่ต่อพี่ชายของเขา
- ค นำอายุเหลือเกินที่คริสตจักรหลายแห่งไม่ได้มีความจงรักภักดีสอดคล้องกับหลักการของพระคัมภีร์รวมถึง ตัวอย่างอันน่าโดเด่นนี้ด้วย
- 1 นำเสียชีวิตที่ว่า หากเกิดปัญหาหนึ่งขึ้นระหว่างศิษยาภิบาลกับสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักร ส่วนใหญ่แล้วญาติๆก็จะเข้าข้างสมาชิกคนนั้นและพากันออกไปจากคริสตจักรเพราะว่าพวกเขา ไม่มีความจงรักภักดี
  - 2 โยอาบเป็นคนอันตรายที่ยอมทำทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง แต่น้องชายทั้งสองคน ของเขายอมปฏิบัติตามคำสั่งของผู้มีอำนาจ

6

พวกเขาเต็มใจเอาชนะ

- ก 2 ซามูเอล 23:34 เอลีเฟเลทบุตรชายอาหิซัยบุตรชายของชาวมาอาคาห์ **เอลีอัม**บุตรชายอาหิโรเฟล ชาวกิไลห์
- ข เอลีอัมต้องจำใจยอมทนต่อดวงใจที่ปวดร้าวและความอับอายขายหน้า
- 1 พ่อของเขาคือ อาหิโรเฟล ซึ่งเคยเป็นที่ปรึกษาและผู้ให้คำแนะนำที่ดาวิดไว้วางใจมากที่สุด แต่พ่อของเขาก็เลือกที่จะเป็นคนทรยศเมื่อเขาไปร่วมมือกับอับซาโลม
  - 2 รวากับว่านี่ยังเลวไม่พอกับการมีพ่อเป็นคนทรยศ เอลีอัมต้องทนทุกข์กับข้อเท็จจริงที่ว่าพ่อของเขา ฆ่าตัวตายด้วย
- ค ช่างเป็นสภาพการณ์แวดล้อมที่ยากเหลือเกินที่ชายคนนี้ต้องเอาชนะ แต่เขาก็ทำได้
- 1 มีคนมากมายที่ต้องเอาชนะการเติบโตขึ้นมาในบ้านที่มีการใช้ยาเสพติด เหล้า หรือการผิดศีลธรรมเป็นประจำ
  - 2 แต่เช่นเดียวกับจอร์จ ไวท์ฟิลด์ (นักเทศน์ในอังกฤษ) ที่เติบโตขึ้นมาในบ้านที่พ่อเขาเป็นเจ้าของและดำเนินกิจการ หากคนๆหนึ่งเต็มใจเอาชนะ พระเจ้าก็เต็มใจใช้คุณ

7

พวกเขาเต็มใจรับใช้

- ก 2 ซามูเอล 23:37 เศเลกคนอัมโมน นาหะรัยชาวเบเอโรท **คนถือเครื่องอาวุธ**ของโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์
- ข นาหะรัยเป็นคนที่ไม่มีใครรู้จักตรงที่ว่าเขาเป็นแค่เด็กรับใช้ส่วนตัวของโยอาบ
- 1 โยอาบเป็นแม่ทัพ ส่วนนาหะรัยเป็นคนที่คอยทำความสะอาดเครื่องอาวุธของแม่ทัพ
  - 2 โยอาบเป็นแม่ทัพผู้มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์อิสราเอล ส่วนนาหะรัยเป็นคนที่คอยตามเก็บกวาดให้เขา
  - 3 แต่เมื่อดาวิดมองหาคนที่มีอุปนิสัยที่ดี เขาก็ไม่ได้เลือกโยอาบผู้มีชื่อเสียง แต่เลือกคนที่คอยรับใช้โยอาบอย่างสัตย์ซื่อและอย่างเงียบๆ

8 พวกเขาเต็มใจถูกเขาเปรียบ

- ก 2 ซามูเอล 23:39 อูรีอาห์คนฮิตไทต์ รวมสามสิบเจ็ดคนด้วยกัน
- ข คนส่วนใหญ่คุ้มเคยกับอูรีอาห์ในฐานะเป็นสามีของนางบัทเชบา ผู้ถูกฆ่าในสนามรบตามคำสั่งของดาวิด
- 1 สิ่งที่คุณส่วนใหญ่ไม่รู้ก็คือว่า เขาเป็นหนึ่งในวีรบุรุษของดาวิดเหมือนกัน
  - 2 และบางทีคำพยานชีวิตที่ยิ่งใหญ่มากขึ้นไปอีกของอูรีอาห์ก็คือว่า ไม่ใช่ว่าเขาถูกฆ่าโดยสามีคนหนึ่งที่สมคบคิด แต่เป็นการที่เขาปล่อยให้ตัวเองถูกผู้นำของเขาเอาเปรียบ
  - 3 ดาวิดทำผิดต่อพระเจ้า แต่เขาก็ยังเป็นกษัตริย์
  - 4 และเพราะว่าเขาเป็นกษัตริย์นั่นเอง เขาจึงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมด้วย
  - 5 และเมื่อถึงเวลาที่จะต้องเชื่อฟัง อูรีอาห์รับหน้าที่ของตนในสนามรบในฐานะทหารคนหนึ่ง และตายอย่างกล้าผู้ชาย โดยปล่อยให้พระเจ้าจัดการกับคนเหล่านั้นที่ได้ทำผิดต่อเขา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 58
"ซาโลมอน - ผู้ได้รับพระพรตั้งแต่วัยหนุ่ม"

บทนำ:

1 ชีวิตของซาโลมอนแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ โดยอิงตามพระธรรม 3 เล่มในพระคัมภีร์ที่เขาประพันธ์โดยการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

- ก ระยะแรกของชีวิตเขาถูกแสดงโดยพระธรรมเพลงซาโลมอน พระธรรมเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นในวัยหนุ่มของเขา เมื่อเขาตกหลุมรักหีบปีกหัวปักกับหญิงสาวชาวชูเนม
- ข ระยะที่สองถูกแสดงโดยพระธรรมสุภาษิต พระธรรมเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นในตอนวัยกลางคนและมุ่งเน้นเรื่องการเตรียมการเรโหโบอัม บุตรชายของเขาเพื่อที่จะขึ้นครองราชบัลลังก์กษัตริย์ต่อจากเขาในที่สุด
- ค ระยะที่สามถูกแสดงโดยพระธรรมปัญญาจารย์ พระธรรมเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นในยามวัยชราหลังจากที่เขาได้กลายเป็นคนที่เสื่อมถอยและถูกมเหสีหลายคนพาให้หลง และมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตที่ว่างเปล่าเมื่อไม่มีพระเจ้า

2 ในบทเรียนนี้ เราจะดูการเริ่มต้นของชีวิตที่มีอนาคตสดใสของซาโลมอนโดยสำรวจพระพรต่างๆที่เขาได้รับ

1 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยพ่อแม่ที่รักพระเจ้า

- ก 2 ซามูเอล 12:24 ฝ่ายดาวิดทรงเล้าโลมใจบัทเชบามเหสีของพระองค์ และทรงเข้าไปร่วมหลับนอนกับพระนาง พระนางก็ประสูติบุตรชายคนหนึ่งเรียกชื่อว่าซาโลมอน และพระเยโฮวาห์ทรงรักซาโลมอน 25 และทรงใช้นาธันผู้พยากรณ์ไป ท่านจึงตั้งชื่อราชโอรสนั้นว่า เยดีดียาห์ เพราะเห็นแก่พระเยโฮวาห์
- ข มีสามสิ่งที่เราจะพูดถึงเกี่ยวกับชนิดของครอบครัวที่ซาโลมอนเติบโตขึ้นมา
  - 1 ประการแรกคือ มันเป็นครอบครัวที่น่าโดยชายที่รักพระเจ้ามากที่สุดคนหนึ่งในพระคัมภีร์ ดาวิดคงมีส่วนสำคัญยิ่งสำหรับซาโลมอนในการดำเนินของเขาที่พระเจ้า
  - 2 ประการที่สองคือ บัทเชบาได้ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเองจนกลายเป็นแม่แบบของหญิงผู้มีคุณธรรมตามที่บรรยายไว้ในสุภาษิต บทที่ 31 เธอเป็นผู้หญิงที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีอุปนิสัยดี และมีชีวิตที่เป็นตามแบบของพระเจ้า
  - 3 ประการที่สามคือ พระเจ้าเองก็ดูเหมือนจะตั้งใจเอาไว้ว่าพระองค์ทรงพอพระทัยซาโลมอนมากเป็นพิเศษจนถึงขนาดที่ว่าเด็กคนนี้ได้ถูกตั้งชื่ออีกว่า เยดีดียาห์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรักและความทุ่มเทที่พระเจ้าทรงมีต่อเขา
- ค คนที่มีพ่อแม่ที่รักพระเจ้าและมีพระเจ้าด้วยจะหลงทำผิดได้อย่างไรกัน

2 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยเหล่าที่ปรึกษาที่รักพระเจ้า

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 1:9 อาโดเนียยาห์ได้ถวายแกะ วัว และสัตว์อื่นที่เป็นเครื่องบูชา ณ ศิลาแห่งโคเฮเลท ซึ่งอยู่ข้างๆ เอนโรเกล และท่านได้เชิญพี่น้องทั้งสิ้นของท่าน คือราชโอรสของกษัตริย์ และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ที่เป็นข้าราชการของกษัตริย์
- 10 แต่ท่านมิได้เชิญนาธานผู้พยากรณ์ หรือเบนยาห์ หรือพวกทแกล้วทหาร หรือซาโลมอนอนุชาของท่าน
- 11 แล้วนาธานก็ทูลพระนางบัทเชบาพระชนนีของซาโลมอนว่า "พระองค์ไม่ทรงได้ยินหรือว่า อาโดเนียยาห์โอรสของพระนางฮักกิทได้ทรงราชย์แล้ว และดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์ก็ได้ทรงทราบเรื่อง
- ข ขณะที่ยังเป็นเด็ก ชีวิตของซาโลมอนตกอยู่ในอันตรายและถูกคุกคามโดยพี่ชายต่างมารดาที่มีแผนการชิงราชบัลลังก์ เพราะความไร้เดียงสาและอ่อนประสพการณ์ ซาโลมอนจึงไม่ใช่คู่ปรับที่ทัดเทียมสำหรับอาโดเนียยาห์ผู้ดุร้ายและกระหายอำนาจเลย
- ค แล้วพระเจ้าจะทรงปกป้องลูกแกะตัวนี้จากสุนัขป่าตัวนี้ได้อย่างไร?
- 1 พระองค์ทรงทำเช่นนั้นผ่านทางสติปัญญาและคำปรึกษาของนาธานผู้พยากรณ์เฒ่า
  - 2 นาธานเปี่ยมประสพการณ์ในเรื่องการเมืองของพระราชสำนักแถมยังทราบความปรารถนาของกษัตริย์เป็นอย่างดีด้วย
  - 3 ด้วยเหตุนี้ เมื่อคนของพระเจ้าผู้ไม่เห็นว่าเป็นอะไรขึ้น เขาก็เริ่มแผนการเพื่อล้มล้างเหล่ากษัตริย์ของอาโดเนียยาห์ทันที แถมยังช่วยชีวิตซาโลมอนในวัยเยาว์ไว้ได้ด้วย
- ง ช่างเป็นแบบอย่างของการที่พระเจ้าทรงสามารถเอาชนะสติปัญญาแบบโลกได้ โดยคำว่าแผนการของกลุ่มคนที่ทำตามอย่างโลกในขณะที่ปกป้องลูกแกะของพระองค์ไว้ได้ด้วยวิธีการอันหลากหลาย
- 3 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยความคิดเรื่องความยุติธรรม
- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 1:50 ฝ่ายอาโดเนียยาห์ก็กลัวซาโลมอน จึงลุกขึ้นไปจับเชิงนอนของแท่นบูชา
- 51 มีคนไปกราบทูลซาโลมอนว่า "ดูเถิด อาโดเนียยาห์กลัวกษัตริย์ซาโลมอน เพราะดูเถิด เขาจับเชิงนอนที่แท่นบูชาอยู่กล่าวว่า 'ขอขงกษัตริย์ซาโลมอนได้ปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าในวันนี้ว่า พระองค์จะไม่ประหารผู้รับใช้ของพระองค์เสียด้วยดาบ'"
- 52 และซาโลมอนตรัสว่า "ถ้าแม่เขาสาแดงตัวได้ว่าเป็นคนที่สมควร ผมสักเส้นเดียวของเขาจะไม่ตกลงยังพื้นดิน แต่ถ้าพบความชั่วอยู่ในตัวเขา เขาจะต้องถึงแก่ความตาย"
- ข นี่เป็นการเปิดเผยครั้งสำคัญเกี่ยวกับอุปนิสัยของซาโลมอน เพราะว่าเขากำลังทำตัวเหมือนรัฐบุรุษผู้กล้าศึก และแสดงถึงสามัญสำนึกค่อนข้างมาก และเขายังไม่ได้ขอสติปัญญาจากพระเจ้าเลยด้วย
- 1 สุดท้ายแล้วเขาจะกลายเป็นชายที่ฉลาดที่สุดในโลกเท่าที่เคยมีมา แต่ประสพการณ์นั้นยังมาไม่ถึง
  - 2 แม้กระนั้น เขาก็ทำตัวเหมาะที่จะเป็นตัวแทนของดาวิดบิดาของเขาได้อย่างคู่ควร
- 4 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยโอกาสที่ยิ่งใหญ่
- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 2:11 และเวลาที่ดาวิดทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอลนั้นเป็นสี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครองในเฮโบรนเจ็ดปี และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบสามปี

12 ดังนั้นแหละซาโลมอนจึงประทับบน**พระที่นั่ง**ของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และราชอาณัติกรของพระองค์ก็ดำรงมั่นคงอยู่

ข น้อยคนนักในประวัติศาสตร์มนุษยชาติที่เคยได้รับโอกาสที่ดีขนาดนี้ ซึ่งด้วยโอกาสนี้เขาสามารถเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์หรือทำให้ชนชาติหนึ่งติดสนิทกับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

- 1 แต่ที่มาพร้อมกับโอกาสงามๆนี้คือ ความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่พอกันในการครอบครองเหมือนอย่างพระเจ้าจะทรงครอบครองและไม่ใช่ตามอำเภอใจ
- 2 ยิ่งซาโลมอนเข้าใจว่าโอกาสที่พระเจ้าทรงประทานให้เขานั้นยิ่งใหญ่มากขนาดไหน เขาก็ยิ่งตระหนักว่า เมื่อไม่มีพระเจ้าแล้ว เขาไม่มีทางบรรลุถึงศักยภาพของเขาได้เลย

5 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยการมีวิจารณ์ญาณ

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 2:19 พระนางบัทเชบาจึงเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน เพื่อทูลพระองค์ให้อาโดเนียห์และกษัตริย์ทรงลุกขึ้นต้อนรับพระนาง และทรงค้ำับพระนาง แล้วก็เสด็จประทับบน**พระที่นั่ง**ของพระองค์รับสั่งให้นำพระแก้วี่มาถวายพระชนนี พระนางก็เสด็จประทับที่เบื้องขวาของพระองค์

20 แล้วพระนางทูลว่า "แม่จะขอจากเธอสักประการหนึ่ง ขออย่าปฏิเสธแม่เลย" และกษัตริย์ทูลพระนางว่า "ขอมาเถิด ผมจะไม่ปฏิเสธเสด็จแม่"

21 พระนางทูลว่า "ขอยกออาบิชาคชาวชูเนมให้กับอาโดเนียห์เซษฐาของเธอให้เป็นชายาเถิด"

22 กษัตริย์ซาโลมอนตรัสตอบพระชนนีของพระองค์ว่า "इनเสด็จแม่จึงขออาบิชาคชาวชูเนมให้แก่

อาโดเนียห์เล่า น่าจะขอราชอาณัติกรให้เขาเสียด้วย เพราะเขาเป็นพระเซษฐาของผม และฝ่ายเขามี**อาบิยาธาร**ปุโรหิตและ**โยอาบ**บุตรนางเศรยาห์"

ข ถึงแม้ว่าซาโลมอนยังเป็น "เด็กใหม่" ก็ตาม แต่เขาก็ค้นพบว่ามึหลายสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข

- 1 อาโดเนียห์พยายามที่จะขอนางอาบิชาคซึ่งได้กลายเป็นหนึ่งในนางสนมของดาวิดก่อนที่เขาสิ้นชีวิต ถึงแม้ว่าเราจะไม่เข้าใจถึงคำขอนี้อย่างถ่องแท้ก็ตาม เห็นได้ชัดจากคำตอบของซาโลมอนว่า การสมรสกับอาบิชาคจะเป็นการรับประกันว่าอาโดเนียห์จะได้ครองราชบัลลังก์
- 2 อาบิยาธารเป็นปุโรหิตคนหนึ่งซึ่งเคยรับใช้ดาวิดอย่างสัตย์ซื่อมาตลอดพระชนม์ชีพของดาวิด แต่แล้วบัดนี้เขาก็เต็มใจสละเรือเพื่อไปเข้าข้างอาโดเนียห์แล้ว
- 3 โยอาบ จอมอวยโอกาสแถมยังเป็นคนอันตรายด้วย เห็นโอกาสที่จะได้ครองอำนาจมากยิ่งขึ้นภายใต้การนำของอาโดเนียห์ เขาจึงตัดสินใจไม่เอาผู้ที่ดาวิดเลือกเป็นกษัตริย์

ค ถึงแม้ว่าซาโลมอนจะเป็นกษัตริย์องค์ใหม่สดๆร้อนๆของอิสราเอลก็ตาม แต่เขาก็ฉลาดพอที่จะมองออกว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น และสิ่งที่น่าชื่นใจเกี่ยวกับซาโลมอนก็คือว่า เขาไม่ใช่คนที่มีวิจารณ์ญาณเท่านั้น แต่เขายังเป็นคนที่มีอภิการกระทำด้วย

- 1 อาโดเนียห์ถูกประหารชีวิตโทษฐานก่อการกบฏ

1 พงษ์กษัตริย์ 2:23 แล้วกษัตริย์ซาโลมอนทรงปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า "ถ้าถ้อยคำนี้ไม่เป็นเหตุให้อาโดเนียห์เสียชีวิตของเขาแล้ว ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษผมและให้หนักยิ่งกว่า"

24 เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระองค์ผู้ทรงสถาปนาผมไว้ และตั้งผมไว้บนบัลลังก์ของดาวิดราชาบิดาของผม และทรงตั้งไว้เป็นราชวงศ์ ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ **อาโดเนียห์จะต้องตายในวันนี้ฉันนั้น**"

2 อาบิยาธาร์ปุโรหิตถูกปลดออกจากตำแหน่ง

1 พงษ์กษัตริย์ 2:26 ส่วน**อาบิยาธาร์**ปุโรหิตนั้น กษัตริย์รับสั่งว่า "จงไปอยู่ที่อานาโทท ไปสู่ไร่นาของเจ้า เพราะเจ้าสมควรที่จะตาย แต่ในเวลานี้เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้า เพราะว่าเจ้าห้ามหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าไปข้างหน้าดาวิดราชาบิดาของเรา และเพราะเจ้าได้เข้าส่วนในบรรดาความทุกข์ใจของราชาบิดาเรา"

27 ซาโลมอนจึงทรงขับไล่อาบิยาธาร์เสียจากหน้าที่ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ กระทำให้สำเร็จตามพระวาจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับวงศวานของเอลีที่เมืองซีโหลห์

3 โยอาบถูกเปิดโปงว่าเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดและมีความผิดโทษฐานก่อการกบฏ เขาจึงถูกประหารชีวิต

1 พงษ์กษัตริย์ 2:28 เมื่อข่าวนี้ทราบไปถึง**โยอาบ** เพราะแม้ว่าโยอาบมิได้สนับสนุนอับซาโลม ท่านได้สนับสนุนอาโดเนียห์ โยอาบก็หนีไปที่พลับพลาของพระเยโฮวาห์และจับเชิงนอนแทนนุซาไว้

29 เมื่อมีคนไปกราบทูลกษัตริย์ซาโลมอนว่า "โยอาบได้หนีไปที่พลับพลาของพระเยโฮวาห์ และคูเอ็ด เขาอยู่ข้างแทนนุซานั้น" ซาโลมอนรับสั่งเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาคตรัสว่า "จงไปประหารชีวิตเขาเสีย"

6 พระเจ้าทรงอวยพรเขาด้วยจิตใจที่ถ่อม

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 3:4 และกษัตริย์เสด็จไปที่เมืองกิเบโอนเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาที่นั่น เพราะที่นั่นเป็นมหาปูชนียสถานสูง ซาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาพันตัวบนแทนนุซานั้น

5 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนที่เมืองกิเบโอนเป็นพระสุบินในกลางคืน และพระเจ้าตรัสว่า "เจ้าอยากให้เราทำอะไรเจ้าก็จงขอเถิด"

6 และซาโลมอนตรัสว่า "พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตายิ่งใหญ่แก่ดาวิดพระราชาบิดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะว่าเสด็จพ่อดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและความชอบธรรม ด้วยจิตใจที่เที่ยงตรงต่อพระองค์ และพระองค์ทรงรักษาความเมตตายิ่งใหญ่นี้ไว้เพื่อเสด็จพ่อ และได้ทรงประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่เสด็จพ่อให้นั่งบนราชบัลลังก์ของท่านในวันนี้"

7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ถึงแม้ว่า**ข้าพระองค์เป็นแต่เด็ก** บัดนี้พระองค์ทรงกระทำให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นกษัตริย์แทนดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ **ข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะเข้าออกอย่างไรถูก**

8 และผู้รับใช้ของพระองค์ก็อยู่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ เป็นชนชาติใหญ่
ซึ่งจะนับหรือคำนวณประชาชนก็ไม่ได้

9 เพราะฉะนั้นขอพระองค์ทรงประทานความคิดความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อจะวินิจฉัย
ประชาชนของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะประจักษ์ในความผิดแผกระหว่างดีและชั่ว เพราะว่าผู้ใดเล่าจะ
สามารถวินิจฉัยประชาชนใหญ่ของพระองค์นี้ได้"

10 ที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนั้นก็เป็นทีพอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข หลายคนเข้าใจผิดอย่างมากเกี่ยวกับการถ่อมใจ

1 พระเยซูมักถูกนำเสนอบ่อยๆว่าเป็นภาพของความอ่อนแอ เพียงเพราะพระองค์ทรงถ่อมใจ

2 ความถ่อมใจ คือ ความสามารถในการขจัดความเย่อหยิ่งทั้งหมดออกไป และสามารถทำให้
พระเจ้าพอพระทัยได้ทุกเมื่อแทนที่จะทำให้เนื้อหนังของตนพอใจ

ก ความเย่อหยิ่งไม่ยอมรับว่าตนทำผิด ในขณะที่ความถ่อมใจจะแสดงการขอโทษ
ออกมาอย่างจริงใจ

ข ความเย่อหยิ่งจะไม่ยอมถ่อม ในขณะที่ยถ่อมใจจะทำให้คนๆหนึ่งยอมอยู่ใน
ตำแหน่งที่เขาจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยมากที่สุด

3 ตอนที่ขอสติปัญญา ซาโลมอนถ่อมใจโดยยอมรับว่าเขาไม่สามารถปกครองประชาชนได้
และโดยการยอมรับตำแหน่งนี้เอง เขาก็ทำให้พระเจ้าพอพระทัยจนถึงกับที่พระองค์ทรงยอม
ประทานสิ่งที่เขาทูลขอแถมอีกหลายสิ่งที่เขาไม่ได้ทูลขอด้วย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 59
"ซาโลมอน - ชายผู้ฉลาดที่สุดในโลก"

บทนำ:

- 1 มีพระธรรมสามเล่มในพระคัมภีร์ที่ซาโลมอนเขียนที่บรรยายชีวิตของเขาได้ดีที่สุด
  - ก เพลงซาโลมอน ถูกเขียนขึ้นในวัยหนุ่มของเขาตอนเป็นกษัตริย์ และแสดงถึงชายคนหนึ่งที่มีจิตใจอ่อนโยน ผู้ใคร่อยากที่จะรู้จักพระเจ้าและรักพระองค์อย่างสุดหัวใจ
  - ข พระธรรมสุภาษิต ถูกเขียนขึ้นในช่วงวัยกลางคนของเขา และแสดงถึงชายคนหนึ่งผู้ซึ่งกลายเป็นคริสเตียน ผู้ใหญ่แล้วและเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการรู้จักพระเจ้า
  - ค พระธรรมปัญญาจารย์ ถูกเขียนขึ้นในวัยชราของเขา หลังจากที่เขากลับมาหลังจากที่เขาถูกมเหสีและนางสนมผู้นับถือพระต่างประเทศพาให้หลงและเขาได้สำนึกตัวในที่สุด
- 2 ในบทเรียนนี้เราจะมุ่งเน้นที่วัยกลางคนของเขาและสมัยที่เขาได้ชื่อว่าเป็นผู้ฉลาดที่สุดในโลก
- 3 เขาฉลาดขนาดไหน?
  - 1 เขาฉลาดพอที่จะฟังคำแนะนำของพระเจ้า
    - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 2:8 และดูเถิด มีซีเมอีบุตรเก-ราคนเบนยามินจากบ้านบาสุริมอยู่กับเจ้าด้วย เขาเป็นผู้ดาเราอย่างน่าสลดใจในวันที่เราเดินไปยังมาหะนาอิม แต่เขามาต้อนรับเราที่แม่น้ำจอร์แดน และเราจึงได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า 'เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้าด้วยดาบ'
9 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าอย่าถือว่าเขาไม่มีความผิด เพราะเจ้าเป็นคนมีปัญญา เจ้าจะทราบว่าคุณจะกระทำประการใดแก่เขา และเจ้าจงนำศิระหงอกของเขาลงไปสู่แดนคนตายพร้อมกับโลหิต"
10 แล้วดาวิดก็บรรทมหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด
11 และเวลาที่ดาวิดทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอลนั้นเป็นสี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครองในเฮโบรนเจ็ดปี และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบสามปี
12 ดังนั้นแหละซาโลมอนจึงประทับบนพระที่นั่งของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ก็ดำรงมั่นคงอยู่
    - ข ก่อนที่ดาวิดเสียชีวิต เขาได้เตือนซาโลมอนเกี่ยวกับคนบางคนที่เขาต้องระวังตัวไว้
      - 1 คนหนึ่งคือ ซีเมอี ผู้ซึ่งหลายปีก่อนหน้านั้นได้ดูหมิ่นกษัตริย์และสาปแช่งเขาในช่วงการกบฏของอับซาโลม
      - 2 คำแนะนำของดาวิดไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อการแก้แค้นเพราะเหตุที่กษัตริย์มีจิตใจเจ้าคิดเจ้าแค้น แต่เป็นคำแนะนำที่ให้ไว้เพื่อปกป้องลูกชายของเขาจากคนพาลที่จะทำร้ายซาโลมอนแน่นอน ประสบโอกาส

- 3 ด้วยเหตุนี้ เมื่อซาโลมอนขึ้นเรื่องอำนาจ เขาก็ร่อนกระทั้งซีเมอีแสดง “ท่าทีอวดตัว” โดยการไม่เชื่อฟังคำสั่งของกษัตริย์ที่ห้ามมิให้เขาออกไปนอกเมือง และเขาก็สั่งประหารชีวิตซีเมอีเมื่อเขาไม่เชื่อฟัง
- 4 ถึงแม้ว่าวิธีการของเขาอาจดูโหดร้ายก็ตาม แต่ในสมัยที่เขามีชีวิตอยู่ มันก็ยากที่จะคาดเดาได้ว่าเขาหลีกเลี่ยงความโศกเศร้าและความยุ่งยากได้มากขนาดไหนเพราะเขาเลือกที่จะฟังสติปัญญาของบิดาของเขา

2 เขาฉลาดพอที่จะมองเห็นและยอมรับความบกพร่องของตน

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 3:6 และซาโลมอนตรัสว่า "พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตายิ่งใหญ่แก่ดาวิดพระราชบิดา ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะว่าเสด็จพ่อดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและความชอบธรรม ด้วยจิตใจที่เที่ยงตรงต่อพระองค์ และพระองค์ทรงรักษาความเมตตายิ่งใหญ่ไว้เพื่อเสด็จพ่อ และได้ทรงประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่เสด็จพ่อให้นั่งบนราชบัลลังก์ของท่านในวันนี้
- 7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ถึงแม้ว่าข้าพระองค์เป็นแต่เด็ก บัดนี้พระองค์ทรงกระทำให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นกษัตริย์แทนดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ **ข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะเข้าออกอย่างไรถูก**
- ข ซาโลมอนอาจทำตัวไม่ถูกในฐานะกษัตริย์ต่อหน้าประชาชนของเขา แต่เขาก็รู้อย่างแน่นอนว่าควรทำตัวอย่างไรต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
  - 1 สำหรับประชาชนของเขาแล้ว เขาคือกษัตริย์
  - 2 สำหรับพระเจ้าแล้ว เขาเป็นคนบาปคนหนึ่งที่เหมาะสมควรตกนรกหมกไหม้ที่รอดโดยพระคุณ
  - 3 และเพราะเหตุที่เขาขอมถ่อมตัวลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ก็ทรงเลือกที่จะอวยพรเขาในทุกด้านของชีวิตนอกเหนือจากการยกชูเขาให้เป็นใหญ่ทั่วโลกแล้ว
    - ก พระเจ้าทรงประทานสันติสุขกับบรรดาประเทศเพื่อนบ้านให้แก่เขา
    - ข พระเจ้าทรงประทานความมั่งคั่งให้แก่เขาจากบรรดาผู้สูงศักดิ์อย่างราชินีแห่งเซบาเป็นต้น
    - ค พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาให้แก่เขาเพื่อประชาชนของเขา
    - ง และพระเจ้าทรงประทานฤทธิ์เดชกับพระเจ้าให้แก่เขาผ่านทางคำอธิษฐานของเขา

3 เขาฉลาดพอที่จะมองเห็นหน้าที่ของเขา

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 5:2 และซาโลมอนได้ส่งพระดำรัสไปยังฮีรามว่า
- 3 "ท่านคงทราบอยู่แล้วว่าดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ไม่ได้ เพราะการสงครามซึ่งอยู่ล้อมรอบพระองค์ทุกด้าน จนกว่าพระเยโฮวาห์จะทรงปราบเขาเสียให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์

4 แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงประทานให้ข้าพเจ้าได้หยุดพักรอบด้าน ปฏิบัติหรือเหตุร้ายก็ไม่มี

5 ดูก่อน ข้าพเจ้าจึงประสงค์จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับดาวิดราชาบิดาของข้าพเจ้าว่า 'บุตรชายของเจ้า ผู้ซึ่งเราจะตั้งไว้บนบัลลังก์แทนเจ้า จะสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรา'

6 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านสั่งให้ตัดไม้สนสีดาร์แห่งเลบานอนเพื่อข้าพเจ้า และข้าราชการของข้าพเจ้า จะสมทบกับพวกข้าราชการของท่าน ข้าพเจ้าจะมอบเงินค่าจ้างข้าราชการของท่านแก่ท่านตามที่ท่านตั้งไว้ เพราะท่านคงทราบแล้วว่า ท่ามกลางเรานี้ไม่มีผู้ใดรู้จักตัดไม้เหมือนชาวซีโตน"

7 และอยู่มาเมื่อฮีรามได้ยินถ้อยคำของซาโลมอน ท่านก็ชื่นชมยินดียิ่งนักและว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ในวันนี้ ผู้ทรงประทานบุตรชายที่ฉลาดองค์หนึ่งแก่ดาวิด ให้อยู่เหนือชนชาติใหญ่นี้"

ข การสร้างพระวิหารต้องใช้เงินถึงหลายร้อยล้านบาทและใช้เวลาถึงเจ็ดปีกว่าจะเสร็จ กระนั้น ซาโลมอนก็เต็มใจทุ่มเทอย่างสุดกำลังให้กับโครงการก่อสร้างชิ้นมหึมานี้เพราะเหตุผลประการเดียวเป็นหลัก พ่อเขาสั่งให้ทำ

1 ดาวิดฝันไว้ว่าเขาจะสร้างพระวิหารนี้ด้วยตัวเอง แต่มันต้องไม่เป็นเช่นนั้น

2 และด้วยเหตุนี้เอง ดาวิดจึงตั้งใจว่าจะทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อทำให้การก่อสร้างพระวิหารนี้กลายเป็นจริงขึ้นมา และเขาใช้เวลาที่เหลือของชีวิตไปกับการสะสมทองคำ เงิน ไม้และทุกอย่างที่จำเป็นต้องใช้เพื่อที่ว่าเมื่อบุตรของเขาขึ้นครองราชย์แล้ว พระวิหารนี้จะได้พร้อมสร้างในที่สุด

3 เด็กวัยรุ่นหลายคนเกลียดความฝันของพ่อแม่เพราะว่าพวกเขาอยากใช้ชีวิตในแบบที่ตัวเองต้องการ

4 แต่ถ้าความฝันของพ่อแม่เป็นความฝันที่เป็นตามแบบของพระเจ้า ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ และจะเป็นประโยชน์ฝ่ายวิญญาณ เด็กวัยรุ่นทุกคนก็ควรเต็มใจรับความฝันนั้นไว้เป็นหน้าที่ของตน

ก นั้นรวมถึงการเข้าเรียนและจบการศึกษาจากวิทยาลัยพระคัมภีร์ด้วย

ข นั้นรวมถึงการคบหาเพศตรงข้ามตรงตามความต้องการของพ่อแม่ด้วย

ค นั้นรวมถึงการเข้าประชุมกับคริสตจักร รักษามาตรฐานเดียวกัน และมีส่วนเกี่ยวข้องกับคริสตจักรต่อไปด้วย

5 ซาโลมอนอาจปฏิเสธที่จะสร้างพระวิหารก็ได้โดยอ้างว่าเขาไม่เคยคิดที่จะสร้างมันเลย แต่แทนที่จะอ้างสิทธิ์ของตน เขากลับทำให้ความปรารถนาของบิดากลายเป็นจริงขึ้นมา

4 เขาฉลาดพอที่จะวางแผนสำหรับอนาคต

ก สุภาษิต 1:1 **สุภาษิตของซาโลมอน** โอรสของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล

2 เพื่อให้บรรลุปัญญาและคำสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำแห่งความเข้าใจ

3 เพื่อให้รับคำสั่งสอนในเรื่องสติปัญญา ในเรื่องความเที่ยงธรรม ความยุติธรรมและความเที่ยงตรง

4 เพื่อให้ความหยิ่งรู้แก่คนเขลา ให้ความรู้และความเฉลียวฉลาดแก่คนหนุ่ม

5 ทั้งปราชญ์จะได้ยินและเพิ่มพูนการเรียนรู้ และคนที่มีความเข้าใจจะได้คำปรึกษาที่ฉลาด

6 เพื่อให้เข้าใจสุภาษิตและปริศนา ทั้งถ้อยคำของปราชญ์และปริศนาที่ลึกถึ้งของเขา

7 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นบ่อเกิดของความรู้ คนใญ่ย่อมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน

8 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของแม่เจ้า

ข เมื่อซาโลมอนมีอายุถึงวัยนี้ของชีวิต เขาก็เข้าใจในที่สุดว่า ไม่ว่าเขาจะเป็นกษัตริย์ที่ประสบความสำเร็จมากขนาดไหน สักวันหนึ่งเขาก็ต้องมอบทุกสิ่งที่เขาให้ให้แก่คนอื่นอยู่ดี

1 เขาเริ่มเขียนพระธรรมสุภาษิตโดยคิดถึงเรโนโบอัม เพราะถ้อยคำเหล่านี้คือ คำสั่งสอนแห่งสติปัญญาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตที่พอให้ไว้แก่ลูกนั่นเอง

2 ในสุภาษิตเหล่านี้ ซาโลมอนพยายามเต็มที่ที่จะเตรียมตัวบุตรของเขาให้พร้อมสำหรับการเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป โดยช่วยเขาในเรื่องของอุปนิสัย ไม่ใช่การเมืองหรือการเงิน

ก เขาสอนบุตรเกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ถูกต้อง

สุภาษิต 1:5 ทั้งปราชญ์จะได้ยินและเพิ่มพูนการเรียนรู้ และคนที่มีความเข้าใจจะได้คำปรึกษาที่ฉลาด

ข เขาเตือนบุตรเกี่ยวกับการคบเพื่อนที่ไม่ดี

สุภาษิต 1:10 บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าคนบาปล่อชวนเจ้า อย่าได้ยอมตาม

ค เขาสอนบุตรให้รู้จักวิธีการใช้ชีวิตโดยไม่ต้องเสียใจภายหลัง

สุภาษิต 3:1 บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าลืมหกกฎเกณฑ์ของเรา แต่ให้ใจของเจ้ารักษาบัญญัติของเรา

2 เพราะสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มวันเดือนปี ชีวิตยืนยาว และความสุขสมบูรณ์แก่เจ้า

ง เขาสอนบุตรให้รู้จักแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า

สุภาษิต 3:5 จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง

6 จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อิถิปของเจ้าราบรื่น

จ เขาสอนบุตรว่าเราไม่มีวันให้พระเจ้ามากเกินไป

สุภาษิต 3:9 จงถวายเกียรติแด่พระเยโฮวาห์ด้วยทรัพย์สินของตน และด้วยผลแรกแห่งผลิตผลทั้งสิ้นของเจ้า

10 แล้วผู้ชังของเจ้าจะเต็มด้วยความอูหมิ่น และบ่ออย่าอองุ่นของเจ้าจะล้นด้วยน้ำอองุ่นใหม่

ฉ เขาสอนบุตรว่าเราไม่มีวันแก่เกินกว่าจะโดนตีสอน

สุภาษิต 3:11 บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการตีสอนของพระเยโฮวาห์ หรือเบื่อหน่ายต่อการตักเตือนของพระองค์

12 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงตั้งเดือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก ดังบิดาตั้งเดือนบุตรชาย
ผู้ที่เขาปิตินั้น

- ซ เขาสอนบุตรถึงความสำคัญของการช่วยเหลือผู้คน
สุภาษิต 3:27 อย่ายียดความดีไว้จากผู้สมควรจะได้รับ ในเมื่อสิ่งนี้อยู่ในอำนาจมือ
ของเจ้าที่จะกระทำได้
- ซ เขาสอนบุตรถึงความสำคัญของการจัดการกับ “ความบาปเล็กๆ” ของจิตใจ
สุภาษิต 4:23 จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะแหล่งแห่งชีวิต
เริ่มต้นออกมาจากใจ
- ณ เขาสอนบุตรถึงความสำคัญของการทำงานหนัก
สุภาษิต 6:6 คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปห้ามดไป พิเคราะห์ดูทางของมັນ และจงฉลาด
- ญ เขาสอนบุตรถึงสิ่งที่ไม่ควรกระทำ
สุภาษิต 6:15 เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน
ฉับพลันนั้นเองเขาจะแตกอย่างซ่อมไม่ได้
16 หกสิ่งเหล่านี้พระเยโฮวาห์ทรงเกลียด เหยอ มีเจ็ดสิ่งเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนสำหรับ
พระองค์
17 ตา โยโส ลิ้นมุสา และมีมือที่ทำโลหิตไร้ผิดให้ตก
18 จิตใจที่คิดแผนงานชั่วร้าย เท้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความร้าย
19 พยานเท็จซึ่งพุดมุสา และคนผู้หว่านความแตกร้างท่ามกลางพวกพี่น้อง
- ฎ เขาสอนบุตรถึงความสำคัญของการไม่ฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่
สุภาษิต 6:20 บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษากฎบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งกฎเกณฑ์
ของแม่เจ้า
- ฎ เขาสอนบุตรถึงความสำคัญของการทำสิ่งที่ถูกต้อง
สุภาษิต 10:2 คลังทรัพย์ชั่วร้ายไม่เป็นกำไร แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจากความตาย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 60
"เรโหโบอัม - ชายผู้มีปัญหาารมเจ้า"

บทนำ:

- 1 เรโหโบอัมเป็นคนที่ถูกรมเจ้าด้วยปัญหานานัปการซึ่งทำให้เขากลายเป็นคนที่ดูโง่เขลาบ่อยๆ ถึงแม้ว่าบางครั้งเขาทำตัวน่าชื่นชมก็ตาม
- 2 ในบทเรียนนี้ เราจะดูพฤติกรรมของเขาเวลาเจอกับปัญหาหลากหลายรูปแบบ เพื่อที่เราจะได้เรียนรู้วิธีแก้ปัญหาที่มีลักษณะคล้ายๆกับที่เขาเจอ

1 ปัญหาที่ 1 – เขาอ่อนประสบการณ์

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 12:1 เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเคม เพราะอิสราเอลทั้งปวงได้มายังเซเคมเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์
2 และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ในอียิปต์ (ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน เยโรโบอัมอาศัยอยู่ในอียิปต์)
3 เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียกท่าน เยโรโบอัมกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้มาทูลเรโหโบอัมว่า
4 "พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้ออกของข้าพระองค์หนักนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกซหนักของพระราชบิดาของพระองค์ และออกอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์"
ข นำเสียดายที่ว่าเมื่อปัญหาใหญ่แบบนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก เรโหโบอัมกลับไม่พร้อมที่จะรับมือกับมัน เขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องทางการทูตหรือศักยภาพที่เป็นอันตรายของเยโรโบอัม
ค และเพราะเหตุที่เขาไม่มีประสบการณ์ในการรับมือกับวิกฤติใหญ่โตเช่นนี้ เรโหโบอัมจึงพลาดที่จะรับมือกับมันอย่างเหมาะสม
  - 1 และนี่เป็นความจริงที่สำคัญยิ่งที่คนอ่อนประสบการณ์ควรเรียนรู้ไว้
  - 2 ปกติแล้วเราทุกคนรับมือกับปัญหาที่ซับซ้อนอย่างผิดๆในยามที่เราเจอกับมันเป็นครั้งแรก
  - 3 แล้วความจริงข้อนี้ช่วยอะไรเราได้ ในยามที่เราเจอกับปัญหาที่ไม่เหมือนของใคร?
    - ก ข้อ 1 – อย่ารีบร้อน จงใช้เวลาสำรวจทางเลือกทุกอย่าง และอย่าปล่อยให้ตัวเองถูกกดดันจนทำให้ต้องด่วนตัดสินใจ ซึ่งอาจทำให้คุณต้องเสียใจไปจนชั่วชีวิต
    - ข ข้อ 2 – จงใช้ประโยชน์จากที่บรรดาปรีกษา คนพวกนี้ควรประกอบด้วยผู้ให้คำปรึกษาฝ่ายวิญญาณและพวกมืออาชีพที่ทราบดีถึงรายละเอียดต่างๆของปัญหา (หมอ, ช่างประปา, ช่างไฟ, หมอโรคหัวใจ ฯลฯ)

ค ข้อ 3 – จงอธิษฐานขอการทรงนำว่าควรปฏิบัติตามคำแนะนำไหนดี เมื่อคุณได้รับทราบถึงทางเลือกต่างๆของคุณแล้ว จงทูลขอทางแก้ที่เฉพาะเจาะจงจากพระเจ้า ไม่น่าพระเจ้าอาจส่งที่ปรึกษาอีกคนมาพร้อมกับทางแก้ของพระองค์ก็เป็นได้

2 ปัญหาที่ 2 – เขามองหาความเห็นชอบแทนที่จะหาคำแนะนำ

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 12:5 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "จงกลับไปเสียสักสามวัน แล้วจึงมาหาเราอีก" ประชาชนจึงกลับไป
- 6 แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้ปฏิบัติงานประจำซาโลมอนราชบิดาของพระองค์ ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า "ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร"
- 7 เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "ถ้าพระองค์จะทรงเป็นผู้รับใช้ประชาชนนี้ในวันนี้และรับใช้พวกเขา และตรัสตอบคำดีแก่พวกเขา เขาทั้งหลายก็จะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์"
- 8 แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ และปฏิบัติงานประจำพระองค์
- ข คนส่วนใหญ่คิดว่า เรโหโบอัมไปขอคำปรึกษาจากบรรดาที่ปรึกษาของบิดาของเขาและได้รับคำแนะนำ จากนั้นเขาก็ไปหาเพื่อนๆของเขาทันทีและได้รับคำแนะนำเช่นกัน หลังจากฟังคำแนะนำของทั้งสองฝ่ายแล้ว เขาก็เลือกทำตามคำแนะนำของเพื่อนๆ
- 1 แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เรโหโบอัมทำ
  - 2 เขาขอคำแนะนำจากพวกผู้เฒ่าและเลือกที่จะเพิกเฉยต่อคำพูดของพวกเขาทันที จากนั้นเขาก็ไปปรึกษากับเพื่อนๆของเขา และพอได้ยินคำพูดของพวกเขา เขาก็เลือกที่จะทำตามคำแนะนำของคนเหล่านั้น
  - 3 นี่หมายความว่าอะไร? นี่แสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่ว่า กษัตริย์ผู้นี้จริงๆแล้วไม่ได้กำลังมองหาทางแก้เลย เขาแค่กำลังมองหาใครสักคนที่จะเห็นพ้องกับสิ่งที่เขาอยากทำจริงๆต่างหาก
  - 4 ถ้าเพื่อนๆของเขาให้คำแนะนำแบบเดียวกับพวกผู้เฒ่า เขาก็คงเพิกเฉยต่อเพื่อนๆของเขาเช่นกัน และเขาก็อาจทำตามอำเภอใจเลย หรือไม่ก็หาใครสักคนที่จะบอกเขาถึงสิ่งที่เขาอยากได้ยิน

3 ปัญหาที่ 3 – เขาเป็นห่วงตัวเองมากกว่าห่วงประชาชนของเขา

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 12:13 และกษัตริย์ตรัสตอบประชาชนอย่างดุขัน ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าได้ถวายนั้นเสีย
- 14 และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำปรึกษาของพวกคนหนุ่มว่า "พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกของท่านทั้งหลายอีก **พระราชบิดาของเรา** ตีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แครงปอง"
- ข ดูเหมือนว่าเรโหโบอัมมีปัญหานิดหน่อยเกี่ยวกับบิดาของเขา อาจเป็นความอิจฉาหรือไม่ก็เป็นผลลัพธ์ของวิธีที่เขาถูกเลี้ยงดูขึ้นมา แต่ท่าทางเรโหโบอัมอยากที่จะ “แข่งหน้า” บิดาของเขา

- 1 ถ้ากษัตริย์ซาโลมอนโหดแล้ว เรโหโบอัมก็ต้องโหดยิ่งกว่า
- 2 ถึงแม้ว่าซาโลมอนมีข้อบกพร่องอยู่บ้างก็ตาม โดยเฉพาะในช่วงบั้นปลายชีวิตของเขา แต่ก็มี ความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างพ่อลูกคู่นี้ตอนที่ทั้งคู่เริ่มต้นการเป็นกษัตริย์ใหม่ๆ
  - ก ซาโลมอนนั้นไวในการสรรภาพความอ่อนประสพการณ์และความไร้ประสิทธิภาพของตน ในขณะที่เรโหโบอัมนั้นไวในการคิดหาทางแก้ของตนขึ้นมา
  - ข ซาโลมอนเป็นห่วงประชาชนของเขามากกว่าห่วงตัวเอง ในขณะที่เรโหโบอัมไม่ห่วงสวัสดิภาพพลไพร่ของพระเจ้าเลย

4 ปัญหาที่ 4 – พระเจ้าทรงบัญชาให้เขาเปลี่ยนแผนการของตน

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 12:21 เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้เรียกประชุมวงศาวงศ์วานยูดาห์ทั้งหมด และตระกูลเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับวงศ์วานอิสราเอล เพื่อจะเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอน

22 แต่พระวณะของพระเจ้ามายังเซไมอาห์คนของพระเจ้าว่า

23 "จงไปทูลเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่วงศ์วานทั้งสิ้นของยูดาห์ และของเบนยามิน และแก่ประชาชนที่เหลืออยู่ว่า

24 "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า **เจ้าอย่าขึ้นไปสู้รบกับประชาชนอิสราเอลญาติพี่น้องของเจ้าเลย** จงกลับไปยังบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา" เหตุฉะนั้นเขาจึงเชื่อฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ และกลับไปบ้านเสียตามพระวณะของพระเยโฮวาห์
- ข เมื่อประสบกับปัญหาในการพยายามนำพวกกบฏให้กลับมาอยู่ภายใต้การควบคุมของเขา ทางแก้ตามธรรมชาติของเรโหโบอัมก็คือโดยการสงคราม
  - 1 อย่างไรก็ตาม ดังที่เห็นในตัวอย่างนี้ นี่ไม่ใช่แผนการของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงสั่งห้ามมิให้เขาโจมตี
  - 2 การตอบรับของเขาต่อพระประสงค์ของพระเจ้าในที่นี้บ่งบอกว่า เขายังพยายามทำให้พระเจ้าพอพระทัยอยู่ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมิได้โจมตีคนเหล่านั้นที่แยกตัวออกไปจากยูดาห์

5 ปัญหาที่ 5 – เขากลายเป็นคนที่ประสบความสำเร็จมากเกินไป

- ก 2 พงศาวดาร 12:1 ต่อมาเมื่อราชอาณาจักรของเรโหโบอัม**ตั้งมั่นคงและแข็งแรงแล้ว** พระองค์ทรงทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์เสีย และอิสราเอลทั้งปวงก็ทิ้งพร้อมกับพระองค์ด้วย

2 อยู่มาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม เพราะเขาทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ซิซักกษัตริย์แห่งอียิปต์เสด็จขึ้นมาสู้รบเยรูซาเล็ม
- ข เพราะเหตุที่เขายอมทำสิ่งต่างๆ "ตามวิธีของพระเจ้า" เขาจึงประสบความสำเร็จในการปกครองราชอาณาจักรและในการครองราชย์เป็นกษัตริย์ แต่เมื่อเขากลายเป็นกษัตริย์ที่ไม่ยอมให้ใครขัดใจแห่งราชอาณาจักรถิ่นใต้ เขาก็ "จงหลงพองชน" และกลายเป็นคนที่เสื่อมถอย

- 1 ถึงแม้ว่าคนส่วนใหญ่เชื่อมโยงการเสื่อมถอยว่ามีสาเหตุมาจากโศกนาฏกรรมบางอย่าง แต่บ่อยครั้งมากกว่าที่มันมีสาเหตุมาจากการได้รับพระพรก่อนโต เช่น การได้ขึ้นเงินเดือน การได้เลื่อนขั้น หรือการได้รับชัยชนะฝ่ายวิญญาณ
- 2 นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเอลียาห์ (หลังจากชัยชนะของเขาบนภูเขาคารเมล), โนอาห์ (หลังจากที่เขาได้รับชีวิตรอดจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก), เปโตร (ผู้ซึ่งได้รับเกียรติในการได้เห็นพระเยซู จำแลงพระกาย) และคนอื่นๆอีกมากมาย
- 3 ปกติแล้วมักเป็นความสำเร็จ มิใช่ความล้มเหลว ที่เอื้อให้เกิดการเสื่อมถอย

6 ปัญหาที่ 6 – เขาถูกตำหนิโทษฐานที่เสื่อมถอย

- ก 2 พงศาวดาร 12:5 แล้วเซโหมอาห์ผู้พยากรณ์ได้มาเฝ้าเรโหโบอัมและบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ ผู้มาประชุมกันอยู่ที่เยรูซาเล็มด้วยเรื่องซิชัก และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้ละทิ้งเรา เราจึงได้ละทิ้งเจ้าให้อยู่ในมือของซิชัก"
- 6 แล้วเจ้านายแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ได้ถ่อมตนลงและกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมแล้ว"
- 7 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายถ่อมตัวลง พระวอนะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเซโหมอาห์ว่า "เขาทั้งหลายได้ถ่อมตัวลงแล้ว เราจึงจะไม่ทำลายเขา แต่เราจะประสาทการช่วยให้พ้นแก่เขาบ้าง และพระพิโรธของเราจะไม่เทลงมาเหนือเยรูซาเล็มโดยมือของซิชัก"
- ข น่าดีใจที่เราได้เห็นที่เรโหโบอัมยังไม่ตัดสินใจในชีวิตฝ่ายวิญญาณจนเขาไม่เชื่อฟังคำเตือนจากคนของพระเจ้า ในชีวิตของเขา
- ค แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เรากลับเห็นว่าเขายอมถ่อมตัวลงเมื่อเขารู้ตัวว่าเขาได้ทำผิดไปแล้ว และความถ่อมใจของเขานี้เองที่ทำให้เขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อการเสียชีวิตของคนนับพันๆโดยน้ำมือของศัตรู
- ง วิธีที่คนอื่นๆหนึ่งตอบสนองเมื่อโดนตำหนิผ่านทางคำแนะนำที่เป็นตามทางของพระเจ้า ผ่านทางคำเทศนา หรือผ่านทาง การฟ่องใจ จะเป็นตัวกำหนดว่า พระเจ้าจะทรงปฏิบัติต่อเขาอย่างไรตลอดชีวิตที่เหลือของเขา
  - 1 เกษะซีถูกเอลีชาตำหนิ แต่เขาไม่มีความถ่อมใจ เขาจึงต้องถูกประทับตราด้วยโรคเรื้อนไปตลอดชีวิตของเขา
  - 2 นาอามาน ซึ่งถูกผู้รับใช้ของเขาตำหนิโทษฐานที่เยอหยิ่งเกินกว่าที่จะเชื่อฟังคำสั่งง่ายๆของเอลีชา ยอมถ่อมใจและหลังจากจุ่มตัวเจ็ดหนในแม่น้ำจอร์แดนแล้ว เขาก็หายสะอาดจากโรคเรื้อน
  - 3 ความแตกต่างเดียวเท่านั้นระหว่างวิธีที่พระเจ้าทรงปฏิบัติกับเขาทั้งสองถูกพบในทัศนคติของทั้งคู่

7 ปัญหาที่ 7 – เขาสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาสั่งสมมา

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 14:25 ต่อมาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม ซิชักกษัตริย์อียิปต์ได้ขึ้นมารบกรุงเยรูซาเล็ม
- 26 ท่านได้เก็บทรัพย์สมบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติในพระราชวังของกษัตริย์ ท่านได้เก็บไปเสียทุกอย่าง และท่านได้เก็บโลหทองคำซึ่งซาโลมอนได้สร้างนั้นไปหมดด้วย

27 และกษัตริย์เรโหโบอัมได้กระทำโล่ทองเหลืองแทนไว้ และมอบไว้ในมือของพวกทหารรักษาพระองค์ผู้เฝ้าทวารพระราชวัง

ข เรโหโบอัมอาจมีปัญหามากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่เรากำลังพูดถึงเกี่ยวกับตัวเขาก็คือว่า เขาไม่ใช่คนที่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ

- 1 คนกว่าครึ่งอาณาจักรไม่ยอมรับเขาเป็นกษัตริย์ เขาก็เลยกลายเป็นกษัตริย์ของคนที่ต้องการเขา
- 2 เขาถูกคนของพระเจ้าตัดเดือนโทษฐานที่เสื่อมถอย แต่เขาก็ยอมรับคำตัดเดือนนั้นว่าเป็นมาจากพระเจ้าและฟื้นฟูตัวเองฝ่ายวิญญาณ
- 3 กษัตริย์อียิปต์รุกรานและปล้นทรัพย์ของราชอาณาจักรไปนอกจากปล้นพระนิเวศแล้ว เขาก็เลยทำโล่ทองเหลืองไว้ใช้แทนโล่ทองคำ
- 4 ปัญหานานัปการรุมเร้าชีวิตของชายคนนี้ แต่เขาก็ตั้งหน้าเผชิญกับทุกปัญหา และไม่ยอมให้ปัญหาใดมาหยุดยั้งเขา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 61
"เยโรโบอัม - กบฏผู้ทำให้ชาติล่มจม"

บทนำ:

- 1 เมื่อเราได้ศึกษาชีวิตของเยโรโบอัม เราก็เห็นแล้วว่าเขาเคราะห์ร้ายที่อยู่ผิดสถานที่ผิดเวลาไปหมด เพราะเขาเป็น ผู้รับมรดกคำสาปแช่งที่พระเจ้าทรงให้ตกอยู่กับคนรุ่นต่อๆมาเพราะความบาปหลายอย่างของซาโลมอน
- 2 เมื่อเราดูชีวิตของเยโรโบอัม เราก็พบคำตอบของประวัติศาสตร์ที่แปลกหลายๆของเหล่ากษัตริย์ของทั้งอาณาจักร ฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ เมื่อดูตามประวัติศาสตร์แล้ว อาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอลมีกษัตริย์ที่ชั่วร้ายเป็นส่วนใหญ่ เช่น อาหับ เป็นต้น ในขณะที่อาณาจักรฝ่ายใต้ของยูดาห์ได้รับพระพรจากษัตริย์ที่รักพระเจ้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น อาสา และโยสิยาห์ เป็นต้น
- 3 แต่เพราะเหตุใดเล่า? เกิดอะไรขึ้นกับอาณาจักรฝ่ายเหนือที่ทำให้พวกเขาถูกสาปแช่งด้วยคนอย่างอาหับและ เยเซเบล? คำตอบก็คือ เยโรโบอัม

1 เขาเป็นกบฏที่มีข้ออ้าง

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 11:26 เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท คนเอฟราอิม ชาวเมืองเศเรดาห์ข้าราชการคนหนึ่งของซาโลมอน มารดาชื่อเศรูวาร์เป็นหญิงม่าย **ได้ยกมือขึ้นต่อสู้กษัตริย์ด้วย**
29 และอยู่มาในคราวนั้นเมื่อเยโรโบอัมออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม อาหิยาห์ผู้พยากรณ์ชาวซีโธห์ได้พบ ท่านที่กลางทาง อาหิยาห์สวมเสื้อใหม่ตัวหนึ่ง และคนทั้งสองก็อยู่ล่ำฟังในทุ่งนา
30 แล้วอาหิยาห์ก็จับเสื้อใหม่ที่สวมอยู่ฉีกออกเป็นสิบสองชิ้น
31 และท่านพูดกับเยโรโบอัมว่า "ท่านจงเอาไปสิบชิ้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า **ดูเถิด เราจะฉีกอาณาจักรจากมือของซาโลมอน และจะให้เจ้าสิบตระกูล**
40 **ฉะนั้นซาโลมอนจึงทรงหาช่องจะประหารเยโรโบอัมเสีย** แต่เยโรโบอัมได้ลุกขึ้นหนีเข้าไปในอียิปต์ ไปยังซิทักกษัตริย์อียิปต์ และอยู่ในอียิปต์จนถึงซาโลมอนสิ้นพระชนม์
- ข เห็นได้ชัดว่า พระเจ้าทรงเลือกเยโรโบอัมให้เป็นกษัตริย์องค์แรกของอาณาจักรฝ่ายเหนือ ด้วยเหตุนี้เอง เขาจึงได้รับพระพรทุกอย่างที่พระเจ้าทรงหยิบยื่นให้
  - 1 แต่เมื่อซาโลมอนทราบถึงการทรงเรียกของเยโรโบอัม เขาก็พยายามสังคนไปฆ่าเขาทันที
  - 2 และเพราะเหตุที่ซาโลมอนพยายามเอาชีวิตเขา เยโรโบอัมจึงหนีไปซ่อนตัวและเริ่มบ่มเพาะ ทัศนคติที่ไม่ดีที่สุดท้ายแล้วกลายเป็นจิตใจที่กบฏ ไม่ใช่ต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อฟ้าสวรรค์เองด้วย

2 เขาเป็นกบฏที่มีผู้สมทบ

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 12:2 และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ในอียิปต์ (ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน เยโรโบอัมอาศัยอยู่ในอียิปต์)

3 **เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียกท่าน** เยโรโบอัมกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้มาทูลเรโหโบอัมว่า

4 "พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้ออกของข้าพระองค์หนักนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรง
ผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกขหนักของพระราชบิดาของพระองค์ และแยกอันหนักของพระองค์เหนือ
ข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์"

ข ท่านที่กษัตริย์ซาโลมอนสิ้นพระชนม์ เกิดมีคนกลุ่มหนึ่งที่ใช้คนไปตามตัวเยโรโบอัมให้กลับมาทันที โดยหวังว่าเขาจะมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา

1 สิ่งที่น่าสนใจก็คือ ไม่ใช่แค่ในที่นี้เท่านั้น แต่ทุกที่ที่มีการกบฏ จะมีคนที่เข้าร่วมสมทบ กับผู้ที่ก่อการกบฏนั้นเสมอ

2 วิวรณ์ 12:3 และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดง ตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน

4 หางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และ พญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

3 นักเรียนพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เชื่อว่า พระคัมภีร์ตอนนี้พูดถึงการกบฏที่เกิดขึ้นในสวรรค์ เมื่อ ลูซิเฟอร์นำทูตสวรรค์ 1 ใน 3 ที่อยู่ในอำนาจขั้วของมันให้กบฏต่อพระเจ้า อีกครั้งที่เราเห็นว่า ลูซิเฟอร์อาจเป็นจอมวางแผน แต่มันก็มีสาวกจริงๆ

3 เขาเป็นกบฏที่มีแผนการ

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 12:26 และเยโรโบอัมรำพึงในใจว่า "คราวนี้ราชอาณาจักรจะหันกลับไปยังราชวงศ์ของดาวิด 27 ถ้าชนชาติเหล่านี้ขึ้นไปถวายเครื่องสัตวบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วจิตใจ ของชนชาติเหล่านี้จะหันกลับไปยังเจ้านายของเขาทั้งหลาย คือหันไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย และกลับไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์"

28 ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษา และได้ทรงสร้าง**ลูกวัวสองตัวด้วยทองคำ** และพระองค์ตรัสแก่ ประชาชนว่า "ที่ท่านทั้งหลายขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มนานพออยู่แล้ว โอ อิสราเอลเอ๋ย จงดูพระของท่าน ดูเถิด พระองค์ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์"

29 และพระองค์ก็ประดิษฐานไว้ที่เบธเอลรูปหนึ่ง และอีกรูปหนึ่งทรงประดิษฐานไว้ในเมืองดาน

30 และสิ่งนี้กลายเป็นความบาป เพราะว่าประชาชนได้ไปนมัสการรูปหนึ่ง คือที่เมืองดาน

31 แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างนิเวศที่ปูชนียสถานสูง ทรงกำหนดตั้งปุโรหิตจากหมู่ประชาชนทั้งปวง ผู้มิได้เป็นคนเลวี

ข เมื่อเยโรโบอัมได้กลายเป็นกษัตริย์ของอาณาจักรฝ่ายเหนือ เขาก็กังวลทันทีว่าประชาชนของเขาจะ กลับไปนมัสการที่เยรูซาเล็ม ด้วยเหตุนี้ เพื่อที่จะควบคุมประชาชนให้อยู่ภายใต้อิทธิพลและใน

อาณาจักรของเขาต่อไป เขาจึงสร้างรูปลูกวัวทองคำสองตัวขึ้นมา เพื่อให้เป็นศูนย์กลางนมัสการในอาณาจักรฝ่ายเหนือ

- ค รูปเคารพจอมปลอมทั้งสองอันนี้ได้กลายเป็นความนิยมของประชาชนและกลายเป็นบ่วงแร้วด้วย เพราะพวกมันถูกใช้เพื่อส่งเสริมการไหว้รูปเคารพ และสุดท้ายแล้วมันก็นำประชาชนไปสู่ความบาป อันน่าชังเสียจนพระเจ้าต้องนำกองทัพอัสซีเรียให้มาโจมตีพวกเขาเพื่อนำพวกเขาไปเป็นเชลย
- ง ตั้งแต่วันที่เยโรโบอัมเลือกที่จะกบฏต่อซาโลมอน เขาก็เริ่มปิ้งกล้ำขาแข็งมากขึ้นทุกที จนถึงจุดที่เขา เริ่มต้นการไหว้รูปเคารพ โดยมีเป้าหมายเพื่อทำให้บัลลังก์กษัตริย์ของเขามั่นคง

4 เขาเป็นกบฏที่ต้องคอยหลบหนี

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 13:1 และดูเถิด คนของพระเจ้าคนหนึ่งได้ออกมาจากยูดาห์โดยพระวอนะของพระเยโฮวาห์ ไปยังที่เบธเอล เยโรโบอัมทรงยืนอยู่ที่แท่นเพื่อจะเผาเครื่องหอม
- 2 และชายคนนั้นได้ร้องกล่าวโทษแท่นนั้นโดยพระวอนะของพระเยโฮวาห์ว่า "โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `ดูเถิด โอรสองค์หนึ่งจะประสูติมาในราชวงศ์ของดาวิดชื่อโยสิยาห์ และบนเจ้าแท่นนี้จะฆ่าปุโรหิตแห่งปุชเนียสถานสูงผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมบนเจ้า และเขาจะเผากระดูกคนบนเจ้า"
- 3 และท่านก็ให้หมายสำคัญในวันเดียวกันนั้น กล่าวว่า "นี่เป็นหมายสำคัญที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า `ดูเถิด เขาจะพังแท่นบูชาลงมา และมูลเถ้าซึ่งอยู่บนนั้นจะถูกเทออก"
- 4 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมทรงสดับคำกล่าวของคนของพระเจ้า ซึ่งร้องกล่าวโทษแท่นนั้นที่เบธเอล พระองค์ก็เหยียดพระหัตถ์ออกจากที่แท่น กล่าวว่า "จงจับเขาไว้" และพระหัตถ์ของพระองค์ซึ่งเหยียดออก ต่อเขานั้นก็เหี่ยวแห้งไป พระองค์จะชักกลับเข้าหาตัวอีกก็ไม่ได้

ข เราเห็นตรงกันว่า การกบฏที่เริ่มต้นที่ซาโลมอนมาบัดนี้ไม่ได้เป็นการกบฏต่อคนของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังเป็นการกบฏต่อพระเจ้าผู้ทรงใช้เขามาด้วย

1 ปัญหาของการกบฏก็คือว่า มันไม่มีขอบเขตหรือขีดจำกัด เมื่อการกบฏส่งผลต่อลูซิเฟอร์ มันก็โจมตีพระเจ้าเองด้วย

2 เมื่อนักเทศน์คนหนึ่งสมัครชิงตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักร สิ่งแรกที่เขาต้องทำก็คือ สอบสวนว่า "เกิดอะไรขึ้นกับศิษยาภิบาลคนก่อนๆ?"

ก เพราะเหตุใด?

ข เพราะว่ามีคริสตจักรบางแห่งที่ให้ศิษยาภิบาลดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 2-3 ปี จากนั้นพวกเขาก็หาเหตุผลที่จะไล่เขาออก และหากคริสตจักรใดจะโจมตีศิษยาภิบาลสักคน พวกเขาก็จะโจมตีศิษยาภิบาลทุกคน

ค นี่คือ ปัญหาเกี่ยวกับความแตกแยกในคริสตจักรที่ยังไม่มีทางแก้ เมื่อคนกลุ่มหนึ่งไม่พอใจกับศิษยาภิบาล จนพวกเขาตัดสินใจตบเท้าออกจากคริสตจักรเป็นหมู่คณะ และไปเริ่มตั้งคริสตจักรใหม่ พวกเขาก็มีส่วนรับผิดชอบในการตั้งคริสตจักรขึ้นมาเพราะการกบฏ

ง และเพราะเหตุนี้เองที่ความแตกแยกซึ่งถูกเริ่มต้นด้วยเหตุผลฝ่ายเนื้อหนังล้วนก่อให้เกิด “โรงไม้สักเทศน์” ที่นักเทศน์คนแล้วคนเล่าผ่านมาและผ่านไป เพราะว่านักเทศน์เหล่านี้ไม่สามารถทำให้พวกกบฏที่มาร่วมประชุมที่คริสตจักรพอใจได้

5 เขาเป็นกบฏที่มีใจแข็งกระด้าง

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 13:33 ภายหลังจากสิ่งเหล่านี้ เยโรโบอัมมิได้หันกลับจากทางชั่วของพระองค์ แต่จากท่ามกลางประชาชนได้สถาปนาบางคนให้เป็นปุโรหิตประจำปูชนียสถานสูงนั้นอีก ผู้ใดที่พอใจเป็นพระองค์ก็แต่งตั้งเขาให้เป็นปุโรหิตประจำบรรดาปูชนียสถานสูง

34 และสิ่งนี้กลายเป็นความบาปแก่ราชวงศ์เยโรโบอัม เพื่อจะตัดและทำลายราชวงศ์นั้นเสียจากพื้นแผ่นดินโลก

ข ยิ่งเยโรโบอัมกบฏมากขึ้นเท่าไร เขาก็ยิ่งดำเนินต่อไปในการกบฏของเขามากยิ่งขึ้นเท่านั้น

1 การกบฏก็เหมือนกับความบาปอื่นๆ ตอนแรกมันอาจทำยาก แต่เมื่อทำบ่อยๆ เข้า มันก็เริ่มง่ายขึ้น
2 นี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมมันถึงสำคัญเหลือเกินที่เราต้องรับมือกับการกบฏอย่างเหมาะสม

ก ผู้มีอำนาจต้องเต็มใจรับมือกับปัญหานี้ทันที มิฉะนั้นมันจะกลายเป็นอุปนิสัยที่ก้าวร้าวของคนๆ นั้นได้

(1) ผู้ปกครองหรือครูที่ทนต่อท่าทีหรือการแสดงสีหน้าที่ดื้อรั้น (การกลอกตา เป็นต้น) มิแต่จะปล่อยให้ปัญหาที่ร้ายแรงยิ่งกว่าก่อตัวขึ้นมา

(2) สิ่งหนึ่งที่เลวร้ายที่สุดที่พ่อแม่ทำได้ก็คือ การปกป้องลูกของตนเมื่อผู้มีอำนาจพยายามที่จะจัดการกับความดื้อรั้น ไม่ว่าจะผ่านทางคำพูด (การต่อล้อต่อเถียง) ทางการเผชิญหน้า (การไม่เชื่อฟังโดยตรง) หรือการทำทนายซึ่งๆ หน้า

(3) จุดยืนที่พ่อแม่มีได้ก็คือ การระลึกว่า เราทุกคนมี “จุดบอด” และ “สรรเสริญพระเจ้าสำหรับคนที่รักพระเจ้าผู้มองเห็นสิ่งที่ฉันมองไม่เห็น”

ข คนกบฏต้องยอมรับคำตักเตือนด้วยจิตใจที่ถูกต้อง มิฉะนั้น เขาก็จะมุ่งหน้าไปสู่การเดินทางอันยาวนานและแสนเจ็บปวด เพราะว่าพระเจ้าไม่มีวันยอมทนต่อ “ท่าทีถือตัว” ของบุตรคนใดของพระองค์เด็ดขาด

6 เขาเป็นกบฏที่ซัดใช้การกบฏของตนด้วยราคาค่าจ้างอันแสนแพง

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 14:1 ครั้งนั้นอาบียาห์โอรสของเยโรโบอัมประหาร

2 และเยโรโบอัมรับสั่งกับมเหสีของพระองค์ว่า "จงลุกขึ้นปลอมตัวของเธอ อย่าให้รู้ว่าเธอเป็นมเหสีของเยโรโบอัม และจงไปยังซีโธห์ ดูเถิด อาบียาห์ผู้พยากรณ์อยู่ที่นั่น ผู้ได้กล่าวเรื่องฉันว่าฉันจะได้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาตินี้"

3 เธอจงเอาชนะมึงสิบก้อน และขนมหวานบ้างและน้ำผึ้งไหหนึ่ง ไปหาท่าน ท่านจะบอกเธอว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กนั้น"

ข ในการยอมให้ตัวเองกลายเป็นคนกบฏ เยโรโบอัมได้ค้นพบว่า เขาจะต้องจำใจละบางสิ่งที่มีค่ามากไป

1 พงษ์กษัตริย์ 14:17 แล้วมเหสีของเยโรโบอัมทรงลุกขึ้นเสด็จออกไป และมาถึงเมืองทีรซาร์ และเมื่อพระนางเสด็จถึงธรณีทวาร **กุมารก็ถึงแก่กรรม**

2 คนกบฏทุกคนควรระวังตัวไว้ให้ดี เพราะพวกเขาไม่รู้เลยสักนิดว่า การกบฏของตนนั้นมีราคาแพงขนาดไหน

ก การกบฏของคาคินทำให้เขาต้องสูญเสียชีวิตอันปลอดภัย และความสะอาดสบาย เมื่อแลกกับชีวิตที่ต้องร้อนรุ่มทนร้อนนั้น

ข การกบฏของโลกทำให้เขาต้องเสียครอบครัวของตนไป

ค การกบฏของโคราห์ทำให้เขาต้องเสียชีวิตของตน

ง การกบฏของเกะซีทำให้เขาต้องเสียการรับใช้ของตนไป เพื่อแลกกับชีวิตอันน่าอัปยศของการเป็นคนโรคเรื้อน

7 เขาเป็นกบฏผู้ทำให้คนรุ่นต่อมาแปดเปื้อน

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 15:25 นาดับราชโอรสของเยโรโบอัมได้เริ่มครองเหนืออิสราเอลในปีที่สองแห่งรัชกาลอาสาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ทรงครองเหนืออิสราเอลสองปี

26 พระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และ**ทรงดำเนินในทางแห่งราชบิดาของพระองค์** และในบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย

16:30 และ**อาหับ**โอรสของอมรีได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์มากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่ก่อนพระองค์

ข ผลลัพธ์อันน่าสะอิดสะเอียนขั้นสุดท้ายของอิทธิพลอันชั่วร้ายและการกบฏของเยโรโบอัมก็คือว่า เขาเป็นคนที่ทำให้ไม่ใช่แค่บุตรของตนพินาศเท่านั้น แต่ยังให้กำเนิดคนชั่วอย่างอาหับและเยเซเบลด้วย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 62
"เอลียาห์ – ภาพเหมือนคนของพระเจ้า "
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 เอลียาห์แสดงให้เห็นถึงภาพในอุดมคติที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้คนของพระเจ้าทุกคนเป็น
- 2 ด้วยเหตุนี้ คุณสมบัติของเขาจึงควรเป็นแบบอย่างสำหรับนักเทศน์ทุกคน นอกจากนี้ ชีวิตของเขาควรเป็นแบบอย่างสำหรับคริสเตียนทุกคนด้วย เพราะคุณสมบัตินี้ควรเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคน
- 1 เขาเป็นคนที่ไม่เห็นแก่หน้าคน
  - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:1 ฝ่ายเอลียาห์ชาวทิสบีผู้ซึ่งตั้งอาศัยอยู่ในกิเลอาด ได้ทูลอาหับว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ซึ่งข้าพระองค์ปฏิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์"
  - ข คุณสมบัติประการแรกที่นำชื่นชมของเอลียาห์ก็คือว่า เขายอมเสี่ยงชีวิตเพื่อส่งสาสน์ถึงชายผู้ทรงอิทธิพลและมีอำนาจมากที่สุดในอาณาจักร
    - 1 เขาไม่สนว่าสาสน์นี้จะส่งถึงกษัตริย์หรือขอเท็จจริงที่ว่ากษัตริย์อภิเษกสมรสกับมเหสีผู้ชั่วร้ายมากที่สุด
    - 2 เอลียาห์เต็มใจส่งสาสน์ของเขาเพียงเพราะว่าพระเจ้าทรงบัญชาเขาให้ทำเช่นนั้น
    - 3 นักเทศน์มากมายเหลือเกินมีความผิดโทษฐาน "ระวังมิให้คำเทศนาโดนใคร" ซึ่งหมายความว่าพวกเขาเกรงใจคนที่มีเงินหรือมีอิทธิพล ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าและสมาชิกคริสตจักรที่รักพระเจ้าต้องอับอาย
- 2 เขาอยู่ได้การปกป้องคุ้มครองของพระเจ้า
  - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:2 แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังท่านว่า
    - 3 "จงออกไปจากที่นี่และหันไปทางตะวันออก และซ่อนตัวอยู่ที่ข้างลำธารเครีท ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้
    - 4 เจ้าจะดื่มน้ำจากลำธาร และเราได้บัญชาให้กาเลี้ยงเจ้าที่นั่น"
  - ข หลังจากที่เอลียาห์ไปปรากฏตัวต่อหน้าอาหับแล้ว พระเจ้าก็ทรงทราบดียิ่งกว่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ว่า เขาตกอยู่ในอันตรายร้ายแรงขนาดไหน ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงใช้เขาไปยังสถานที่ที่อาหับจะหาตัวเขาไม่พบและเป็นที่เขายังได้รับการเลี้ยงดูอยู่

ค เรื่องนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เราปลอดภัยขนาดไหนในยามที่เราจะใช้พระเจ้า และมีชีวิตอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ เราถูกนำไปยังที่ๆเราไม่อยากไปบ่อยๆ กระนั้น เหตุผลที่ชีวิตเราต้อง “ออกนอกเส้นทาง” นั้นก็เพราะว่า พระเจ้าทรงต้องการปกป้องเรานั้นเอง

- 1 เอลีซาในภายหลังก็จะเป็นแบบอย่างให้กับเราด้วยขณะที่เขาอาศัยอยู่ที่โดธาน เขากับผู้รับใช้ของเขาถูกตามล่าโดยกษัตริย์ผู้เป็นศัตรู พอเห็นว่าเขาถูกกองทัพของศัตรูล้อม ผู้รับใช้คนนั้นก็เกิดหวาดกลัวลนลานทีเดียว ในขณะที่เอลีซาอธิษฐานขอพระเจ้าให้ชายคนนั้นมองเห็นกองทัพของพระเจ้าที่ไม่มีใครมองเห็น ตอนนี่เองที่เขาได้เห็นทูตสวรรค์นับร้อยๆผู้ซึ่งล้อมรอบกระท่อมเล็กๆเหมือนเป็นกำแพงป้องกันของพระเจ้า
- 2 บางครั้ง พระเจ้าก็ทรงให้การปกป้องที่เรามองเห็นได้ เช่น ตอนที่อุบัติเหตุทางถนนอันร้ายแรงถูกหลีกเลี่ยงได้ มีคริสเตียนมากมาย “ตก” เครื่องบินหรือพลาดเที่ยวบินไปเพียงไม่กี่นาที เพียงเพื่อที่จะทราบว่าคุณบินลำนั้นตกในเวลาต่อมา
- 3 แทนที่จะปล่อยให้ตัวเองหงุดหงิดไปกับเหตุการณ์ต่างๆที่เราควบคุมไม่ได้ เช่น รถสตาร์ทไม่ติด รถไฟมาช้า ฯลฯ เราควรพอใจกับความมั่นใจที่ว่าพระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้บ่อยๆเพื่อปกป้องเราจากอันตราย

3 เขาเต็มใจยอมทนต่อความยากลำบากต่างๆ

ก 1 พงษ์ษัตริย์ 17:6 และเขาก็นำขนมปังและเนื้อมาให้ท่านในเวลาเช้า และนำขนมปังและเนื้อมาในเวลาเย็น และท่านก็ดื่มน้ำจากลำธาร

ข เมื่อพระเจ้าทรงซ่อนตัวเอลีซาห์ มันก็แน่นอนว่าเขาไม่ได้กินอาหารโอชะในโรงแรมดีๆ พระเจ้าทรงใช้ผู้พยากรณ์ของพระองค์ไปยังที่ๆความจำเป็นของเขาได้รับการตอบสนอง ไม่ใช่ความอยากของเขา

1 อีกาเป็นนกที่กินซากศพเป็นอาหาร เหมือนกับอีแร้งหรือเหยี่ยว นกพวกนี้กิน “ซากสัตว์ที่ถูกรถทับ” ซึ่งน่าจะเป็นเนื้อที่พวกมันนำมาให้เอลีซาห์

2 พระเจ้าทรงจัดเตรียมอาหารระจอกๆแบบนั้นให้เขาเพราะอะไร? บางทีอาจเป็นเพราะว่าพระองค์ทรงอยากให้เขาอยู่ที่นั่นแค่แป๊บเดียว จากนั้นก็เดินทางต่อไป

3 และถ้าเอลีซาห์ได้สิ่งต่างๆ “ง่ายเกินไปและดีเกินไป” เขาก็คงอยากอยู่ที่นั่นต่อมากกว่า

ค นี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมพระเจ้าถึงยอมให้ลูกๆของพระองค์เจอกับความยากลำบากอยู่บ่อยๆ พระองค์ทรงต้องการให้เราอยู่ในสถานที่หนึ่งชั่วระยะเวลาหนึ่ง จากนั้นก็เดินทางต่อไปยังสถานที่ต่อไปในน้ำพระทัยของพระเจ้า

1 โยเซฟถูกจับโยนลงไปโนบ่อและถูกทิ้งไว้ให้ตายเพราะพระเจ้าทรงต้องการย้ายเขาไปยังอียิปต์

2 เขาถูกขายไปเป็นทาส จากนั้นก็ถูกกล่าวหาอย่างผิดๆและถูกขังคุก เพราะพระเจ้าทรงต้องการดัดแปลงเขาให้เป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ภายใต้ฟาโรห์

3 จากนั้นพระเจ้าก็ทรงใช้การกันดารอาหารให้เข้ามาในแผ่นดินคานาอัน เพราะพระเจ้าทรงต้องการให้ยาโคบใช้ลูกๆของตนไปยังอียิปต์ เพื่อที่ว่าทั้งครอบครัวจะได้เจอหน้ากันอีกครั้ง

- ง ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระคัมภีร์บันทึกเรื่องราวความยากลำบากต่างๆที่จริงๆแล้วถูกพระเจ้าส่งมา ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกออกแบบมาเพื่อนำพาใครบางคนไปยังสถานที่แห่งใหม่
- 1 สำหรับดาเนียล พระเจ้าทรงใช้กองทัพบาบิโลนที่รุกรานเข้ามาเพื่อนำเขาไปเป็นเชลย
  - 2 สำหรับโยนาห์ พระเจ้าทรงใช้ปลาใหญ่ซึ่งนำพาเขาไปสู่การเทศนาในเมืองนินะเวห์
  - 3 สำหรับดาวิด ยักษ์โกลิอัทเป็นผู้ที่ทำให้เขากลายเป็นคนมีชื่อเสียงของประเทศ และได้มีโอกาสรู้จักกับกษัตริย์ซาอูล จนสุดท้ายทำให้เด็กหนุ่มผู้เลี้ยงแกะคนนี้มีโอกาสกลายเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล
  - 4 สำหรับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ถิ่นทุรกันดารและทะเลทรายเป็นที่ถูกใช้เพื่อเริ่มต้นพันธกิจที่ยอดเยี่ยมแต่สิ้นนัยแค่หกเดือน
  - 5 สำหรับพระเยซู มันคือการถูกทรมาน การถูกจับกุม และการถูกทรมานที่ที่ถูกใช้เพื่อนำพาพระองค์ไปสู่กางเขน ซึ่งเป็นที่พระองค์จะทรงถวายชีวิตของพระองค์ให้เป็นค่าไถ่จิตใจวิญญาณของเรา
  - 6 ความยากลำบากมักถูกใช้เพื่อนำพาผู้คนของพระเจ้าไปสู่ที่หมายต่อไปของพวกเขาในน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา

4 เขาได้รับผลกระทบจากคำเทศนาของตัวเอง

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:7 และต่อมาภายหลังล้าธาร์ก็แห่ง เพราะไม่มีฝนในแผ่นดิน
- ข มีแต่นักเทศน์เท่านั้นที่รู้ซึ่งถึงสิ่งที่เกิดขึ้นภายใต้คำเทศนาของตัวเอง
- 1 ถึงแม้ว่าอาหับมองเอลียาห์ว่าเป็น “ตัวสร้างปัญหาของอิสราเอล” เพราะคำเทศนาของเขา ที่มีชื่อว่า “จะไม่ฝนตกเลยชั่วคราว” ก็ตาม แต่เขาก็ไม่รู้ว่า มันจะส่งผลต่อนักเทศน์ผู้นี้ พอกับทุกคนในอาณาจักรเช่นกัน
  - 2 เมื่อในอาหับเทศนาเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมา เขาก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน และต้องจำใจอยู่ในเรือเพราะคำเทศนาของตัวเอง
  - 3 เมื่อเยเรมีย์เทศนาเกี่ยวกับการรุกรานของคนบาบิโลน เขาก็จะได้รับผลกระทบเช่นกัน
  - 4 และเมื่อนักเทศน์คนหนึ่งเทศนาต่อต้านความบาป ความอิจฉาริษยา ความโลภ ภาพยนตร์ หรือหัวข้อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงพอใจให้เขาเทศนา คนฟังก็มักไม่พอใจตัวเขา โดยไม่รู้ด้วยซ้ำว่า เขาก็ได้รับผลกระทบจากคำเทศนาของตัวเองเช่นกัน
  - 5 อันที่จริงแล้ว นักเทศน์ได้รับผลกระทบซึ่งเป็นการชำระให้สะอาดเพราะคำเทศนาของตัวเอง และการฟ่องใจด้วย
  - 6 และด้วยเหตุนี้เอง นักเทศน์ที่มีสติปัญญาจึงเป็นคนที่ “อธิษฐานที่แทนนุซา” ก่อนที่เขาจะเทศนาเสียอีก

5 เขาไม่จำเป็นต้องรู้ว่า “เพราะเหตุใด”

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:9 "ลุกขึ้นไปยังเมืองศาเรפתเกิด ซึ่งขึ้นแก่เมืองไซดอน และอาศัยอยู่ที่นั่น ดูเถิด เราได้บัญชาหญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่ให้เลี้ยงเจ้า"
- ข นี่เป็นสิ่งที่เอลียาห์ทำต่อไปหลังจากการไปปรากฏตัวต่อหน้าอาหับ
- 1 แต่ทำไมเอลียาห์ถึงต้องไปต่อด้วยเล่า?
  - 2 ทำไมพระเจ้าถึงปล่อยให้ลัธวารแห่งและทำให้เอลียาห์ต้องไปที่อื่นต่อ?
  - 3 ถึงแม้ว่าเอลียาห์อาจมีคำถามเหล่านี้อยู่ในหัว แต่เขาก็ฉลาดพอที่จะเก็บมันไว้กับตัวเอง
  - 4 ในความเป็นจริงแล้ว พระเจ้าทรงมีหญิงม่ายคนหนึ่งและลูกชายที่พระองค์ทรงดูแลอยู่ และอยากใช้เอลียาห์ไปแสดงการอัศจรรย์ให้แก่พวกเขา
  - 5 ความรักและพระกรุณาของพระองค์คือเหตุผลที่ทำให้เอลียาห์ต้องไปต่อ และความยิ่งใหญ่ของการอัศจรรย์นี้ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่า เอลียาห์ไม่จำเป็นต้องรู้เหตุผลที่เขาต้องไปต่อ แต่เขาก็เต็มใจเชื่อฟัง

6 เขาเต็มใจถูกเข้าใจผิด

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:10 ท่านจึงลุกขึ้นไปยังเมืองศาเรפת และเมื่อมาถึงประตูเมือง ดูเถิด หญิงม่ายคนหนึ่ง ที่นั่นกำลังเก็บฟืน ท่านจึงเรียกนางว่า "ขอน้ำเล็กน้อยใส่ภาชนะมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้ดื่มน้ำ"
- 11 และขณะที่เมื่อนางจะไปเอาน้ำมา ท่านก็เรียกนางแล้วบอกว่า "ขอน้ำอาหารใส่มือมาให้ฉัน สักหน่อยหนึ่ง"
- ข ดูเหมือนว่าเอลียาห์ช่วยหญิงยากจนคนนี้ผู้ซึ่งเป็นกังวลเกี่ยวกับปากท้องของตัวเองและลูก กระนั้น คนของพระเจ้าผู้นี้ก็กำลังสอนหญิงผู้ถึงบทเรียนที่ว่า เรื่องของพระเจ้าต้องมาก่อน
- 1 เอลียาห์ไม่ได้กำลังทำตัวเห็นแก่ตัวโดยการขอให้นางตอบสนองความต้องการของเขา ก่อน แต่มันก็ดูเหมือนว่าจะเป็นแบบนั้น
  - 2 แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เขากำลังใช้ตัวเองเป็นเครื่องมือในการสอนความจริงที่สำคัญยิ่งแก่หญิงคนหนึ่งผู้ซึ่งกำลังจะได้ประสบการณ์กับการอัศจรรย์อันน่าทึ่ง
  - 3 เปาโลพยายามสอนความจริงแบบเดียวกันนี้เมื่อเขากล่าวไว้ใน โรม 11:13 ว่า "แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอัครสาวกมายังพวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าที่ของข้าพเจ้า" เขาบอกว่า เขาจงใจยกชูตำแหน่งของตัวเองในความคิดของผู้คนเพื่อประโยชน์สุขของพวกเขาเอง เพราะว่าเมื่อเขาไม่ได้รับความเคารพในฐานะเป็นคนของพระเจ้า และเป็น "อัครสาวกมายังพวกต่างชาติ" คนมากมายก็คงปฏิเสธคำเทศนาของเขาและยังตกรอกอยู่ นั่นเอง

7 เขาเป็นตัวแทนของพระเจ้าที่คนมองเห็นได้

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:17 และอยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ บุตรชายของหญิงคนนั้นผู้เป็นเจ้าของบ้าน ก็ล้มป่วย อากาการป่วยนั้นก็สาหัส จนไม่มีลมหายใจเหลืออยู่แล้ว

18 นางจึงกล่าวแก่เอลีอาห์ว่า "โอ คนของพระเจ้า เจ้าข้า ฉันมีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน ท่านได้มาหาฉัน เพื่อพินิจให้ทรงระลึกถึงความผิดของฉัน และกระทำให้นุตรชายของฉันตายหรือ"

ข หญิงคนนี้ได้ค้นพบอะไรบางอย่างเกี่ยวกับคนของพระเจ้าที่คนนับพันๆ ได้ค้นพบนับแต่นั้นเป็นต้นมา นักเทศน์ก็เป็นเหตุให้เกิดการฟ้องใจได้เพียงแค่ว่าปรากฏตัว

- 1 นี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมคนที่เสื่อมถอยถึงพยายามอยู่ห่างนักเทศน์ให้มากที่สุด และเขาจะรู้สึกอึดอัดทุกครั้งที่เจอนักเทศน์
- 2 ด้วยเหตุนี้เอง บรรดาคนที่เสื่อมถอยจะพยายามนั่งให้ไกลจากธรรมาส์ออกไปเรื่อยๆ ขณะที่เขาเริ่ม "ตีตนออกห่าง" ไปจากคริสตจักร
- 3 ด้วยเหตุนี้เอง คริสเตียนที่เสื่อมถอยจะเดินออกไปนอกห้องทันทีที่นักเทศน์เข้ามาในห้อง
- 4 ด้วยเหตุนี้เอง หลายคนจะซ่อนตัวหลังชั้นวางของในร้านค้า และพยายามเต็มที่ที่จะหลีกเลี่ยงการเจอหน้านักเทศน์ เหตุผลก็คือว่า เขาเป็นตัวแทนที่มองเห็นได้ของพระเจ้าและการปรากฏตัวของเขาทำให้พวกเขาอึดอัดใจในยามที่พวกเขายังมีบาปอยู่ในชีวิตของตน
- 5 ในแบบเดียวกัน เมื่อพวกเขากำลังเจอเรื่องทุกขใจ นักเทศน์ก็เป็นคนที่น่าคุยด้วยมากที่สุดในโลกเพราะว่าแค่มีเขาอยู่ด้วยก็ทำให้พวกเขา รู้สึกดีขึ้นแล้ว

8 เขาเป็นคนเสนอความแทน

ก 1 พงษ์ขัตรีย์ 17:19 และท่านก็พูดกับนางว่า "เอาบุตรชายของเจ้ามาให้ฉันเกิด" ท่านก็นำเขาไปจากอกของนางอุ้มขึ้นไปในห้องชั้นบนที่ท่านอาศัยอยู่ และวางเขาไว้บนที่นอนของท่านเอง

20 และท่านร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ทรงนำเหตุร้ายมาถึงหญิงม่ายนี้ที่ข้าพระองค์อาศัยอยู่ด้วยที่เดียวหรือ โดยที่ทรงประหารบุตรชายของนางเสีย"

21 แล้วท่านก็เหยียดตัวลงทับเด็กนั้นสามครั้ง และร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอชีวิตของเด็กคนนี้มาเข้าในตัวเขาอีก"

22 และพระเยโฮวาห์ทรงฟังเสียงของเอลีอาห์ และชีวิตของเด็กนั้นมาเข้าในตัวเขาอีก และเขาก็ฟื้นขึ้น

ข สิทธิพิเศษของนักเทศน์ก็คือ การอยู่ในตำแหน่งที่รู้ความทุกขใจของผู้คนของพระเจ้ามากกว่าใครในคริสตจักร

1 ดังนั้น เขาจึงอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดในการอธิษฐานเพื่อความต้องการของคนเหล่านั้น

2 ข้าพเจ้าเชื่อว่า นี่เป็นสิ่งที่เปาโลหมายถึงเวลาที่เขาเอ่ยถึงภาระของคริสตจักรอื่นๆ ที่เขาได้ก่อตั้ง

2 โครินธ์ 11:27 ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย

28 และนอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว ยังมีการอื่นที่บีบข้าพเจ้าอยู่ทุกวันๆ คือการดูแลคริสตจักรทั้งปวง

9 พระเจ้าทรงรับรองพันธกิจของเขา

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:24 และหญิงนั้นพูดกับเอลียาห์ว่า "คราวนี้ดิฉันทราบแล้วว่า ท่านเป็นคนของพระเจ้า และพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในปากของท่านเป็นความจริง"
- ข หญิงคนนี้เริ่มเชื่อว่าเอลียาห์เป็นทุกอย่างที่เขาเป็นจริงๆ เพราะการอัศจรรย์ที่นางได้เห็น
- 1 เรื่องนี้นำมาปรับใช้กับผู้คนของพระเจ้าในสมัยนี้ได้อย่างไร?
  - 2 โลกนี้มีสิทธิ์ทำให้คริสเตียนทุกคนเจอกับการทดสอบเพื่อดูว่าความเชื่อของพวกเขาเป็นของจริงหรือไม่
- ก ทุกคำพูดควรสามารถผ่านการพิจารณาของพวกเขาได้
- ข ทุกการกระทำควรสามารถผ่านการตรวจสอบของพวกเขาได้
- ค และชีวิตของเราก็ควรเต็มล้นด้วยการอัศจรรย์แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งมีอำนาจเปลี่ยนแปลงหญิงชายที่ชั่วร้ายให้กลายเป็นภวณะที่ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแค่ภายนอกเท่านั้น แต่ยังถูกเปลี่ยนแปลงจากภายในอย่างแท้จริงด้วย
- ง นั้นหมายความว่า คำอธิษฐานของเราควรถูกรับรองด้วยการอัศจรรย์ต่างๆ – การนำวิญญาณของเราควรถูกรับรองด้วยการอัศจรรย์ต่างๆ – คริสตจักรของเรา ครอบครัวของเรา ทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวเราควรมีรอยนิ้วมือของพระเจ้าปรากฏอยู่เพราะพระเจ้ากำลังทำกิจอยู่ในตัวเราและผ่านตัวเรา

10 เขาเป็นคนพูดจาโง่เงา

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:16 โอบาดีห์จึงไปเฝ้าอาหับและทูลพระองค์ อาหับก็เสด็จไปพบเอลียาห์ 17 และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า "นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำ ความลำบากให้อิสราเอล" 18 และท่านจึงทูลว่า "ข้าพระองค์มิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่พระองค์ได้กระทำ และราชวงศ์บิดาของพระองค์ เพราะว่าพวกพระองค์ได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และติดตามพระบาอัล"
- ข เอลียาห์ในที่นี้ถูกอาหับโทษว่าเป็นต้นเหตุทำให้ประเทศอิสราเอลต้องเจอกับภัยพิบัติต่างๆ และเมื่อตอบ ขอล่าหมาที่เหลวไหลของกษัตริย์ คนของพระเจ้าผู้นี้ก็กล้าพูดแก้ไขข้อกล่าวหาผิดๆ โดยกล่าวว่า กษัตริย์ต่างหากที่เป็นต้นเหตุ
- 1 อย่างไรก็ตาม เราต้องเข้าใจให้ชัดเจนว่า การเป็นคนพูดจาโง่เงานั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่น่าแนะนำ แต่อย่างไรก็ตาม เพราะว่าเป็นนิสัยที่พบบ่อยในคนที่หยาบคาย เย่อหยิ่ง และทะนงตัว
  - 2 สิ่งที่น่าแนะนำในตัวเอลียาห์ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาไม่ได้แค่ระบายความอัดอั้นตันใจออกไป โดยพูดตามที่เขาคิดเท่านั้น เขายินดีพูดสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาพูด โดยไม่สนว่ามันจะก่อ ปัญหามากมายขนาดไหน

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 63
"เอลียาห์ – ภาพเหมือนคนของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราศึกษาต่อเกี่ยวกับเอลียาห์ เราก็จะใช้ชีวิตของเขาเพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติที่น่าชื่นชมต่างๆที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้มีในคนของพระเจ้า
  - 2 และเนื่องจากพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะพบคุณสมบัติเหล่านี้ในตัวนักเทศน์ทุกคน พระองค์ก็จะทรงพอพระทัยมากๆ ด้วยหากคุณสมบัติเหล่านี้มีอยู่ในคริสเตียนทุกคน
- 1 เขาเต็มใจที่จะทดสอบพระเจ้า
    - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:23 ขอให้เขามอบวัวผู้แก่เขาสองตัว แล้วขอให้เขาทั้งหลายเลือกวัวเป็นของเขาตัวหนึ่งพันเป็นท่อนๆ วางไว้บนกองฟืนแต่อย่าใส่ไฟ และข้าพเจ้าจะเตรียมวัวผู้อีกตัวหนึ่งนั้นวางไว้บนฟืน และไม่ใส่ไฟ 24 และท่านทั้งหลายจงร้องออกพระนามพระของท่าน และข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามพระเยโฮวาห์ **พระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า** และประชาชนทั้งปวงก็ตอบว่า "อย่างที่พูดก็ดีแล้ว"
    - ข เอลียาห์ไม่ยอมแม้แต่คนเดียวที่จะให้พระเจ้ากลายเป็นจุดเด่น
      - 1 เขารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยกับการทิวขึ้นของการไหว้รูปเคารพทั่วแผ่นดิน
      - 2 และเขาก็รู้ด้วยว่าอาหับและเยเซเบลกำลังมีอิทธิพลที่ชั่วร้ายต่อคนทั่วแผ่นดิน
      - 3 ด้วยเหตุนี้ เราจึงสันนิษฐานได้อย่างปลอดภัยว่า พระเจ้าทรงนำพาเอลียาห์ให้ทำทนายพวกผู้พยากรณ์เท็จให้มาประลองกันบนภูเขาคารเมล
      - 4 และถ้าพระเจ้าไม่ทรงล่าแค้นฝีมือละ เอลียาห์จะต้องเสียอะไร? ชีวิตของเขาละสิ
  - 2 เขาเป็นคนที่ไม่เข้าพวกกับใคร
    - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:27 ครั้นถึงเวลาเที่ยงเอลียาห์ก็เหย้าเขาทั้งหลายว่า "ร้องให้ดังๆซี เพราะท่านเป็นพระองค์หนึ่ง ท่านกำลังสนทนากับอยู่ หรือท่านกำลังแอบซ่อนตัวอยู่ หรือท่านไปเที่ยว หรือชะรอยท่านกำลังหลับอยู่และจะต้องปลุก"
    - ข ดูเหมือนว่าเอลียาห์ไม่ได้พยายามที่จะเข้าเป็นพวกกับใครเลยในการรับมือกับสถานการณ์นี้
      - 1 เขาไม่ยอมให้เกียรติอาหับเหมือนกับที่โมเสสให้เกียรติฟาโรห์
      - 2 เขาไม่ยอมให้ความเคารพต่ออาหับเหมือนกับที่ดาวิดให้ความเคารพต่อกษัตริย์ซาอูล
      - 3 แทนที่จะทำเช่นนั้น เขากลับให้ตามที่อาหับสมควรได้รับ นั่นคือ ไม่ให้เกียรติเขาเลย

- 3 เขาเป็นห่วงสวัสดิภาพฝ่ายจิตวิญญาณของผู้คนของพระเจ้า
- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:30 แล้วเอลียาห์พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า "จงเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า" และประชาชนทั้งปวงก็เข้ามาใกล้ท่าน และท่านก็ซ่อมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ที่ถูกทำลายลงนั้น
- ข 1 พงษ์กษัตริย์ 18:36 และอยู่มาเมื่อถึงเวลาถวายบูชาตอนเย็น เอลียาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้ามาใกล้ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อีสอัคและอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์คือพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระคำรับสั่งของพระองค์
- 37 ขอทรงฟังข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะทราบว่า พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้า และพระองค์ทรงหันจิตใจของเขาทั้งหลายกลับมาอีก"
- ค ดูเหมือนว่าเอลียาห์ไม่ได้เป็นกังวลเกี่ยวกับชื่อเสียงของตัวเองเลย แทนที่จะทำอย่างนั้น ดูเหมือนว่าเขาเป็นห่วงประชาชนของพระเจ้าอย่างจริงใจ
- 1 คนเหล่านี้ถูกอาหับและเยเซเบลพาให้หลง
- 2 บัดนี้พวกเขากำลังอาศัยอยู่ในประเทศที่เน่าเฟะฝ่ายวิญญาณเสียจนการนมัสการพระเยโฮวาห์เจ้าเกือบสูญพันธุ์ไปแล้ว
- 3 ดังนั้น ทุกสิ่งที่เอลียาห์กำลังทำอยู่ไม่ว่าจะเป็นการทำทนายพวกผู้พยากรณ์เท็จให้มาประลองกันโดยใช้ไฟ หรือการอธิษฐานขอพระเจ้าให้สำแดงการอัศจรรย์ – ทุกสิ่งล้วนเป็นไปเพื่อนำประชาชนของพระเจ้าให้หันกลับมาหาพระองค์
- ง คนของพระเจ้าที่แท้จริงจะมอบถวายชีวิตของตน ไม่ใช่เพื่อสร้างอาคารสวยงาม หรือเพื่อที่จะได้จำนวนสมาชิกตามที่ต้องการ แต่เพื่อช่วยสมาชิกของเขาให้บรรลุศักยภาพของตนเพื่อพระเจ้า
- 4 เขาโหดตามความจำเป็น
- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:40 และเอลียาห์บอกเขาว่า "จงจับผู้พยากรณ์ของพระบาอัล อย่าให้หนีไปได้สักคนเดียว" และเขาทั้งหลายก็ไปจับเขามา และเอลียาห์ก็นำเขาลงไปที่ลำธารคีโชนและฆ่าเขาเสียที่นั่น
- ข นี่อาจดูเหมือนเป็นการโหดร้ายทารุณสุดๆ แต่นิรันดร์กาลมีแต่จะเปิดเผยให้เราเห็นว่ามันจำเป็นขนาดไหนที่พวกผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้ต้องถูกกำจัดเพื่อทำให้ชนชาตินี้หันกลับมาหาพระเจ้า
- 1 นี่เป็นสงครามฝ่ายวิญญาณ
- 2 และประชาชนของพระเจื่อก็กำลังเริ่มที่จะพ่ายแพ้ในการสงครามนี้แล้ว
- 3 สิ่งจำเป็นคือ มาตรการขั้นเด็ดขาด ซึ่งต้องอาศัยการสังหารคนเหล่านั้นที่กำลังส่งเสริมการไหว้รูปเคารพ
- 4 น่าเสียดายที่คนส่วนใหญ่จดจำเอลียาห์ได้ดีที่สุดจากเหตุการณ์บนภูเขาคารเมลนี้ ซึ่งเป็นสมรภูมิที่มีการสู้รบและหลังเลือด ซึ่งเป็นการเพิกเฉยต่อด้านที่อ่อนโยนที่คนของพระเจ้าทุกคนต้องมี

5 เขามีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ในชีวิตของตน

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:45 และอยู่มาอีกครู่หนึ่งท้องฟ้าก็มืดไปด้วยเมฆและลม และมีฝนหนัก อาหับก็ทรงรถเสด็จไปยังเมืองยิสเรเอล
46 และ**พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่บนเอลิยาห์** และท่านก็คาดเอวของท่านไว้ และวิ่งขึ้นหน้าอาหับไปถึงทางเข้าเมืองยิสเรเอล
- ข ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของเอลิยาห์ปรากฏชัดในการอัศจรรย์มากมาย แต่ฤทธิ์เดชนี้ก็ควรมีอยู่ในตัวนักเทศน์และคริสเตียนทั้งหลายด้วยเช่นกัน
- 1 ฤทธิ์เดชของพระเจ้าควรถูกสำแดงในชีวิตแห่งการอธิษฐานของเรา
  - 2 มันควรปรากฏในการนำวิญญาณของเรา
  - 3 มันควรถูกเปิดเผยในการประพฤติดีของเราและในทุกด้านของชีวิตเรา

6 เขาไม่ยอมรับจนกว่าคนอื่นจะทำการที่ถูกต้อง

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 19:19 ท่านก็ออกไปจากที่นั่นพบเอลีชาบุตรชายซาฟัท ผู้กำลังไถนาอยู่ด้วยวัวสิบสองคู่ เดินอยู่ข้างหน้าและท่านอยู่กับวัวคู่ที่สิบสอง เอลิยาห์ก็ผ่านไปที่ง่ามคูลมลงบนท่าน
20 ท่านก็ละวัวเหล่านั้น**วิ่งตามเอลิยาห์ไป**และกล่าวว่า "ขอให้ข้าพเจ้าไปจับลาบิดามารดาของข้าพเจ้าก่อน และข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป" เอลิยาห์จึงกล่าวกับเอลีชาว่า "กลับไปเถิด เพราะฉันได้ทำอะไรแก่ท่าน"
21 และเอลีชาก็กลับจากติดตามเอลิยาห์จับวัวคู่นั้นฆ่าเสียเอาเครื่องแอกต้มเนื้อวัว และให้แก่ประชาชน และเขาก็รับประทาน แล้ว**เอลีชาก็ลุกขึ้นตามเอลิยาห์ไป**และปรนนิบัติท่าน
- ข น่าสังเกตว่าเอลิยาห์ทำการที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เขาทำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอลีชา แต่เขาก็ไม่ยอมเสียเวลารอดูว่าเอลีชาจะทำอะไรต่อไป
- 1 เอลิยาห์จะทำอย่างไรหากเอลีชาเลือกที่จะอยู่บ้านต่อไป?
  - 2 เขาก็คงเดินหน้าต่อไปและลืมเหตุการณ์นี้เสีย
  - 3 ชีวิตคริสเตียนของคุณต้องไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คนอื่นทำหรือไม่ทำ
    - ก ศิษยาภิบาลต้องไม่พึ่งพาใครคนใดคนหนึ่งในการคริสตจักรมากเกินไป แต่ต้องยินดีเทศนาพระดำรัสทั้งสี่ของพระเจ้าโดยไม่สนว่าคนสำคัญจะตอบสนองอย่างไร
    - ข ในแบบเดียวกัน ภรรยาก็ต้องไม่รอจนกว่าสามีจะไปคริสตจักรเธอก็จะเต็มใจไป แต่เธอต้องตัดสินใจเอง เริ่มไปคริสตจักร และอธิษฐานต่อพระเจ้าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

7 เขาปกป้องความยิ่งใหญ่สูงสุดของพระเจ้า

- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 21:23 และส่วนเยเซเบล พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'สุนัขจะกินเยเซเบลข้างกำแพงยิสเรเอล'

24 ผู้ใดในราชวงศ์อาหรับที่ตายในเมือง สุน์ซจะกิน และผู้อยู่ในราชวงศ์เขาที่ตายในทุ่งนา นกในอากาศ จะกิน"

25 ไม่มีผู้ใดได้ขายตนเองเพื่อกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อย่างอาหรับ ผู้ที่เยเซเบล มเหสีได้ยุแหย่

26 พระองค์ทรงประพุดตัวอย่างน่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินตามรูปเคารพ ดังสิ่งทั้งปวงที่ คนอาโมไรต์ได้กระทำ ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

27 และอยู่มาเมื่ออาหรับทรงได้ยินพระวจนะเหล่านั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ และทรงสวมผ้ากระสอบ และถืออดอาหาร ประทับในผ้ากระสอบ และทรงดำเนินไปมาอย่างค่อยๆ

28 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเอลียาห์ชาวทิชบีว่า

29 "เจ้าได้เห็นอาหรับถ่อมตัวลงต่อหน้าเราแล้วหรือ **เพราะเขาได้ถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา เราจะไม่นำ เหตุร้ายมาในสมัยของเขา** แต่มาในสมัยบุตรชายของเขา เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเขา"

ข เอลียาห์คงรู้สึกไม่พอใจอย่างแน่นอนที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะยับยั้งการพิพากษาของพระองค์ที่มีต่ออาหรับ

1 เขาเป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆของประเทศ เพราะเขาส่งเสริมการไหว้รูปเคารพ

2 เขาปล่อยให้ชายผู้ไร้ความผิดคนหนึ่งต้องถูกฆ่าตายเพื่อที่ว่าสวนองุ่นของนาโบทจะได้ตกเป็นของเขา

ค เขาและภรรยาของเขาเป็นศัตรูคู่อาฆาตของเอลียาห์และอยากที่จะเห็นเขาถูกฆ่าตาย และแทนที่จะสังหารเขา พระเจ้าทรงเลือกที่จะไว้ชีวิตเขาและยับยั้งการพิพากษาของพระองค์เพราะว่า อาหรับเลือกที่จะถ่อมตัวลง

1 โยนาห์เกิดไม่พอใจมากๆเมื่อพระเจ้าทรงเลือกที่จะช่วยชาวนีเนเวห์ให้รอด

2 คริสเตียนมากมายในคริสตจักรยุคต้นเกิดความคับแค้นใจเมื่อความรอดถูกหยิบยื่นให้แก่คนต่างชาติ

3 และสมาชิกคริสตจักรมากมายไม่พอใจที่คนต่างเชื้อชาติ ต่างฐานะทางเศรษฐกิจมาร่วมประชุมที่คริสตจักรเดียวกัน ซึ่งหมายความว่าพวกเขามีอะไรที่ผิดปกติจริงๆ

4 เอลียาห์ทำอะไรเพื่อป้องกันมิให้ตนเองโกรธ? เขายอมให้พระเจ้าเป็นพระเจ้าและทำสิ่งที่พระองค์ ทรงพอพระทัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็น นั่นคือ การยอมให้พระเจ้าเป็นพระเจ้า

8 เขาเป็นคนที่โดดเด่นในฝูงชน

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 1:6 และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวกข้าพระองค์ และพูดกับ พวกข้าพระองค์ว่า `จงกลับไปหากษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา และทูลพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือเจ้าจึงใช้คนไปถามบาอัลเซบูบพระแห่งเอโคโรน เพราะฉะนั้น เจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่"

7 พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "คนที่ได้มาพบเจ้าและบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นคนในลักษณะใด"

8 เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า "ท่านมีขนมากและมีหนังคาดเอวของท่านไว้" และพระองค์ตรัสว่า "เป็นเอเลียห์ชาวทิชบี"

ข

เชื่อผมเถอะ ผมไม่ได้กำลังสนับสนุนให้นักเทศน์สวมขนอูฐและคาดเอวด้วยหนังสัตว์หรอกครับ แต่ผมเชื่อว่านักเทศน์ควรดูเหมือนนักเทศน์ เมื่อคนแปลกหน้าพบผู้ชายคนหนึ่งเป็นนักเทศน์ มันก็ไม่ควรเป็นเรื่องที่น่าตกใจแต่อย่างใด แต่บ่อยครั้งเหลือเกินที่นักเทศน์หลายท่าน (เช่นเดียวกับสมาชิกคริสตจักรหลายท่าน) พยายามทำตัวให้กลมกลืนกับชาวโลกผู้ซึ่งพวกเขากำลังพยายามนำมาถึงพระคริสต์

- 1 มีเรื่องสุดโหดสองอย่างที่นักเทศน์ทั้งหลายควรหลีกเลี่ยง อย่างหนึ่งคือการแต่งตัวจัดหรือดูหรูหรา และอีกอย่างคือ การแต่งตัวเหมือนมนุษย์ถ้ำ แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าการแต่งตัวก็คือว่า ผู้คนมองออกไหม่ว่าชายคนหนึ่งเป็นคนของพระเจ้าโดยดูจากการประพฤติของเขา
- 2 ในแบบเดียวกัน เมื่อคริสเตียนออกไปนอกบ้าน เขาก็ควรทิ้งความเป็นส่วนตัวไว้ที่บ้าน โดยเข้าใจว่าคนควรมองเขาว่าเป็นคริสเตียนด้วยโดยดูจากการแต่งตัวของเขา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 64
"เอลียาห์ – ภาพเหมือนคนของพระเจ้า"
(ตอนที่ 3)

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนสุดท้ายเกี่ยวกับเอลียาห์นี้ เราจะดูคุณสมบัติอันน่าชื่นชมต่างๆ ที่มีอยู่ในชีวิตของเขา ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ควรมีอยู่ในคนของพระเจ้าทุกคน
  - 2 นอกจากนี้ อุปนิสัยเหล่านี้ควรมีอยู่ในตัวคริสเตียนทุกคน โดยอุปนิสัยแต่ละอย่างเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังจาก "คนของพระเจ้า"
- 1 เขาเรียกร้องความเคารพที่มีต่อตำแหน่งของเขา
    - ก 2 พงษ์กษัตริย์ 1:9 แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาไปหาเอลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดูเถิด ท่านนั่งอยู่บนยอดภูเขา และนายกองห้าสิบคนนั้นก็กล่าวแก่ท่านว่า "คนแห่งพระเจ้าเอ๋ย กษัตริย์ตรัสตั้งนี่ว่า 'ลงมา'"
10 แต่เอลียาห์ตอบนายกองห้าสิบคนว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด" แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย
    - ข คนบางคนในคริสตจักรมักเข้าใจเรื่องนี้ผิดบ่อยๆ แต่พลไพร่ของพระเจื่อก็ควรให้ความเคารพต่อคนของพระเจ้าเสมอ
      - 1 พระเจ้าทรงต้องการให้พลไพร่ของพระองค์ให้ความเคารพอันเหมาะสมต่อโมเสสในถิ่นทุรกันดารกันดารวิถี 27:18 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนำโยชูวาบุตรชายหนุ่มผู้มีพระวิญญาณอยู่ภายในเขามา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา
19 ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชุมนุมชน
20 เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา
      - 2 เอลียาห์เรียกร้องให้ทหารเหล่านี้ปฏิบัติต่อเขาด้วยความเคารพที่เหมาะสมกับตำแหน่งของเขา
      - 3 เอลีชามีส่วนรับผิดชอบในการที่มีสองตัวฉีกเด็กหลายคนเป็นชิ้นๆ เพราะเด็กเหล่านั้นไม่ยอมแสดงความเคารพอันเหมาะสมแก่ตัวเขา
2 พงษ์กษัตริย์ 2:23 ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั่นถึงเมืองเบธเอล และขณะเมื่อท่านขึ้นไปตามทางมีเด็กชายเล็กๆบางคนออกมาจากเมืองล้อเลียนท่านว่า "อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด"

24 ท่านก็เหลียวดู แล้วจึงแข่งเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ และมีตัวเมียสองตัวออกมาจากป่า
ฉีกเด็กชายพวกนั้นเสียสี่สิบสองคน

- 4 เปาโลเรียกร้องความเคารพที่เขาควรได้รับเพราะเหตุที่เขาเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง
โรม 11:13 แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอัครสาวกมายัง
พวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าที่ของข้าพเจ้า
- 5 พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเรียกร้องความเคารพที่พระองค์สมควรได้รับเช่นกัน
โรม 13:7 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงให้แก่ทุกคนตามที่เขาควรจะได้รับ ส่วยอากรควรจะให้แก่ผู้ใด
จงให้แก่ผู้นั้น ภาษีควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น ความยำเกรงควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น
เกียรติยศควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น
- 6 พระเยซูทรงเรียกร้องความเคารพให้กับพระวิญญาณบริสุทธิ์
มัทธิว 12:32 ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะโปรดยกให้ผู้นั้นได้ แต่ผู้ใดจะกล่าวร้ายพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ทั้งโลกนี้โลกหน้า

ค กล่าวโดยสรุปแล้วก็คือว่า พระเจ้าทรงเรียกร้องให้พลไพร่ของพระองค์ให้เกียรติและความเคารพ
ต่อผู้รับใช้ของพระองค์ และพระองค์ยังทรงคาดหวังให้ผู้รับใช้ของพระองค์ทำสิ่งที่จำเป็นเพื่อรับประกันว่า
ตำแหน่งของพวกเขาจะได้รับความเคารพด้วย

2 เขาเต็มใจให้พระเจ้าทรงนำ

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 1:13 และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบ
คนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้นก็ขึ้นไป และมาคุกเข่าลงต่อหน้าเอลียาห์
และวิงวอนท่านว่า "โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอได้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้า
และชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน
14 ดูก่อน ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบทั้งสองคนก่อนหน้านั้นเสียพร้อมทั้ง
ทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน"
15 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่เอลียาห์ว่า "จงลงไปกับเขาเถิด อย่ากลัวเขาเลย"
ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์
- ข เท่าที่เอลียาห์รู้ นี่อาจเป็นกลอุบายเพื่อหลอกจับกุมเขาหรือฆ่าเขาก็ได้ แต่เมื่อทูตสวรรค์มาบอกให้เขา
เขาก็พร้อมที่จะไปปรากฏตัวต่อหน้ากษัตริย์
  - 1 มั่นชดแย้งกับหลักเหตุผลของเขา
  - 2 มั่นชดแย้งกับความรู้สึกของเขา
  - 3 มั่นชดแย้งกับคำสั่งก่อนหน้านั้นของพระเจ้า
  - 4 มั่นชดแย้งกับความเห็นของคนส่วนใหญ่ เพราะว่าเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์คงไม่แนะนำ
ให้เขาไปแน่ๆ

ค แต่สิ่งเดียวเท่านั้นในชีวิตของเขาที่ทำให้เขาเต็มใจเสี่ยงก็คือว่า เขารู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำอะไร และเมื่อคุณรู้สิ่งนั้น คุณก็ไม่ควรปล่อยให้สิ่งใดก็ตามมาขัดขวางคุณ

3 เขาเต็มใจช่วยเหลือคนรุ่นต่อไป

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 2:1 และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์ด้วยลมหมุน เอลียาห์และเอลีชากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล

2 และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตรอดอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้นท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล

ข พอทราบว่าเขาจะต้องถูกพาตัวออกไปจากโลกนี้แล้ว ดูเหมือนว่าเอลียาห์กำลังทำภารกิจหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การพาเอลีชาเที่ยวไปตามชนบท โดยแต่ละสถานที่ๆพวกเขาไปมีบทเรียนที่สำคัญแฝงอยู่

ค เราค้นพบบทเรียนแต่ละเรื่องผ่านทางความหมายของแต่ละเมือง

1 บทเรียนที่ 1 – จงเผาสะพานของคุณเสีย กิลกาล แปลว่า "กำลังไป" และแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่ว่า หลังจาก 40 ปีอันยาวนาน พระเจ้าก็ทรงยินดีที่จะปลดปล่อยความอัปยศของการร่อนเร่ในถิ่นทุรกันดารออกไปแล้ว

2 บทเรียนที่ 2 – จงเรียนรู้ที่จะดำเนินกับพระเจ้า เบธเอลแปลว่า "บ้านชนมบัง" และสอนว่า เอลีชาต้องยอมอิมใจด้วยพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น บางทีเหตุการณ์ที่น่าจดจำที่สุดที่เบธเอลก็คือ ตอนที่ยาโคบเจอกับพระเจ้าหน้าต่อหน้า และสุดท้ายแล้วเขาก็กลายเป็นชายที่ถูกพระเจ้าสั่งสอน

3 บทเรียนที่ 3 – จงเรียนรู้พระพรของการเชื่อฟังทันที เยรีโค แปลว่า "มีกลิ่นหอม" และอ้างอิงถึงตอนที่พลไพร่ของพระเจ้าเต็มใจที่จะช่วยให้การอัครจรรย์หนึ่งเกิดขึ้นโดยการเชื่อฟังทันทีในการเดินขบวนรอบเมืองนี้ภายใต้การนำของโยชูวา

4 บทเรียนที่ 4 – จงเรียนรู้ว่า ลง คือทางขึ้นทางเดียวเท่านั้น จอร์แดน แปลว่า "ผู้ที่ก้าวลง" และในการบรรยายถึงแม่น้ำจอร์แดน คำนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่เอลีชาต้องยอมกลายเป็นคนไม่สำคัญ

4 เขาเต็มใจที่จะรับใช้พระเจ้าตลอดชีวิตของเขา

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 2:11 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสู่สวรรค์

ข ถึงแม้ว่านี่เป็นเรื่องน่าชมเชยที่เอลีชาเลือกที่จะอยู่กับคนของพระเจ้าต่อไปจนกระทั่งเขาถูกพาตัวไป โดยรถรบเพลิงก็ตาม แต่มันก็น่าชมเชยพอๆกันที่เอลียาห์ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าจนถึงเวลาที่เขาต้องจากไป

- 1 สถิติที่น่าเศร้าที่สุดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับคริสตจักรก็คือว่า คริสเตียนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการรับใช้ในรูปแบบใดก็ตามจะรับใช้พระเจ้าเพียง 5-7 ปีเท่านั้น แล้วสุดท้ายก็เลิก
- 2 มีคนมากมายเหลือเกินที่คิดว่า "ฉันเป็นคนที่น่าสงสาร ฉันแก่เกินไป หรือเหนื่อยเกินไป" ที่จะรับใช้พระเจ้าอีกต่อไป และพอใจที่จะไม่ทำอะไรเลย
- 3 เอลียาห์ไม่ได้พยายามที่จะเลิกสิ่งที่ทำอยู่ แต่พอใจที่จะใช้ชีวิตของเขาเพื่อสอนบทเรียนอันล้ำค่าบางประการแก่เอลีชาห์ก่อนที่เขาต้องจากโลกนี้ไป

5 เขาทำอะไรไว้เบื้องหลังมากกว่าความทรงจำ

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 2:14 แล้วท่านก็เอา**เสื้อคลุม**ของเอลียาห์ที่ตกลงมานั้นฟาดลงที่น้ำกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งเอลียาห์ทรงสถิตที่ใด" และเมื่อท่านฟาดลงที่น้ำ น้ำก็แยกออกไปสองข้างและเอลีชาห์เดินข้ามไป
- ข ดูเหมือนว่า**เสื้อคลุม**ของเอลียาห์เป็นสิ่งที่แสดงถึงฤทธิ์เดชและการทรงเรียกของพระเจ้าอย่างชัดเจน
  - 1 เมื่อเอลียาห์เข้าไปหาเอลีชาห์ที่ทุ่งของเขา เขาก็เอา**เสื้อคลุม**ของตนคลุมตัวเขาเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเขาและประทานฤทธิ์เดชให้แก่เขาแล้ว
  - 2 และเมื่อเขาจากโลกนี้ไป ดูเหมือนว่าเขาจงใจทิ้ง**เสื้อคลุม**ไว้ข้างหลัง โดยบ่งบอกว่าถึงแม้ว่าเอลียาห์จะจากไปแล้ว แต่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็ยังคงอยู่
- ค คริสเตียนทุกคนควรทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อที่จะอะไรบางอย่างที่มีค่าไว้ให้แก่คนที่พวกเขารัก
  - 1 เช่น พระคัมภีร์ที่ได้รับการดูแล เป็นต้น
  - 2 เช่น แบบอย่างของการที่คำอธิษฐานของพวกเขาได้รับคำตอบ เป็นต้น
  - 3 เช่น การไปคริสตจักรและฟังคนของพระเจ้าจนเป็นนิสัย เป็นต้น
  - 4 เช่น การถวายสิบลดจนเป็นนิสัย เป็นต้น

6 เขาฝึกใครบางคนให้แทนที่เขา

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 3:11 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ทูตถามพระเยโฮวาห์หรือ" แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึงทูลว่า "**เอลีชาบุตรซาฟัทอยู่ที่นี้พระเจ้าข้า เป็นผู้แทนน้ำใส่มือเอลียาห์**"
- ข หลังจากที่เอลียาห์ถูกพาตัวไปสวรรค์แล้ว การที่เอลีชาถูกแนะนำตัวแก่เยโฮชาฟัทอย่างไรนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญ คนอื่นยังไม่ได้เรียกเขาว่าเป็นคนของพระเจ้า แต่พวกเขาก็ชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นผู้รับใช้ของเอลียาห์
  - 1 เอลีชาจะมีการรับใช้ที่โดดเด่นต่อไปและเขาจะกลายเป็นคนของพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช
  - 2 แต่การรับใช้ทั้งหมดของเขาเป็นจริงขึ้นมาได้ก็เพราะข้อเท็จจริงที่ว่าเอลียาห์เต็มใจช่วยเหลือเขาฝึกเขา และอธิษฐานให้เขากลายเป็น - ไม่ใช่คนของพระเจ้า แต่เป็นเพียงผู้รับใช้

- 3 และนี่เป็นเรื่องที่สำคัญเหลือเกิน ไม่มีใครสามารถตั้งเป้าว่าจะกลายเป็นคนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณได้ แทนที่จะทำเช่นนั้น เราต้องตั้งเป้าว่าจะกลายเป็นผู้รับใช้ และเมื่อเรารับใช้ พระเจ้าก็จะทรง อวยพรการรับใช้ของเราและความสัจซื่อของเราโดยประทานฤทธิ์เดชมากยิ่งขึ้นในชีวิตของเรา

ค แล้วการเป็นผู้รับใช้ต้องแลกด้วยอะไรบ้าง?

- 1 จงเรียนรู้ที่จะตอบ “ตกลง” ต่อโอกาสต่างๆที่เข้ามาและไม่รอดอยโอกาสที่จะเลือกได้
- 2 จงเรียนรู้ที่จะเดินตามคนที่ “มีคุณสมบัติน้อยกว่า” แทนที่จะเป็นผู้นำเอง
- 3 จงฝึกที่จะ “เชื่อฟังทันที”
- 4 จงฝึกที่จะฟังแทนที่จะเอาแต่พูด
- 5 จงเรียนรู้ที่จะยกย่องคนอื่นด้วย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 65
"อาหับ – ชายผู้มองอะไรไม่เห็นตรงๆ"

บทนำ:

1 ไม่ต้องสงสัยเลยว่าอาหับเป็นกษัตริย์ที่ชั่วกระช่อนมากที่สุดคนหนึ่ง เขาเป็นคนที่ชั่วเสียจนพระเจ้าต้องให้เอลียาห์เป็นผู้คอยเฝ้าระวังจิตวิญญาณของเขา เพื่อป้องกันมิให้เขาทำชั่วไปยิ่งกว่านี้

2 ในบทเรียนนี้ เราจะสำรวจสิ่งต่างๆที่อาหับประมาทซึ่งนำเขาไปสู่ชีวิตที่ชั่วร้าย

1 เขาประมาทอิทธิพลของครอบครัว

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 16:29 ในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลอาสาชัษตรีษของยูดาห์ อาหับ**ราชโอรสของอมรี** ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และอาหับ**ราชโอรสของอมรี**ได้ครอบครองเหนืออิสราเอลในเมืองสะมาเรีย ยี่สิบสองปี

ข เนื่องจากเติบโตมาในพระราชวังกษัตริย์ อาหับจึงน่าจะถูกตามใจจนเคยตัว เขาถูกแวดล้อมด้วยความหุหุระและความชั่วร้ายในเวลาเดียวกัน

- 1 บิดาของเขาเป็นกษัตริย์ที่ชั่วร้ายผู้ซึ่งใช้ตำแหน่งของตนเพื่อส่งเสริมการไหว้รูปเคารพ
- 2 และตรงข้ามกับที่อาหับอาจคิดไว้ เขาเดินตามรอยบิดาของเขา

ค พ่อแม่ควรจำไว้เสมอว่า ลูกๆของเรามักไม่ค่อยเก่งกว่าเราในเรื่องจุดแข็งของเรา แต่พวกเขาจะเลียนแบบและเก่งกว่าเราในเรื่องจุดอ่อนของเราเสมอ

2 เขาประมาทฤทธิ์เดชของการอธิษฐาน

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 17:1 ฝ่ายเอลียาห์ชาวทิสบีผู้ซึ่งตั้งอาศัยอยู่ในกิเลอาด ได้ทูลอาหับว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ซึ่งข้าพระองค์ปฏิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์"

ข ยากอบ 5:17 ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพอารมณ์เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย และท่านได้อธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินเป็นเวลาถึงสามปีกับหกเดือน

ค อาหับเป็นคนยิวแต่เขาไม่ใส่ใจเรื่องฝ่ายวิญญาณเลย เมื่อเอลียาห์ทูลกษัตริย์ว่า คำอธิษฐานของเขาได้ปิดฟ้าสวรรค์แล้วและฝนจะไม่ตกเลยจนกว่าเขาจะสั่ง กษัตริย์ก็คงคิดว่านี่เป็นเรื่องตลกแน่ๆ

1 แต่เมื่อหลายสัปดาห์และหลายเดือนผ่านไป กษัตริย์ก็ต้องจำใจเลิกเชื่อว่าความแห้งแล้งนี้เป็นแค่ความบังเอิญ และยอมรับว่าคำอธิษฐานของผู้พยากรณ์ท่านนี้เต็มไปด้วยฤทธิ์เดชจริงๆ

2 ไม่น่าแปลกใจเลยที่อาหับไม่เชื่อเรื่องการอธิษฐาน เพราะเขาไม่เคยเห็นมันมาก่อนเลย

3 แต่เมื่อฝนตกในที่สุด ถึงแม้ว่าเขาอาจเกลียดเอลียาห์ก็ตาม แต่เขาก็น่าจะเคารพชีวิตที่เต็มไปด้วย

การอธิษฐานของเอลียาห์เป็นแน่

- 4 ถึงแม้ว่านี่เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ที่กษัตริย์ผู้นี้ไม่เชื่อเรื่องการอธิษฐาน แต่มันก็เป็นสถิติที่น่าทึ่งด้วย ที่คริสเตียนโดยเฉลี่ยใช้เวลาในการอธิษฐานไม่เกิน 5 นาทีต่อวัน

3 เขาประมาทแนวรั้วป้องกันของพระเจ้า

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:7 เมื่อโอบาดีห์กำลังไปตามทาง ดูเถิด เอลียาห์ได้พบเขา และโอบาดีห์ก็จำท่านได้จึง ชบหน้าลงพูดว่า "เอลียาห์ เจ้านายของข้าพเจ้า เป็นตัวท่านเองจริงหรือ"

8 และท่านก็ตอบเขาว่า "ตัวฉันเอง จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า 'ดูเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี่'"

9 และเขากล่าวว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำผิดประการใด ท่านจึงจะมอบผู้รับใช้ของท่านไว้ในพระหัตถ์ของอาหับ ให้ประหารข้าพเจ้าเสีย

10 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด **ไม่มีประชาชาติหรือราชอาณาจักรใด**

ที่เจ้านายของข้าพเจ้ามิได้ส่งคนไปเสาะหาท่าน และเมื่อเขาทั้งหลายกราบทูลว่า 'เขาไม่อยู่ที่นี่'

พระเจ้าข้า' พระองค์ก็ให้ประชาชาติหรือราชอาณาจักรปฏิญาณว่าเขาทั้งหลายมิได้พบท่าน

ข อาหับเคยชินกับการที่เขาอยากได้อะไรต้องได้ และไม่เสียเวลาเลยในการตั้งค่าหัวเอลียาห์ เขาใช้คนไปยัง ประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศเพื่อตามหาเอลียาห์โดยมีเป้าหมายเพื่อที่จะฆ่าเขา

ค แต่ไม่ว่าอาหับจะโหดขนาดไหน พระเจ้าก็ยังปกป้องคนของพระองค์ต่อไปเพราะว่าเอลียาห์อยู่ในน้ำพระทัย ของพระเจ้า เขาจึงไม่มีทางพ่ายแพ้

1 อาหับหาตัวเขาไม่เจอ

2 เยเซเบลฆ่าเขาไม่ได้

3 พวกผู้พยากรณ์เท็จทำให้เขาหลงไม่ได้

4 ไม่มีอะไรหยุดยั้งเขาได้ตราบใดที่เขาทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ง และสิ่งที่เป็นจริงสำหรับเอลียาห์ก็เป็นจริงสำหรับคริสเตียนทุกคนด้วย ตราบใดที่เรากำลังปฏิบัติตาม น้ำพระทัยของพระเจ้า เราก็ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับโรคมะเร็ง รถชน หรือภัยพิบัติ

4 เขาประมาทความล่อลวงของจิตใจ

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:17 และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า "นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล"

18 และท่านจึงทูลว่า "ข้าพระองค์มิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่พระองค์ได้กระทำ และราชวงศ์ บิดาของพระองค์ เพราะว่าพวกเขาพระองค์ได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และติดตามพระบาอัล

ข นำที่ยังนั่งที่อาหับเห็นเอลียาห์ว่าเป็นตัวก่อปัญหาและเป็นตัวการทำให้ประเทศต้องเจอกับปัญหา มากมายเหลือเกิน

1 เขาพูดจริงหรือไม่

2 ข้าพเจ้าเชื่อว่า เขาพูดจริง เพียงเพราะว่าเขา มองไม่เห็นความผิดพลาดของตัวเอง

3 เยเรมีย์ 17:9 จิตใจก็เป็นตัวล่องลงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเสื่อมทรามอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า?

ค ปัญหาของการเป็นคนที่ไม่เสื่อมถอยก็คือว่า ถึงแม้ว่าเราอาจรู้ตัวว่าเราไม่ได้อยู่ในที่ๆควรจะอยู่ก็ตาม แต่เราก็ไม่เคยมองเห็นเลยว่าเรากลายเป็นคนเลวขนาดไหน

1 แซมสันคิดว่าเขายังมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ในชีวิตของเขา ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้ว พระเจ้าทรงพร้อมแล้วที่จะถอนตัวไปจากเขา

2 โลกมองตัวเองว่าเป็นพลเมืองที่มีคนนับหน้าถือตา และเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในทางบวกในเมืองที่ซัดสน ในขณะที่พระเจ้าทรงเห็นเขาว่าอยู่ห่างจากการผิดประเวณีกับลูกสาวของตัวเอง เพียงแค่ก้าวเดียวเท่านั้น

3 เปโตรคิดว่าตัวเองเป็นผู้รักขาองค์พระผู้เป็นเจ้าตอนที่พระองค์ทรงถูกจับกุม ในขณะที่สวรรค์เห็นเขาว่าเป็นคนซี้ซลาด

4 คนเหล่านี้และคนอื่นๆอีกมากมายมองตัวเองผิดไปมากขนาดนี้ได้อย่างไร? พวกเขาฟังเสียงหัวใจตัวเองและไม่ฟังเสียงพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 เขาประมาทคนของพระเจ้า

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 18:20 อาหับจึงทรงส่งไปยังคนอิสราเอลทั้งปวง และชุมนุมผู้พยากรณ์ที่ภูเขาคารเมล 21 และเอลีอาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า "ท่านทั้งหลายจะขยักขยอนอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าจงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด" และประชาชนไม่ตอบท่านสักคำเดียว

ข อาหับทำเอเลียห์ให้มาประลองกับเหล่าผู้พยากรณ์ของเขาบนภูเขาคารเมล และรวบรวมคนได้ทั้งสิ้น 850 คน

1 กษัตริย์คงตะลึงที่เดียวที่เห็นเอเลียห์มาตามคำทำจริง ๆ และนี่แหละที่ทำให้กษัตริย์เห็นถึงความกล้าหาญของเอเลียห์

2 กษัตริย์ถึงกับตกพระทัยที่ได้ยินเอเลียห์อธิษฐานและเห็นไฟตกลงมาจากฟ้าจริง ๆ

3 และเขาก็เกิดความกลัวในจิตใจเมื่อเขามองดูเอเลียห์ฆ่าพวกผู้พยากรณ์ของเขา เพราะว่าชายคนนี้เป็นคนธรรมดา แต่เป็นคนของพระเจ้า

6 เขาประมาทพระกรุณาคุณของพระเจ้า

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 20:13 ดูเถิด ผู้พยากรณ์คนหนึ่งเข้ามาใกล้อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าเห็นกองทัพใหญ่หรือ ดูเถิด เราจะมอบไว้ในมือของเจ้าในวันนี้ เจ้าจะรู้ว่าเจ้าคือพระเยโฮวาห์"

14 และอาหับตรัสว่า "ทรงใช้ใครทำ" เขาทูลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ด้วยมือของมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดทั้งหลาย" แล้วพระองค์ตรัสว่า "ใครจะเริ่มรบ" เขาทูลตอบว่า "พระองค์พะยะค่ะ"

- ข อาหับสมควรตาย เขาสมควรตกนรกหมกไหม้ เพราะความทุกข์ยากมากมายที่เขาทำให้ประเทศชาติต้องเผชิญ รวมถึงคนนับพันๆที่เขาชักชวนให้หลงผิดด้วย อาหับจึงสมควรได้รับโทษอันสาสมทุกประการที่พระเจ้าจะทรงลงทัณฑ์เขา
- 1 แต่แทนที่จะได้รับโทษที่เขาสมควรได้รับ องค์พระผู้เป็นเจ้ากลับทรงเลือกใช้อาหับเพื่อให้ได้ชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์ในสงครามครั้งใหญ่
  - 2 อาหับกลายเป็นวีรบุรุษ เขาถูกเลือกให้เป็นผู้นำกองทัพของพระเจ้าไปสู่ชัยชนะ

ค และพวกเราทุกคนก็สามารถเข้าใจได้ถึงความจริงอันน่ามหัศจรรย์นี้ที่ว่า พระกรุณาคุณของพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่เราไม่สมควรได้รับเลยแม้แต่นิดเดียว

เอสรา 9:13 และเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายรับโทษเพราะการชั่วร้ายของข้าพระองค์ และเพราะการละเมิดใหญ่ยิ่งของข้าพระองค์ และเมื่อพระองค์คือพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทรงลงโทษข้าพระองค์ เหตุความชั่วช้าของข้าพระองค์ น้อยกว่าที่พึงควรได้รับ และทรงประทานการช่วยให้พ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายอย่างนี้

7 เขาประมาทความชั่วช้าของภรรยาตัวเอง

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 21:6 และพระองค์ตรัสตอบพระนางว่า "เพราะเราได้พูดกับนาโบทชาวอิสเรเอลว่า 'จงขายสวนองุ่นของเจ้าให้แก่เรา หรือมิฉะนั้นถ้าเจ้าพอใจ เราจะให้สวนองุ่นอีกแห่งหนึ่งแก่เจ้าเพื่อแลกกัน' และเขาตอบว่า 'ข้าพระองค์จะไม่ให้สวนองุ่นของข้าพระองค์แก่พระองค์'"

7 และเยเซเบลมเหสีของพระองค์ทูลพระองค์ว่า "พระองค์เป็นผู้ครอบครองราชอาณาจักรอิสราเอลอยู่หรือเพคะ เชิญเสด็จลุกขึ้นเสวยพระกระยาหารเถิด และให้พระทัยของพระองค์ว่าเจิง **หม่อมฉันจะมอบสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอลให้แก่พระองค์เอง**"

8 พระนางจึงทรงพระอักษรในพระนามของอาหับ ประทับตราของพระองค์ส่งไปยังพวกผู้ใหญ่และขุนนางผู้อยู่ในเมืองกับนาโบท

9 พระนางทรงพระอักษรว่า "จงประกาศให้ถืออดอาหาร และตั้งนาโบทไว้ในที่สูงท่ามกลางประชาชน

10 และตั้งคนอันธพาลสองคนให้หนึ่งตรงข้ามกับเขา ให้ฟ้องเขาว่า 'เจ้าได้แข่งพระเจ้าและกษัตริย์' แล้วพาเขาออกไปและเอาหินขว้างเสียให้ตาย"

ข 1 พงษ์กษัตริย์ 21:25 ไม่มีผู้ใดได้ขายตนเองเพื่อกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อย่างอาหับ ผู้ที่เยเซเบลมเหสีได้**ยูแหย**

ค มี 2 สิ่งที่เราเห็นชัดเจนเกี่ยวกับตัวนางเยเซเบล

- 1 อย่างแรกคือ แม้แต่อาหับก็**ไม่รู้**เลยว่านางยอมทำตัวชั่วช้าขนาดไหนเพื่อที่จะได้สิ่งที่ตัวเองต้องการ

- 2 อย่างที่สองคือ อาหับก็**ไม่ได้**กลายเป็นคนชั่วเพราะตัวเขาเองเท่านั้น เพราะพระคัมภีร์บอกเราว่าเยเซเบลได้ใช้อิทธิพลของนางในฐานะภรรยาเพื่อเปลี่ยนสามีของเธอให้กลายเป็นสัตว์ประหลาด

3 และผู้ที่เป็นสามีหรือภรรยาทุกคนวันหนึ่งจะถูกพิพากษาสำหรับอิทธิพลที่เขามีต่อคู่สมรสของตน เพราะไม่มีใครอื่นใดอีกแล้วในโลกนี้ที่ได้รับสิทธิพิเศษมากไปกว่านี้

8 เขาประมาทพระเมตตาของพระเจ้า

ก 1 พงษ์ษัตริย์ 21:27 และอยู่มาเมื่ออาหับทรงได้ยินพระวณะเหล่านั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ และทรงสวมผ้ากระสอบ และถืออดอาหาร ประทับในผ้ากระสอบ และทรงดำเนินไปมาอย่างค่อยๆ 28 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเอลีเยห์ชาวทิชบีว่า

29 "เจ้าได้เห็นอาหับถ่อมตัวลงต่อหน้าเราแล้วหรือ เพราะเขาได้ถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา **เราจะไม่นำเหตุร้าย มาในสมัยของเขา** แต่มาในสมัยบุตรชายของเขา เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเขา"

ข นี่คงเป็นเรื่องน่าตกใจน่าดูสำหรับอาหับ

- 1 เขาทำให้แผ่นดินเป็นมลทินเสียจนพระเจ้าทรงสาปแช่งพวกเขาด้วยความแห้งแล้งเป็นเวลาสามปี
- 2 เขาแซงหน้ากษัตริย์องค์ก่อนๆทุกองค์ในเรื่องความชั่วช้าของการส่งเสริมการไหว้รูปเคารพ
- 3 เขาพยายามฆ่าเอลีเยห์
- 4 แต่เมื่อเขาเลิกที่จะถ่อมตัวลง พระเจ้าก็ทรงมองข้ามจิตใจที่ชั่วร้ายของเขา และเจตนาที่จะฆ่าคน และประเทศที่การนมัสการพระเยโฮวาห์เจ้าเกือบสูญสิ้นไปแล้ว และทรงตอบสนองต่อจิตใจที่ถ่อมลง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 66
"เยโฮชาฟัท – ชายที่ชีวิตเป็นเหมือนการชักเย่อ"

บทนำ:

- 1 กษัตริย์ผู้นี้เป็นเหมือนเรื่องที่ขัดแย้งกันตรงที่ว่าเขาได้ชื่อว่าเป็นคนที่ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย (2 พงศาวดาร 17:1-10) แต่เขาก็เป็นคนที่นำผิดหวังเหลือเกินในหลายๆด้าน
- 2 บางทีเหนือสิ่งอื่นใดก็คือว่า เยโฮชาฟัททำให้เราเห็นถึงการต่อสู้ดิ้นรนที่ไม่รู้สิ้นสุดซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตของเราทุกคน เมื่อเราพยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง จากนั้นเราก็กินกลับและยอมแพ้ให้กับสิ่งที่ผิดทันที
- 3 ในชีวิตของกษัตริย์เยโฮชาฟัท ให้เราสังเกตหลายด้านของชีวิตเขาที่บ่งบอกถึงการปฏิเสธ

- 1 เขาปฏิเสธที่จะแสดงจุดยืนในเรื่องของการแยกออก
  - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 22:2 ต่อไปในปีที่สามเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จลงไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล 3 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสถามบรรดาข้าราชการของพระองค์ว่า "ท่านทราบกันหรือไม่ว่าราโมทกิเลอาดเป็นของเรา และเราได้ตั้งอยู่มิได้เอาออกมาจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย" 4 และพระองค์ตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า "ท่านจะยกไปทำศึกที่ราโมทกิเลอาดกับข้าพเจ้าหรือ" และเยโฮชาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ข้าพเจ้าก็เป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของข้าพเจ้าก็เป็นดังประชาชนของท่าน ม้าของข้าพเจ้าก็เป็นดังม้าของท่าน"
  - ข เขารู้ว่าตัวเองไม่ควรคบหรือสูงส่งกับคนอย่างอาหับ แต่เยโฮชาฟัทก็ดูเหมือนจะถูกสะกดจิตด้วยความชั่วร้าย ดูเหมือนว่าเขาอยากรู้ว่าตัวเองจะเข้าใกล้ไฟได้มากขนาดไหนโดยที่ไม่ถูกไหม้
    - 1 แน่นนอนที่เขาไม่ได้มองตัวเองว่าเป็นคนที่พยายามเปลี่ยนแปลงอาหับให้ดีขึ้น เนื่องจากเราเห็นว่าเขามีบทบาทเป็นรองเสียมากกว่า
    - 2 และนี่แหละที่ทำให้เขาต้องเจอกับปัญหา เพราะเขาไม่ยอมแสดงจุดยืนและปล่อยให้ตัวเองหลงไปกับการประนีประนอมซึ่งจะทำให้เขาเกือบต้องแลกด้วยชีวิต

- 2 เขาปฏิเสธที่จะแสดงจุดยืนต่อต้านคำแนะนำที่ไม่ดี
  - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 22:5 และเยโฮชาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอสอบถามดูพระดำรัสของพระเยโฮวาห์วันนี้เถิด" 6 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์ประมาณสี่ร้อยคน ตรัสกับเขาว่า "ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป" และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์" 7 แต่เยโฮชาฟัททูลว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกซึ่งเราจะสอบถามได้แล้วหรือ"

- ข เยโฮซาฟัททราบดีถึงชื่อเสียงที่ชั่วร้ายของอาหับ และนั่นก็น่าจะสะกิดใจเขาบ้างว่ากษัตริย์จะมีที่ปรึกษาแบบไหนที่จะนำประโยชน์มาให้เขา ทำทางเยโฮซาฟัทจะสงสัยเรื่องนี้ เพราะหลังจากได้ยินคำแนะนำของที่ปรึกษาที่อาหับจ้างมาแล้ว เขาเลยถามว่ามี “ผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์” บ้างไหม
- ค ดังนั้น การขอที่ปรึกษาเพิ่มเติมนี้เป็นการกระทำที่น่าชมเชยใช่ไหม?
- 1 ไม่ใช่เลย
  - 2 เยโฮซาฟัทไม่ควรไปเสียเวลาฟังคำแนะนำที่ไม่ดีของคนพวกนี้เลย เพราะข้อพิสูจน์ถูกพบในยามที่เราสำรวจคำแนะนำที่เขาเข้าไปปฏิบัติ เขาปฏิเสธคำแนะนำของคนของพระเจ้า และทำตามคำแนะนำของสมุนอาหับ
- 3 เขาปฏิเสธที่จะแสดงจุดยืนต่อต้านความคิดที่ไม่ดี
- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 22:30 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮซาฟัทว่า **“ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึกแต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน”** และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์เข้าทำสงคราม 31 ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาแม่ทัพทรงรบทั้งสามสิบสองคนว่า “อย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล” 32 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรบแลเห็นเยโฮซาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า “เป็นกษัตริย์อิสราเอลแน่แล้ว” เขาก็หันเข้าไปสู้รบกับพระองค์และเยโฮซาฟัททรงร้องขึ้น
- ข ข้าพเจ้าทราบดีว่าเยโฮซาฟัทเป็นกษัตริย์มือใหม่เขาจึงอ่อนประสบการณ์จริงๆ กระนั้น มีอะไรบางอย่างเกี่ยวกับข้อเสนอนี้ของอาหับที่น่าจะทำให้เขาถูกคิดบ้างว่ามีอะไรบางอย่างผิดปกติ
- 1 ตลอดสมัยประวัติศาสตร์การทหาร ความคิดที่เป็นมาตลอดก็คือว่า ให้สังหารผู้นำให้เร็วที่สุดในสนามรบและทำให้กองทัพเป็นง่อย
  - 2 นี่เป็นหนึ่งในหน้าที่หลักๆของมือปืนลอบยิงสมัยนี้ในช่วงของการสู้รบ
- ค เมื่ออาหับแนะนำให้เยโฮซาฟัทสวมเครื่องทรงของเขา มันก็เป็นคำแนะนำที่ไม่ได้เรื่องที่เขาควรปฏิเสธทันที น่าเสียดายที่คริสเตียนมากมายมีปัญหากับการปฏิเสธ “คำแนะนำที่ไม่ได้เรื่อง”
- ง เยโฮซาฟัทน่าที่จะทำอะไร? ในคำศัพท์ทางการเงินแล้ว เขาน่าที่จะ “ยอมขาดทุน” และถอยห่างจากสถานการณ์นี้ให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 4 เขาปฏิเสธที่จะแสดงจุดยืนต่อต้านความบาปที่คนนิยมทำกัน
- ก 1 พงษ์กษัตริย์ 22:43 พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอัสราธาบิดาทุกประการ มิได้หันเหออกไปจากทางนั้น ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ **แต่ปุชนียสถานสูงนั้นยังมิได้ถูกรื้อลง** ประชาชนยังคงถวายเครื่องสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมในปุชนียสถานสูงนั้น
- ข ด้วยเหตุผลบางประการ ดูเหมือนว่ากษัตริย์ที่ดีๆหลายองค์ในยุคดาวิดถึงเลที่จะกำจัด “ปุชนียสถานสูง” เหล่านี้ออกไปเสีย
- 1 ข้าพเจ้าเชื่อว่า ในข้อพระคัมภีร์นี้เองเราได้เห็นถึงเหตุผลที่แท้จริง

- 2 “ปุชเนียสถานสูง” เหล่านี้เดิมทีไม่น่าจะเป็นสถานที่สำหรับการไหว้รูปเคารพ แต่ถูกเชื่อมโยงกับสถานที่เหล่านั้นในเวลาต่อมา
- 3 และดูเหมือนว่าการลงเล่ห์จะขจัดปุชเนียสถานสูงเหล่านี้ออกไปน่าจะเป็นเพราะว่าผู้นิยมชมชอบมันมาก
  - ก ประชาชนอาจอ้างว่าพวกเขารู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้ามากยิ่งขึ้นขณะที่พวกเขานมัสการที่ปุชเนียสถานสูง
  - ข แต่นี่น่าจะแสดงให้เห็นถึงอันตรายของการเน้นย้ำความสำคัญของสิ่งที่ดีมากเกินไป จนมันกลายเป็นสิ่งที่ไม่ดี
  - ค ตัวอย่างที่ดีของเรื่องนี้น่าจะเป็นคำสอนเท็จเรื่องการพูดภาษาแปลกๆ ที่มีอยู่ในกลุ่มคาริสมาติกซึ่งเป็นผลมาจากการเน้นย้ำความสำคัญของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากเกินไป

5 เขาปฏิเสธที่จะแสดงจุดยืนต่อต้านความบาปหนึ่งที่ชอบเข้ามาโจมตีเสมอ

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 3:5 แต่อยู่มาเมื่ออาหับสิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็กบฏต่อกษัตริย์แห่งอิสราเอล 6 กษัตริย์เยโฮรัมจึงกรีธาทัพออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น และทรงเกณฑ์คนอิสราเอลทั้งสิ้น 7 พระองค์ทรงส่งสารไปยังเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อข้าพเจ้า **ท่านจะไปรบกับโมอับพร้อมกับข้าพเจ้าได้หรือไม่**” และท่านว่า “เราจะไป เรายังเป็นดั่งที่ท่านเป็น และประชาชนของเราก็คือประชาชนของท่าน บรรดาม้าของเราก็คือม้าของท่าน”
- ข ช่างเป็นเรื่องน่าที่เสียจริง เยโฮซาฟัทเกือบเอาชีวิตไม่รอดแล้วคราวก่อนที่เขาถูกขอให้ช่วยอิสราเอลรบ
  - 1 คำขอของอาหับเกือบทำให้เขาต้องเอาชีวิตไปทิ้งเสียแล้ว
  - 2 และเราเห็นตรงนี้เองว่าตอนนี้อาหับเสียชีวิตแล้วและบุตรชายของเขาก็กำลังเข้าหาเยโฮซาฟัทด้วยคำขอแบบเดียวกัน
  - 3 ถ้าหากนี่เป็นเรื่องที่เขาเคยเจอมาแล้ว คำตอบของเขาก็เหลือเชื่อเสียจริงๆ เพราะเยโฮซาฟัทตอบตกลง
  - 4 และปัญหาก็คือว่า เขาทำพลาดไปแล้วคราวก่อน แต่เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้รับบทเรียนเลย
  - 5 และเมื่อใดก็ตามที่คุณสอบไม่ผ่านบททดสอบอันใดอันหนึ่งของพระเจ้า จงเตรียมตัวที่จะเจอมัน หนแล้วหนเล่าจนกว่าคุณจะสอบผ่านได้เลย

6 เขาปฏิเสธที่จะแสดงจุดยืนต่อต้านกลุ่มคนที่ไม่ดี

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 3:13 และเอลีชาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์ เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อและผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่ของพระองค์เถิด” แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า “หาไม่ได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ”

14 และเอลีชาทูลว่า "พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่นั้นได้
ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพเคารพต่อพระพักตร์เยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพระองค์
จะไม่มองพระพักตร์พระองค์หรือดูแลพระองค์เลย

ข ตรงนี้เราเห็นคำดำเนินแบบเบาๆของเอลีชาเพราะว่าเขาเยาะเย้ยกษัตริย์แห่งอิสราเอลในขณะที่ดำเนิน
เยโฮซาฟัท

- 1 และผู้พยากรณ์ท่านนี้กำลังพยายามบอกอะไร?
- 2 เขากำลังชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงระหว่างกษัตริย์สององค์นี้ กษัตริย์แห่งอิสราเอล
เป็นคนที่ไม่มีอุปนิสัยที่ดี และเยโฮซาฟัทเป็นคนที่ไม่มีสามัญสำนึก

7 แล้วทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้เขา? ก็เพราะว่าเขาปฏิเสธที่จะหมอดหวังกับตัวเอง

ก 2 พงศาวดาร 19:4 เยโฮซาฟัทประทับที่เยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงออกไปท่ามกลางประชาชนอีก
ตั้งแต่เบเออร์เชบาถึงถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และนำเขาทั้งหลายกลับมายังพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษของเขา

5 พระองค์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยในแผ่นดินนั้น ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสิ้นของยูดาห์ ที่ละหัวเมือง

6 และตรัสกับผู้วินิจฉัยเหล่านั้นว่า "จงพิจารณาสิ่งที่ท่านทั้งหลายจะกระทำ เพราะท่านมิได้พิพากษา
เพื่อมนุษย์แต่เพื่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตกับท่านในการพิพากษา

7 ฉะนั้นจงให้ความยำเกรงพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่าน จงระมัดระวังสิ่งที่ท่านกระทำ เพราะพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเราไม่มีความชั่วช้า ไม่เห็นแก่หน้าคนใด และไม่มีกรับสินบน"

ข ถึงแม้ว่าเขาจะล้มเหลวมาเยอะ หลงทำบาปและมีข้อบกพร่องมากมายก็ตาม แต่มันก็เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์
จริงๆที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะใช้หรืออวยพรเยโฮซาฟัท แล้วพระองค์ทรงทำแบบนั้นไปทำไม?

1 ก็เพราะว่าถึงแม้ว่าเขาจะมีข้อบกพร่องส่วนตัวหลายอย่างก็ตาม แต่เขาก็มีความปรารถนา
อันแรงกล้าที่จะเผยแผ่พระวจนะของพระเจ้าไปทั่วแผ่นดิน และเขามีส่วนช่วยสนับสนุน
งานของพระเจ้าอย่างมากมาย

2 และนี่ก็เป็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ พระเจ้าทรงมีแต่กึ่งไม้ที่
บิดๆเบี้ยวๆที่พระองค์ทรงใช้การได้ ดังนั้น สิ่งที่ดีที่สุดที่เราทำได้ก็คือ การหมอดหวังกับตัวเอง
และท้อแท้เสียจนเราล้มเลิกไปเฉยๆ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 67
"เอลีซา – ผู้รับใช้ของเอลีياهو"

บทนำ:

- 1 เมื่อเรารู้ชีวิตของเอลีซา เราก็เห็นถึงชีวิตของชายคนหนึ่งที่ได้รับพระพรเพราะเขาได้เลือกที่จะเชื่อฟังคนของพระเจ้า และยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
  - 2 เนื่องจากงานรับใช้ของเขามีลักษณะคล้ายคลึงและสอดคล้องกับงานรับใช้ของเอลีياهوมากเหลือเกิน แทนที่เราจะดูชีวิตและงานรับใช้ของเขาทั้งหมด เราก็จะดูสิ่งต่างๆที่ค่อนข้างแตกต่างกับชีวิตและงานรับใช้ของเอลีياهوแทน
- 1 การทรงเรียกของเขาเป็นไปตามความจำเป็นของพระเจ้าและไม่ใช่ว่าความต้องการของมนุษย์
    - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 19:15 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "ไปเถอะ จงกลับไปตามทางของเจ้าถึงถิ่นทุรกันดาร ดามัสกัส และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว เจ้าจงเจิมฮาซาเอลไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือประเทศซีเรีย 16 และเยชูบุตรนิมซีนั้น เจ้าจงเจิมให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และเอลีซาบุตรชาฟัทชาวอาเบลเมโฮลาห์ เจ้าจงเจิมตั้งไว้ให้เป็นผู้พยากรณ์แทนเจ้า 17 และต่อมาผู้ที่รอดจากดาบของฮาซาเอล เยชูจะฆ่าเสีย และผู้ที่รอดจากดาบของเยชู เอลีซาจะฆ่าเสีย
    - ข สิ่งแรกที่โดดเด่นเกี่ยวกับเอลีซาก็คือว่า พระเจ้าทรงมีแผนการที่ชัดเจนมากมายสำหรับเขา
      - 1 เขามีส่วนในการพิพากษาของพระเจ้าที่จะเทลงบนรัฐบาลที่ชั่วร้าย
      - 2 เราต้องเห็นในที่นี้ว่า เมื่อพระเจ้าทรงใช้คริสเตียนคนหนึ่งอย่างยิ่งใหญ่ มันก็ไม่ได้เป็นไปตามเงื่อนไขของคนๆนั้น พระเจ้าไม่ได้ทรงถามหรือปรึกษาเอลีซาเลยว่าเขาอยากทำอะไร แต่พระองค์แค่ชี้ให้เห็นภารกิจที่พระองค์ทรงมอบหมายให้แก่เขา
  - 2 คุณสมบัติประการเดียวเท่านั้นในการรับใช้พระเจ้าคือ อุบนิสัยของเขา
    - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 19:19 ท่านก็ออกไปจากที่นั่นพบเอลีซาบุตรชาฟัท ผู้กำลังไถนาอยู่ด้วยวัวสีบสองคู่ เดินอยู่ข้างหน้าและท่านอยู่กับวัวคู่ที่สีบสอง เอลีياهوก็ผ่านไปทิ้งเสื้อคลุมลงบนท่าน 20 ท่านก็ละวัวเหล่านั้นวิ่งตามเอลีياهوไปและกล่าวว่า "ขอให้ข้าพเจ้าไปจุบลากับมารดาของ **ข้าพเจ้าก่อน และข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป**" เอลีياهوจึงกล่าวกับเอลีซาว่า "กลับไปเถิด เพราะฉันได้ทำอะไรแก่ท่าน"
    - ข เมื่อเอลีياهوมาสดำแดงให้เอลีซาเห็นถึงการทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา เอลีซาก็ไม่ได้เตรียมตัว พร้อมพอกับคนอื่นๆ

- 1 เมื่อจอห์น เวสลีย์ (John Wesley) เริ่มงานรับใช้ เขาก็เป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด ประเทศอังกฤษ และเรียนภาษากรีกและภาษาฮีบรูซึ่งเป็นหลักสูตรมาตรฐานสำหรับคนที่ทำงานรับใช้
- 2 วิทยาลัยพระคัมภีร์หลายแห่งมีหลักสูตรต่างๆสำหรับเตรียมตัวผู้คนที่รับงานรับใช้ แต่ก็มีสิ่งหนึ่งที่ขาดหายไปเสมอ นั่นคือ การมีใจที่พร้อม
  - ก สุภาษิต 23:12 จงเอาใจของเจ้ารับคำสั่งสอน และเอาหูของเจ้ารับถ้อยคำแห่งความรู้
  - ข สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าการศึกษาที่สอนวิธีการรับใช้ก็คือ การเต็มใจที่จะเรียนรู้ขณะที่รับใช้

3 เขามีจิตใจที่ยอมรับการสั่งสอน

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 2:1 และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์ด้วยลมหมุน เอลียาห์และเอลีชากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล
  - 2 และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี่ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้นท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล
- ข ในช่วงชีวิตตอนท้ายๆของเอลียาห์ เราเห็นว่าเอลีชาแสดงทัศนคติที่ยอดเยียมต่อนายของเขา
  - 1 ถึงแม้ว่าเขามีโอกาสไปจากเอลียาห์ก็ตาม แต่เอลีชาก็เลือกที่จะอยู่กับนักเทศน์ผู้นี้ต่อไป เพื่อที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งที่เขาจะเรียนรู้ได้จากคนของพระเจ้าตราบเท่าที่เขายังมีโอกาส
  - 2 มีทัศนคติที่แตกต่างกันอยู่สองสามประการที่คริสเตียนมีต่อการเรียนรู้ความจริงฝ่ายวิญญาณ
    - ก "ไม่สนใจ" บางคนไม่อยากเสียเวลาของตนเพราะพวกเขาได้รับความรอดแล้ว และมีเวลาชั่วฉับวินาทีในการเรียนรู้ ดังนั้นทำไมต้องมาเรียนตอนนี้ด้วยเล่า
    - ข "รู้ทุกอย่างแล้ว" บางคน "เรียนรู้ด้วยตัวเอง" และกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว พวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องให้ใครมาสอนอีก
    - ค "อย่ามาทำให้ฉันสับสนด้วยข้อเท็จจริงต่างๆ" คนแบบนี้เคยถูกสอนผิดๆมาก่อน เช่น การพูดภาษาแปลกๆ เป็นต้น และไม่ยอมฟังสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าว
    - ง "สอนฉันด้วย" นี่คือนักแบบเอลีชา ที่มีใจพร้อมและเปิดออกเพื่อเรียนรู้สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการที่จะสอนเขา

4 เขามีความปรารถนาที่จะทำอะไรบางอย่างเพื่อพระเจ้า

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 2:9 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า "จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน" และเอลีชาตอบว่า "ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด"
- ข โปรดสังเกตในที่นี้ว่า "สองเท่า" ไม่ได้เป็นคำสัญญาที่ให้แก่เอลีชา หากแต่เป็นคำขอของเขา
  - 1 "สองเท่า" ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง พระวิญญาณบริสุทธิ์สองเท่าอย่างทีหลายคนเชื่ออย่างผิดๆ

- 2 แทนที่จะเป็นเช่นนั้น นี่หมายถึงทัศนคติหรือจิตใจของเอลียาห์ ความกระตือรือร้นที่มีให้พระเจ้า เป็นสิ่งที่ส่งผ่านถึงเอลีชาและเขาก็อยากมีมากกว่าที่เขาเห็นในตัวนายของเขา
- 3 ความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนอย่างเอลียาห์เป็นตัวบ่งบอกถึงไฟที่ลุกไหม้อยู่ในจิตใจของเอลีชา ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความปรารถนาอันแสนวิเศษของเขาที่อยากทำอะไรที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้าจริงๆ

5 เขามีชื่อเสียงที่ดี

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 3:11 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ทูตถามพระเยโฮวาห์หรือ" แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึงทูลว่า "เอลีชานบุตรซาฟัทอยู่ที่นี้พระเจ้าข้า **เป็นผู้ที่เทน้ำใส่มือเอลียาห์**"
12 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า "พระวอนะแห่งพระเยโฮวาห์อยู่กับท่าน" กษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัทและกษัตริย์แห่งเอโดมจึงเสด็จลงไปหาท่าน
- ข เอลีชามีชื่อเสียงที่ดีท่ามกลางคนมากมายแล้วเพราะความจงรักภักดีของเขาที่มีต่อคนของพระเจ้า
1 นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งของการที่พระเจ้าทรงประทานบำเหน็จให้แก่คนเหล่านั้นที่พอใจอยู่กับการทำงานอยู่เบื้องหลัง
2 เอลีชาได้กลายเป็นผู้พยากรณ์แห่งอิสราเอลแล้ว แต่เขาก็เริ่มต้นมาจากการเป็นผู้ช่วยส่วนตัว และเป็นเด็กรับใช้ของเอลียาห์ ก่อนหน้านั้นเขาเต็มใจที่จะเป็นส่วนเล็กๆ ของพันธกิจของเอลียาห์ โดยไม่มีคำสัญญาเรื่องการเลื่อนตำแหน่งหรืออะไรที่บ่งบอกว่าจะเป็นการรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เลย
3 เขาแค่เต็มใจที่จะฉวยโอกาสรับใช้พระเจ้าเท่าที่ทำได้ และเขาก็เฝ้าดูพระเจ้าขยายขอบเขตงานรับใช้ของเขาขณะที่เขาพิสูจน์ตัวเองแล้วว่าเป็นคนที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและภักดีต่อเอลียาห์

6 เขารู้จักที่จะควบคุมจิตใจของเขา

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 3:13 และเอลีชาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์ เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อและผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่ของพระองค์เถิด" แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า "หาไม่ได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ"
14 และเอลีชาทูลว่า "พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่นั้นใด ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพเคารพระต่อพระพักตร์เยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพระองค์จะไม่มองพระพักตร์พระองค์หรือดูแลพระองค์เลย"
15 **ขอทรงนำผู้เล่นเครื่องสายมาให้ข้าพระองค์สักคนหนึ่ง** และต่อมาเมื่อผู้เล่นเครื่องสายบรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือท่าน
- ข เห็นได้ชัดว่าเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้ามาหาเอลีชา เขาไม่ได้รู้สึกประทับใจเลย แต่กลับขุ่นเคืองเสีย ด้วยซ้ำเพราะพฤติกรรมที่ชั่วร้ายของกษัตริย์ที่ดำเนินมาจนถึงบัดนี้
1 จากนั้นเขาก็ทำอะไรบางอย่างที่สำคัญ
2 เขาเอาชนะจิตใจตัวเอง เขารู้ว่าตัวเองรู้สึกขุ่นเคืองในอารมณ์อยู่ เขารู้ว่าพระเจ้าอาจมีข้อความ

บางอย่างสำหรับสถานการณ์นี้ และแทนที่จะปล่อยให้อารมณ์ของตัวเองมาบดบังสถานการณ์ เขากลับทำบางสิ่งที่เขารู้ว่าจะสงบสติอารมณ์ของตัวเองได้ – เขาเรียกให้คนมาเล่นเครื่องสาย ซ่างเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งที่เราจะศึกษาตัวเองจนรู้จักอ่อนของตัวเอง เพื่อที่จะเอาชนะจุดอ่อนเหล่านั้น เท่าที่จะทำได้หรือไม่อย่างน้อยก็ควบคุมมันได้

- 1 เอลีซาเป็นคนที่มึนเลือดเนื้อและมีสิทธิ์ปล่อยให้อารมณ์ของตัวเองมาควบคุมทั้งตัวได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่แบ่งแยกเขาออกจากคริสเตียนส่วนใหญ่ก็คือว่า เขาเต็มใจยอมรับกับตัวเองว่าเขาไม่มีสิทธิ์ทำหน้าที่ของพระเจ้าในการพิพากษาลงโทษ ดังนั้น เขาจึงเต็มใจที่จะขอเวลานอก และทำสิ่งที่จำเป็นเพื่อเตรียมจิตใจของตัวเองให้สอดคล้องกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 2 สำหรับบางคนแล้ว นี่อาจหมายถึงการขอ “เวลาเพื่อไปสงบสติอารมณ์” ซึ่งอาจกินเวลาไม่กี่ชั่วโมงไปจนถึงหลายวันเลยทีเดียว
- 3 จะทำอะไรไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่จะทำอะไรเพื่อที่จะสงบสติอารมณ์ของเราได้ต่างหาก
- 4 สุภาษิต 16:32 บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเองก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้

7 เขาเต็มใจที่จะแสดงความรับผิดชอบ

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 4:1 ภรรยาของคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อเอลีซาว่า "ผู้รับใช้ของท่านคือสามีของฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว และท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าผู้รับใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่เจ้าหนีได้มาเพื่อนำเอาบุตรชายสองคนของฉันไปเป็นทาสมองเขา"
- 2 และเอลีซาตอบนางว่า "บอกฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้ เจ้ามีอะไรอยู่ในบ้านบ้าง" และนางตอบว่า "สาวใช้ของท่านไม่มีอะไรในบ้านนอกจากน้ำมันหนึ่งไห"
- ข นำขึ้นใจที่เขาเห็นว่าเอลีซาไม่ได้เป็นคนที่ใหญ่โตหรือสำคัญเกินกว่าที่จะมาดูแลความขัดสนของหญิงม่ายคนหนึ่งผู้ซึ่งสามีของนางเคยเป็น "เด็กรับใช้" คนหนึ่งของเอลีซา แทนที่จะคิดว่าเรื่องพรรคนี้นี้ไม่ใช่สิ่งที่เขาต้องมาให้ความสนใจ เขากลับมีส่วนร่วมในการหาทางออกให้แก่นางทันที

8 เขาไม่ใช่คนที่เห็นแก่หน้าคน

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 5:25 เกหะซีก็เข้าไปยืนอยู่ต่อหน้านายของตน และเอลีซาถามเขาว่า "เกหะซี เจ้าไปไหนมา" เขาตอบว่า "ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหน"
- 26 แต่ท่านกล่าวแก่เขาว่า "เมื่อชายคนนั้นหันมาจากรอบต้อนรับเจ้า นั่น **จิตใจของเรามีได้ไปกับเจ้า ดอกหรือ** นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงิน รับเสื้อผ้า สอนต้นมะกอกเทศ และสวนองุ่น แกะและวัว และคนใช้ชายหญิงหรือ"
- 27 ฉะนั้น **โรคเรื้อน**ของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อสายของเจ้าเป็นนิตย์" เขาก็ออกไปจากหน้าท่าน เป็นโรคเรื้อนขาวอย่างหิมะ
- ข ดูเหมือนว่าเอลีซารักเกหะซี และเขาหัวใจสลายเมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยว่าเกิดอะไรขึ้น

ค กระนั้น ไม่สำคัญว่าเขาจะรักเพื่อนและผู้ร่วมงานคนนี้มากขนาดไหน เขาก็สตัยชื่อในการประกาศ
ชื่อความแห่งการพิพากษาของพระเจ้า

9 เขาเห็นการอัศจรรย์ว่าเป็นผลลัพธ์ตามธรรมชาติของการอธิษฐาน

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 6:17 แล้วเอลีซาก็อธิษฐานว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ **ขอทรงเบิกตาของเขา**เพื่อเขาจะได้เห็น"
และพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็ได้เห็นและดูเถิด ที่ภูเขาก็เต็มไปด้วยม้า
และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีซา

18 และเมื่อคนซีเรียลงมาพบกับท่าน เอลีซาก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า "**ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้**
ตาบอดไปเสีย" พระองค์จึงทรงให้เขาทั้งหลายตาบอดไปตามคำของเอลีซา

19 และเอลีซาบอกคนเหล่านั้นว่า "ไม่ใช่ทางนี้ และไม่ใช่เมืองนี้ จงตามข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้น
ซึ่งเจ้าแสวงหา" และท่านก็พาเขาไปกรุงสะมาเรีย

20 และอยู่มาพอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีซาก็พูดว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ **ขอทรงเบิกตาของคนเหล่านี้**
เพื่อเขาจะเห็นได้" พระเยโฮวาห์จึงทรงเบิกตาของเขาทั้งหลายและเขาทั้งหลายก็เห็น และดูเถิด เขามาอยู่
กลางกรุงสะมาเรีย

ข บางสิ่งในทันทีที่น่าชื่นใจก็คือว่า ทุกครั้งที่เอลีซาต้องการอะไร เขาก็แค่พูดต่อพระเจ้าถึงสิ่งที่เขาต้องการ
และพระเจัาก็ทรงตอบคำอธิษฐานของเขา

ค และมันก็ควรเป็นเช่นนี้เมื่อคริสเตียนคนหนึ่งอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

1 คำอธิษฐานควรเรียบง่าย (แค่ขอ)

2 คำอธิษฐานควรได้ผล (การอัศจรรย์ต่างๆ)

3 คำอธิษฐานควรเป็นเรื่องธรรมชาติ (นำปัญหาของเราไปพูดต่อพระเจ้าก่อนเป็นอันดับแรก)

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 68
"เฮเซคียาห์ – คริสเตียนในยามวิกฤติ"

บทนำ:

- 1 เฮเซคียาห์แสดงคุณสมบัติหนึ่งที่ไม่ธรรมดาซึ่งพบในคริสเตียนบางคน ซึ่งคุณสมบัตินั้นคือว่า トラบใดที่พวกเขา อยู่ในปัญหา พวกเขาก็ยังทำได้แจ่วอยู่
- 2 แต่เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาไม่มีปัญหาหรือไม่ขัดสนอีกต่อไปแล้ว พวกเขาก็เริ่มทำผิดพลาดหลายอย่างซึ่งทำให้พวกเขา ต้องเสียอะไรไปมากมายและบางครั้งอาจเป็นเรื่องที่น่าเศร้าด้วย

1 เขาเต็มใจเรียนรู้จากความผิดพลาดของคนอื่น

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 18:9 และอยู่มาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยา บุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ชาลมานเนเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมารบสะมาเรียและ ล้อมเมืองไว้
- 10 และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึดเมืองนั้นได้ ในปีที่ยกแห่งรัชกาลเฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่งอิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึดไป
- 11 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาดเอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ไปไว้ที่ฮาลาห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์แม่น้ำ เมืองโกซาน และในหัวเมืองของคนมีเดีย
- 12 เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้ละเมิดพันธสัญญา ของพระองค์ คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และเขาทั้งหลายไม่ฟัง ไม่กระทำ ตาม
- 13 ในปีทีสิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมาต่อผู้ บรรดานครที่มีป้อมของยูดาห์ และยึดได้

ข โปรดสังเกตช่วงเวลาห่างกัน 10 ปีระหว่างการรุกรานอาณาจักรฝ่ายเหนือโดยอัสซีเรียและการรุกรานยูดาห์

- 1 พระเจ้าได้ทรงเตือนทั้งสองอาณาจักรแล้ว โดยเฉพาะอิสราเอล ว่าพวกเขาต้องทิ้งรูปเคารพของตัว และกลับตัวกลับใจเสียใหม่ แต่อาณาจักรฝ่ายเหนือซึ่งชั่วร้ายยิ่งกว่ายูดาห์ไม่ยอมเชื่อฟังคำเตือน เหล่านั้นและในที่สุดก็ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย
- 2 แต่ 10 ปีต่อมา พระเจ้าก็ทรงอนุญาตให้ชาวอัสซีเรียรุกรานอาณาจักรฝ่ายใต้ด้วย โดยมี เป้าหมายเพื่อให้พวกเขาหันกลับมาหาพระองค์
- 3 ผลลัพธ์ที่ออกมาเป็นอะไรที่น่าอัศจรรย์ ซึ่งต้องยกให้เป็นความดีความชอบของเฮเซคียาห์ เหตุผลหนึ่งที่เขาสามารถรับมือกับเรื่องฉุกเฉินนี้ได้เหมาะสมเป็นเพราะว่าเขาเต็มใจเรียนรู้ จากความผิดพลาดของอาณาจักรฝ่ายเหนือ

- ค คริสเตียนที่มีสติปัญญาคือ คนที่เต็มใจเรียนรู้จากคนอื่นว่าเขาควรทำอะไรและไม่ควรทำอะไร
- 1 โมเสสสามารถสอนเราถึงคุณค่าของความถ่อมใจเพราะเขาได้ชื่อว่าเป็น "ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์" และเขายังทำให้เราเห็นถึงอันตรายของอารมณ์โกรธด้วย
  - 2 เปโตรสามารถสอนเราถึงบทเรียนของความกล้าหาญในการที่เขากล้าเดินบนน้ำไปหาพระเยซู และยังคงแสดงให้เห็นถึง "สิ่งที่ไม่ควรทำ" ด้วยในการที่เขาไม่กล้ายอมรับว่ารู้จักพระองค์
- 2 เขาเต็มใจเป็นผู้สร้างสันติ
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 18:14 และเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่เมืองลาคีซว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำความผิด ขอถอนทัพไปเสียจากข้าพเจ้า ท่านจะปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอมทั้งสิ้น" และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้เรียกร้องเอาเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ จากเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
  - ข เมื่อชาวอัสซีเรียมาหากษัตริย์เฮเซคียาห์เป็นครั้งแรก เขาก็รีบถ่อมตัวทันทีโดยยอมรับว่าตนเป็นฝ่ายผิด
    - 1 และนั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำในยามที่เรามีปัญหาเกี่ยวกับคนอื่น
    - 2 โรม 12:18 ถ้าเป็นไปได้คือเรื่องที่ยืนอยู่กับท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน
    - 3 แน่ใจว่าจะมีบางคราวที่เราไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่สงบสุขได้ แต่มันก็เป็นความรับผิดชอบของเราในการที่อย่างน้อยก็พยายาม
- 3 เขาเต็มใจถูกเกลียดชังเพราะสิ่งที่ถูกต้อง
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 18:28 แล้วรับซาเคห์ได้ยื่นร้องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า "จงฟังพระวณะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
  - 29 กษัตริย์ตรัสดังนั้นว่า 'อย่าให้เฮเซคียาห์หลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์'
  - 30 อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"
- ข น่าสนใจที่เราเห็นว่ารับซาเคห์ชาวอัสซีเรียผู้นี้ทำการบ้านมาดีในการหาข้อมูลเกี่ยวกับศัตรูของเขา เพราะเขารู้ดีว่าเฮเซคียาห์เชื่อมั่นในพระเจ้าของเขาอย่างสุดใจและเขาก็เต็มใจชักชวนประชาชนของเขาให้ทำแบบเดียวกัน
- ค และเราก็ควรดำเนินชีวิตคริสเตียนของเราแบบนี้แหละ
  - 1 ฟิลิปปี 4:5 จงให้ความอ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว
  - 2 เราต้องทำให้คนที่อยู่รอบข้างเรารู้ว่าเราเป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้ว
- 4 เขาเต็มใจแสวงหาความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณ

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 19:1 อยู่มาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

2 และพระองค์ทรงใช้เอเลียคิม ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และพวกนุโรหิตใหญ่คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหา**อิสยาห์**ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอส

3 เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า "เฮเซคียาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `วันนี้เป็นวันทุกข์ใจ วันถูกตีเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลังเบ่งให้คลอด

4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านคงจะสดับบรรดาถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของเขาได้สั่งมาให้เย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงขนาบถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลืออยู่นี้"

ข นำซึ่งใจที่เราเห็นว่าชายผู้เป็นกษัตริย์ และเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดในอาณาจักรด้วย ไม่ได้หยิ่งยะโสเกินกว่าที่จะแสวงหาคำแนะนำจากนักเทศน์ผู้นี้

- 1 เยเรมีย์ 5:5 ข้าพระองค์จะไปหาพวกผู้มีตำแหน่งสูง และจะพูดกับเขาทั้งหลาย เพราะเขารู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และรู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา" แต่เขาทั้งหลายทุกคนก็ได้หักแอกเสีย เขาทั้งหลายได้ระเบิดพันธนะเสีย
- 2 เยเรมีย์ไม่ได้หยิ่งยะโส เมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือในรูปของคำแนะนำ เขาก็ทำสิ่งที่ต้องทำ เพื่อที่จะได้เข้าไปใกล้บรรดาผู้อาวุโสที่รักพระเจ้า

5 เขาเต็มใจวางใจพระเจ้าสำหรับการอัศจรรย์

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 19:8 รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รับเมืองลิบนาห์ เพราะเขาได้ยินว่าพระองค์ออกจากลาคีซแล้ว

9 และเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินเรื่องทีระหะการกษัตริย์แห่งเอธิโอเปียว่า "ดูเถิด เขาได้ยกออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว" พระองค์จึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า

10 "เจ้าจงพูดกับเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ดังนี้ว่า `อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลวงท่านว่า "เยรูซาเล็มจะมีได้ถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

14 เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ **และทรงคลีจดหมายนั้นออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์**

ข เฮเซคียาห์ได้มาถึงจุดที่มีแต่การอัศจรรย์เท่านั้นที่จะช่วยเมืองนี้และอาณาจักรนี้ได้

- 1 เขาไม่รู้จะหันไปพึ่งใครแล้ว
- 2 จดหมายชั่วขวัญฉบับนี้ได้กลายเป็นเป้าหมายในการทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า และคำขวัญนี้เองได้กลายเป็นสิ่งที่ทำให้กษัตริย์ยังต้องแสวงหาพระเจ้าจริงๆ
- 3 และนั่นก็เป็นพระพรอย่างหนึ่งของปัญหา ปัญหาต่างๆถูกออกแบบมาเพื่อทำให้เราเข้าไปใกล้พระเจ้ามากยิ่งขึ้นกว่าตอนที่เราไม่มีปัญหา

4 เพลงสดุดี 32:7 พระองค์ทรงเป็นที่ซ่อนของข้าพระองค์ พระองค์ทรงสงวนข้าพระองค์ไว้จาก ความยากลำบาก พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์ไว้ด้วยเพลงฉลองการช่วยให้พ้น เสด็จ

6 เขาเต็มใจทำให้พระเจ้าเปลี่ยนพระทัย

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:1 ในวันเหล่านั้นเฮเซคียาห์ทรงประจวบใกล้จะสิ้นพระชนม์ และผู้พยากรณ์อิสยาห์ บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า 'จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น'"

2 แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า

3 "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประเสริฐใน สายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร" และเฮเซคียาห์ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว

4 และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวอนขอของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า

5 "จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษ ของเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า 'เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว **ดูเถิด เราจะรักษาเจ้า** ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา"

ข สิ่งที่ข้าพเจ้าขอบเกี่ยวกับการอัครธรรมนี้ก็คือว่า มันแสดงให้เห็นถึงพลังของการอธิษฐาน

1 พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ใช้นักเทศน์ผู้นี้ไปทูลกษัตริย์ว่าเขาจะตายในไม่ช้า

2 พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ส่งข้อความมาว่ากษัตริย์ต้องจัดการบ้านการเมืองของเขาให้เรียบร้อย

3 และพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ได้สอนกษัตริย์ถึงคุณค่าและพลังของการอธิษฐาน

4 และพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่เลือกตอบคำอธิษฐานโดยคำอธิษฐานหนึ่งซึ่งเป็นที่ชอบพระทัยพระองค์

7 เขาปล่อยให้พระพรต่างๆของพระเจ้ามาบดบังวิจารณ์ญาณของตัวเอง

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:12 คราวนั้น เบโรดคบาลาดันโอรสของบาลาดันกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงส่งราชสาร และเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่า เฮเซคียาห์ทรงประจวบ

13 และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ ให้ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในห้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งเฮเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา

14 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า "คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน" และเฮเซคียาห์ตรัสว่า "เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน"

15 ท่านทูลว่า "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่าง ในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา"

- ข ทั้งหมดชีวิตของเขาได้รับพระพรมากมายขนาดนั้น เฮเซคียาห์กลับไปทำเรื่องโง่งอย่างนั้นได้อย่างไร?
- 1 มีสองสิ่งในเหตุการณ์ตอนนี้ของชีวิตเขาที่เราควรเอ๋ยถึง
  - 2 อย่างแรกคือ พญามารมักโผล่มาเสมอหลังจากที่เราได้รับพระพรครั้งใหญ่ในชีวิต
  - 3 อย่างที่สองคือ พระพรสามารถทำให้เราสบายใจ และเมื่อเราสบายใจมากเกินไป เราก็ผลอทำสิ่งที่โง่งเขามากๆ
- ก หลังจากชัยชนะอย่างน่าอัศจรรย์ที่ภูเขาคารเมล เฮเซคียาห์เลือกที่จะท้อใจและอยากเลิกเสียดื้อๆ
- ข หลังจากที่เขารอดชีวิตจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลกและผจญภัยในนาวา โนอาห์ก็เมาเหล้า
- ค หลังจากได้รับชัยชนะมากมาย ดาวิดก็อยู่คอยในเยรูซาเล็มและทำบาปกับนางบัทเชบา
- ง หลังจากแสดงจุดยืนต่อต้านกษัตริย์ผู้ล่วงประเวณี ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาก็สงสัยว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์จริงๆหรือไม่

8 เขาเมินเฉยต่อความผิดพลาดของตัวเอง

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:17 ดูเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งที่ตั้งมั่นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 18 และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้า จะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนที่ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน"
- 19 แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "พระวอนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดีอยู่" เพราะพระองค์ดำริว่า "ก็ดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา"
- ข สำหรับคนๆหนึ่งที่ก้าวไปถึงระดับที่สูงขนาดนั้นฝ่ายวิญญาณ ชีวิตของเฮเซคียาห์กลับจบลงอย่างน่าเศร้า
- 1 เขาถูกตำหนิโทษฐานที่เปิดเผยคลังแสงและสรรพอาวุธยุทธโศปกรณ์ให้ศัตรูได้รู้
  - 2 และเขาก็ฉลาดพอที่จะยอมรับการพิพากษาของพระเจ้า แต่เขากลับตื่นเต้นที่ได้รู้ว่า การพิพากษาจะไม่เกิดขึ้นในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่
  - 3 พระพรต่างๆได้ทำเรื่องที่น่าเศร้าต่อกษัตริย์ผู้นี้ มันช่วยให้เขากลายเป็นคนที่พอใจกับสิ่งที่มีอยู่ และเห็นแก่ตัว

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 69
"มนัสเสห์ – ชายผู้ทำผิดบาปมากมาย"

บทนำ:

- 1 มนัสเสห์เป็นบุตรของชายที่รักพระเจ้า แต่เขาก็เติบโตเป็นคนที่โหดร้ายทารุณที่สุดคนหนึ่งที่เราเห็นในพระคัมภีร์
- 2 ตามที่ธรรมเนียมของชาวฮีบรูได้เล่าไว้ เขาเป็นคนที่สั่งให้คนไปจับกุมผู้พยากรณ์อิสยาห์และสั่งให้คนนำตัวอิสยาห์ ยัดเข้าไปในท่อนซุงกลวงๆ จากนั้นก็สั่งให้คนปล่อยเขาเป็นสองท่อน
- 3 ชีวิตของเขาจบลงในทางที่ตีกว่าตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่ เพราะว่าขณะที่เขาถูกจำคุกอยู่นั้น เขาได้รับความรอด เรื่องน่าแปลกเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเขาก็คือว่า ถึงแม้ว่าเขาทำบาปมาเยอะ พระเจ้าก็ทรงเลือกที่จะเมตตาต่อความรอดของเขา และทรงเลือกที่จะเทพระพิโรธของพระองค์ลงบนประเทศยูดาห์เพราะความบาปทั้งสิ้นของ มนัสเสห์
- 4 ดังนั้น ในบทเรียนนี้เราจะดำเนินตามรูปแบบของพระเจ้า และไม่สนใจประสบการณ์เกี่ยวกับความรอดของเขา และมุ่งเน้นไปที่ความบาปอันมากมายของเขาที่ทำให้พระเจ้าทรงมีท่าทีที่ไม่เมตตาต่อเขาแทน

1 เขาทำผิดต่อการถือกำเนิดอย่างน่าอัศจรรย์ของเขา

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:21 และเฮเซคียาห์ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และมนัสเสห์โอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

21:1 มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบห้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเฮฟชีบาห์

21:2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามการกระทำอัน

น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

ข สิ่งแรกที่น่าสนใจเกี่ยวกับมนัสเสห์ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่า หากพระเจ้าไม่ทรงไว้ชีวิตเฮเซคียาห์โดยให้เวลาเขาอีก 15 ปีแล้ว มนัสเสห์ก็คงไม่ได้เกิดมาเป็นแน่

1 ใจความสำคัญของเรื่องนี้ก็คือว่า มนัสเสห์ได้ถือกำเนิดในยามที่พ่อของเขากลายเป็นคนที่เสื่อมถอยไปแล้วและสำแดงคลังทรัพย์และอาวุธให้ศัตรูได้เห็น แต่มนัสเสห์ยังมีปฏิกริยาดังนี้ “แล้วไง ตราบใดที่ข้าไม่โดนการพิพากษาของพระเจ้า”

2 ท่าทีของเฮเซคียาห์ส่งผลต่อมนัสเสห์ได้หรือไม่? ข้าพเจ้าเชื่อเช่นนั้น

3 ผู้ที่ได้รับผลร้ายจากการที่พ่อแม่เฉยๆ ในชีวิตฝ่ายวิญญาณก็คือ ลูกๆ

4 แต่ไม่สำคัญว่าเขาจะมีพ่อแบบไหน มนัสเสห์ก็มีความผิดอยู่ดีโทษฐานที่เพิกเฉยต่อการอัศจรรย์ของพระเจ้า

- 2 เขาทำผิดต่อความปรารถนาของพระเจ้า
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 21:2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชน
อิสราเอล
- ข ถึงแม้ว่าข้อนี้ไม่ได้บอกโดยละเอียดว่าเขาทำผิดในเรื่องใดบ้าง แต่สิ่งสำคัญก็คือว่า มันแสดงให้เห็น
ข้อเท็จจริงที่ว่า ทั้งชีวิตของเขาไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเลย และเพราะเหตุที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็น
ความบาป เราจึงสามารถสรุปได้ว่ามันเสหรืออยู่แก่ใจและจงใจไม่เชื่อฟังพระเจ้า
- 1 ข้าพเจ้าคิดว่า นี่เป็นเรื่องที่สำคัญเหลือเกิน เมื่อดูจากมุมมองของคริสเตียนเพราะเหตุผล
ดังต่อไปนี้
  - 2 ชีวิตของเราไม่ควรถูกกำกับด้วยรายการสิ่งที่เรา “ควรทำ” หรือ “ไม่ควรทำ” แต่ควรถูกนำพาด้วย
หลักการดำเนินชีวิตที่จะให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและไม่ทำตามใจตัวเอง
- 3 เขาทำผิดต่อชัยชนะของบิดาของเขา
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 21:3 เพราะ**พระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูง ซึ่งเฮเซคียาห์พระราชบิดาของพระองค์
ทรงทำลายเสียนั้นขึ้นใหม่** และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบาอัล และทรงสร้างเสารูปเคารพ
ดังที่อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงกระทำ และทรงนมัสการบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติ
พระเหล่านั้น
- ข นี่ดูเหมือนเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกัน เพราะเราเห็นว่าเฮเซคียาห์ได้กลายเป็นคนที่เฉยๆและเสื่อมถอยไปแล้ว
- 1 แต่ความสำเร็จของเฮเซคียาห์ก็สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาของบิดาเขาในตอนที่เขายังเป็น
คนที่รักพระเจ้าและกระตือรือร้นฝ่ายวิญญาณ
  - 2 ด้วยเหตุนี้ ไม่สำคัญว่าชีวิตในช่วง 15 ปีสุดท้ายของเฮเซคียาห์นั้นเป็นอย่างไร เห็นได้ชัดว่า
กษัตริย์ผู้นี้ได้กลายเป็นนักปฏิรูปที่กล้าหาญในช่วงชีวิตก่อนหน้านี้ของเขา และมันเสก็ได้
ปิดทั้งเกือบทุกชัยชนะที่พ่อของเขาได้มา
- 4 เขาทำผิดต่อพระนิเวศของพระเจ้า
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 21:4 และ**พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์** ซึ่งพระเยโฮวาห์
ได้ตรัสว่า "เราจะบรรจุนามของเราไว้ในเยรูซาเล็ม"
5 และพระองค์ได้สร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่ง
พระเยโฮวาห์
- ข นี่แสดงให้เห็นถึง "ท่าที" ของกษัตริย์ผู้ชั่วร้ายนี้จริงๆ เพราะการส่งเสริมการไหว้รูปเคารพบน
ปูชนียสถานสูงและตามเสารูปเคารพนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะเป็นสถานที่ที่คนนิยมไหว้รูปเคารพอยู่แล้ว
- 1 แต่เราเห็นถึงร่องรอยของความเกลียดชังและการกบฏในการที่มันเสห้ใจทำให้พระนิเวศของ
พระเจ้าเป็นมลทิน

- 2 เหตุการณ์นี้เป็นเรื่องที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่ปฏิบัติที่พระคริสต์จะทำ เมื่อมันถวายหมูเป็นเครื่องบูชาบนแท่นของพระวิหาร ตอนที่มันขึ้นเรื่องอำนาจในช่วงยุคแห่งความทุกข์เวทนาใหญ่ยิ่งมัทธิว 24:15 เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งจะทำให้เกิดการร้าวว่างเปล่า ที่ดาเนียลศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์" (ผู้ใดก็ตามที่ได้อ่านก็ให้ผู้นั้นเข้าใจเอาเถิด)
16 "เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขาทั้งหลาย
- 3 สรรเสริญพระเจ้าที่มันเสให้ได้รับความรอดในท้ายที่สุด แต่เขาก็ทำสิ่งที่ชั่วร้ายมากในตอนที่เขายังไม่ได้รับความรอดและดูหมิ่นพระเจ้าอย่างร้ายกาจในเรื่องพระนิเวศ
- 4 นี่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาขนาดไหนเมื่อพูดถึงการยกโทษความบาปของคนๆหนึ่ง แต่พระองค์ก็ต้องปกป้องความบริสุทธิ์ของพระองค์อยู่ดี
- 5 นี่ก็เหมือนกับที่พระเจ้าทรงยกโทษดาวิดที่ฆ่าอูรียาห์คนฮิตไทต์ แต่ถึงแม้ว่าทรงยกโทษดาวิดแล้วพระองค์ก็ไม่ทรงยอมให้เขาสร้างพระนิเวศอยู่ดี
- 6 พระเจ้าทรงเต็มใจยกโทษให้เราเสมอ แต่ความบาปหลายอย่างของเราก็มีผลที่ตามมาที่เราต้องรับผิดชอบ

5 เขาทำผิดต่อพระวาระของพระเจ้า

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 21:6 และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์**ให้ลุยไฟ ถือถุขัยาม การใช้เวทมนตร์ ทรงเจ้าเข้าผี และพอมดมอมผี** พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ
- ข เมื่อเราได้ดูรายการสิ่งชั่วร้ายต่างๆที่กษัตริย์มันเสให้ได้กระทำ ดูเหมือนว่าเขาตกอยู่ในวังวนแห่งความตกต่ำที่เขาไม่สามารถหลุดพ้นได้
  - 1 รวกับว่าเขายังทำชั่วไม่พอในการทำผิดต่อพระนิเวศของพระเจ้า คราวนี้พระเจ้าตรัสว่าเขาได้ทำผิดต่อคำสั่งต่างๆที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์
  - 2 เลวีนิติ 18:21 เจ้าอย่าถวายเชื้อสายของเจ้าให้**พระโมเลค**ด้วยให้ลุยไฟ และอย่ากระทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเสื่อมเกียรติ เราคือพระเยโฮวาห์
  - 3 เลวีนิติ 19:31 อย่าไปหา**คนทรง**หรือพอมดมแม่มด อย่าเที่ยวค้นหา ให้ตนมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
- ค เราสามารถนำเรื่องนี้มาปรับใช้กับคริสเตียนสมัยนี้ได้อย่างไร?
  - 1 เราจะเข้าใจเรื่องนี้ได้โดยดูสิ่งที่เขาไม่ทำ ไม่ใช่ดูสิ่งที่เขาทำ
  - 2 ความบาปเดียวที่เพียงพอแล้วที่จะทำให้คนๆหนึ่งตกนรก ด้วยเหตุนี้ขนาดของความบาปของคนๆหนึ่งจึงไม่ใช่เรื่องที่สำคัญเลย
  - 3 ดังนั้น ความผิดอันร้ายแรงของมันเสให้ไม่ได้อยู่ที่เขากล่าวตัวเองโดยสังเวญลูกให้แก่พระโมเลค แต่อยู่ที่เขาจงใจจะเมิดพระคัมภีร์

- ก ด้วยเหตุนี้ ถ้าพระคัมภีร์สั่งให้เราไปประชุมที่คริสตจักร (ฮีบรู 10:25) เราก็มีความผิดพอกๆกับมโนสเสห์หากเราไม่ไปประชุมที่คริสตจักร
- ข หากเราไม่ยอมถวายเป็นศิษย์ เราจะทำผิดต่อคำสั่งของพระเจ้าที่สั่งให้ทำเช่นนั้น และมีความผิดพอกๆกับมโนสเสห์ในการที่เราเพิกเฉยและไม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า

6 เขาทำผิดต่อประชาชนของพระเจ้า

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 21:9 แต่เขามีได้ฟัง และมโนสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมากยิ่งขึ้นไปกว่าบรรดาประชาชนชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสียต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้เคยกระทำแล้วเสียอีก
- ข มโนสเสห์ยิ่งทำผิดมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเขาไม่พอใจกับการที่ตัวเองทำผิดเท่านั้น แต่เขายังพยายามชักจูงให้ประชาชนของพระเจ้าทำตามเขาด้วย
  - 1 การที่คนๆหนึ่งดื่มเหล้านั้นก็แย่แล้ว แต่การที่เขาพยายามชวนคนอื่นให้มาร่วมวงด้วยนั้นยิ่งแย่ไปใหญ่
  - 2 เมื่อคนๆหนึ่งเลือกที่จะเลิกมาประชุมกับคริสตจักรที่เชื่อพระคัมภีร์นั้นก็แย่แล้ว แต่เมื่อเขาพยายามแพร่เรื่องโกหกและคำกล่าวหาเท็จโดยหวังว่าจะชักจูงคนอื่นให้ปฏิบัติตามเขาด้วยนั้นยิ่งเลวร้ายและน่าอับอายยิ่งกว่า

7 เขาทำผิดต่อลูกๆของตัวเอง

- ก 2 พงศาวดาร 33:20 มโนสเสห์จึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในพระราชวังของพระองค์ และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

21 เมื่ออาโมนเริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสองปี

22 พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ **อย่างมโนสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ทรงกระทำนั้น** อาโมนถวายสัตวบูชาแก่รูปเคารพสลักทั้งสิ้น ซึ่งมโนสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น และทรงปรนนิบัติรูปเคารพนั้น
- ข บางทีนี่อาจเป็นความผิดที่ร้ายแรงที่สุดที่มโนสเสห์ได้กระทำ
  - 1 พ่อแม่มีหน้าที่ในการฝึกอบรมลูกๆของตนเพื่อพระเจ้า
  - 2 พ่อแม่จะมีอิทธิพลต่อลูกๆของตนมากกว่าใครในโลกนี้ แต่วิบัติมีแก่พ่อแม่ที่ใช้อิทธิพลของตัวเองอย่างผิดๆหรืออย่างเสียเปล่า
- ค ช่างเป็นเรื่องน่าเศร้าที่เมื่อมโนสเสห์ได้รับความรอดในคุกและกลับบ้านพร้อมกับความรักที่มีให้แก่พระเจ้า และพระวาระของพระองค์แล้ว เขากลับต้องมาเห็นลูกๆที่เขาเลี้ยงมากกลายเป็นคนที่ไม่เอาพระเจ้า
- ง และเขาคงใจสลายที่รู้ว่าเขาจะใช้เวลาชั่ววันคริสต์กับพระเจ้าในขณะที่ลูกๆของเขาจะตกนรกหมกไหม้เป็นนิตย์

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 70
"โยสียาห์ – นักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 โยสียาห์โดดเด่นในฐานะเป็นนักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งในพระคัมภีร์
- 2 นักปฏิรูปคืออะไร? คือ คนที่เต็มใจทุ่มเทเพื่อทำให้เกิดการปฏิรูปภายนอกในขณะที่ยังหวังและอธิษฐานว่าการปฏิรูปจะก่อให้เกิดการฟื้นฟู
- 1 เขาเกิดมาพร้อมจุดประสงค์
  - ก 1 พงษ์กษัตริย์ 13:1 และดูเถิด คนของพระเจ้าคนหนึ่งได้ออกมาจากยูดาห์โดยพระวอนะของพระเยโฮวาห์ไปยังที่เบธเอล เยโรโบอัมทรงยืนอยู่ที่แท่นเพื่อจะเผาเครื่องหอม
  - 2 และชายคนนั้นได้ร้องกล่าวโทษแท่นนั้นโดยพระวอนะของพระเยโฮวาห์ว่า "โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `ดูเถิด โอรสองค์หนึ่งจะประสูติมาในราชวงศ์ของดาวิดชื่อโยสียาห์ และบนเจ้าแท่นนี้จะฆ่าปุโรหิตแห่งปุชเนียสสถานสูงผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมบนเจ้า และเขาจะเผากระดูกคนบนเจ้า"
  - ข ก่อนที่โยสียาห์ถือกำเนิดขึ้นมา ก็มีพยากรณ์ไว้แล้วว่าเขาจะเป็นคนที่มีจุดประสงค์เดียวเท่านั้นในชีวิต นั่นคือ การก่อให้เกิดการปฏิรูปครั้งใหญ่ในหมู่พลไพร่ของพระเจ้า
    - 1 ในความเป็นจริงแล้ว คริสเตียนทุกคนได้รับมอบหมายให้ก่อให้เกิดการปฏิรูปตามปริมาณของอิทธิพลที่พวกเขาามี
    - 2 พ่อแม่ทุกคนมีหน้าที่ก่อให้เกิดการปฏิรูปขึ้นในบ้าน ศิษยาภิบาลมีหน้าที่ก่อให้เกิดการปฏิรูปขึ้นในคริสตจักร และคริสเตียนแต่ละคนถูกคาดหวังให้ก่อให้เกิดการปฏิรูปขึ้นในชีวิตของตนทุกเมื่อที่ทำได้
- 2 เขาได้รับอิทธิพลจากแม่ที่รักพระเจ้า
  - ก 2 พงษ์กษัตริย์ 22:1 โยสียาห์มีพระชนมายุแปดพรรษาเมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบเจ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า **เยติดาห์**บุตรสาวของอาดาياهوชาวโบสคาท
  - 2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาทั้งสิ้นของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ

- ข ถึงแม้ว่ามันอาจเป็นเรื่องที่ทำให้ใจยอมรับได้ยากในตอนนั้น แต่พระพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตของ โยสิยาห์ก็เกิดขึ้นในยามที่อาโมนบิดาของเขาเสียชีวิต
- 1 เพราะเหตุใดล่ะหรือ?
  - 2 เพราะว่าอิทธิพลที่ชั่วร้ายในรูปแบบของพ่อได้ถูกนำออกไปแล้วจากชีวิตของเขา ในขณะที่แม่ของเขา กลายเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเขาแทน
- ค แม่ของเขาเป็นคนอย่างไร?
- 1 สำหรับคนยิวแล้ว ชื่อเป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ และพระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราเห็นในพระวจนะของ พระองค์ตอนที่พระองค์เอ่ยชื่อคนบางคน
  - 2 เยสิดาห์ แปลว่า "ผู้เป็นที่รักของพระเยโฮวาห์" และดูเหมือนว่ามารดาของโยสิยาห์เป็นสตรีที่รัก พระเจ้าเพราะเหตุผลสองประการ
    - ก ประการแรก คือ พระเจ้าทรงเลือกที่จะเปิดเผยนามของเธอซึ่งมีความหมายที่ดี
    - ข ประการที่สอง คือ โยสิยาห์ได้กลายเป็นคนที่รักพระเจ้าในขณะที่เขากลายเป็น กษัตริย์ตอนที่อายุได้เพียงแปดปี
- 3 เขามีภาระใจในเรื่องพระนิเวศของพระเจ้า
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 22:3 และอยู่มาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ กษัตริย์ทรงใช้ซาฟานบุตรชาย อาซาลิยาห์ บุตรชายเมซูลลามราชาเลขา ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ รับผิดชอบว่า
    - 4 "จงขึ้นไปหาฮิลศิยาห์มหาปุโรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่งเขานำเข้ามาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษารัศมีประตูได้เก็บจากประชาชน
    - 5 และให้มอบไว้ในมือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และให้เขาจ่ายแก่คนงานผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ทำการซ่อมแซมพระนิเวศอยู่
  - ข นำซึ่งใจที่เราได้เห็นว่ากษัตริย์ผู้นี้เป็นห่วงสภาพของพระนิเวศของพระเจ้าเพราะเหตุผลสองประการ
    - 1 ประการแรกคือ เพราะว่าพระเจ้าทรงสมควรได้รับสิ่งที่ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้พระนิเวศของพระองค์ จึงสมควรได้รับการดูแลดีกว่าบ้านของเราเอง
    - 2 ประการที่สองคือ มันเป็นพระพรยามได้เห็นเพราะอายุของเขา โยสิยาห์มีอายุเพียง 26 ปี และมันเป็นเรื่องน่ายินดีทุกครั้งเมื่อเราได้เห็นคนอายุน้อยขนาดนั้นสนใจในเรื่องฝ่ายวิญญาณ
- 4 เขามีใจเชื่อฟังพระคัมภีร์
- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 22:10 แล้วซาฟานราชาเลขาได้ทูลกษัตริย์ว่า "ฮิลศิยาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ ม้วนหนึ่ง" และซาฟานก็อ่านถวายนกษัตริย์
    - 11 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ได้ฟังถ้อยคำของหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ **พระองค์ทรงฉีกฉลองพระองค์**
  - ข อีกสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับโยสิยาห์ในฐานะนักปฏิรูปก็คือว่า เขามีจิตใจที่เปิดรับพระคัมภีร์อย่างมาก

- 1 หลายพวกใส่ใจต่อวิถีทางของตนเองมากๆ แต่มันก็เป็นวิถีทาง “ของพวกเขา” ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระคัมภีร์
- 2 เมื่อใดก็ตามที่ยิวคนหนึ่งต้องการแสดงออกว่าเขามีจิตใจที่ซอกซำ เขาก็จะฉีกเสื้อผ้าของตน
- 3 เมื่อโยสียาห์ได้ยินว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไร เขาก็เกิดความเศร้าระคนกลัวเพราะเขารู้ว่าพวกเขามีความผิด
- 4 แต่นี่ก็เป็นบทเรียนที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับพระเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยที่จะนับถือโยสียาห์เพราะเขาตอบรับต่อพระคัมภีร์

5 เขากระตือรือร้นที่จะทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย

- ก 2 พงษ์ษัตริย์ 22:13 "จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้เรา ให้ประชาชนและให้ยูดาห์ทั้งหมดเกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือนี้ที่ได้พบ เพราะว่า พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งพลุ่งขึ้นต่อเราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวงนัก เพราะวาระบรรพบุรุษของเรามีได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้ กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเราทั้งหลาย"
- ข คุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่ทำให้โยสียาห์กลายเป็นนักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งในพระคัมภีร์ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่า เขาอยากจริงๆว่าจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้อย่างไร
  - 1 นักปฏิรูปมักถูกมองว่าเป็นคนที่บ้าระห่ำไม่กลัวตาย และเป็นคนที่ไม่วิเคราะห์และไม่เห็นแก่ผลประโยชน์เพื่อที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่างๆซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่ชอบ
  - 2 คนอิสราเอลได้กลายเป็นคนที่ลุ่มหลงในการไหว้รูปเคารพและขาดการนมัสการพระเจ้า และบางครั้งก็ใช้ชีวิตไม่ต่างจากประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่เอาพระเจ้า
  - 3 และจากนั้นก็เกิดโยสียาห์ผู้ยอมเลือกที่จะจารึกชื่อไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็นกษัตริย์ผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าดีกว่าเป็นกษัตริย์ผู้เป็นที่นิยมชมชอบในสายตาของคน
  - 4 และเราเห็นท่าทีของเขาในการที่เขาปรารถนาที่จะรู้ให้ได้ว่าจะไรกันแน่ที่จะทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย

6 เขามีชื่อเสียงอันดีในที่ถูกต้อง

- ก 2 พงษ์ษัตริย์ 22:14 ฮิดคิยาห์บุตรโหริต และอาหิคัม และอัคโบร์ และซาฟาน และอาสายาห์ได้ไปหาสุลต่านหญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลูม บุตรชายของทิกวาห์บุตรชายฮารฮัสผู้ดูแลตู้เสื้อ (เวลานั้นนางอยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง) และเขาทั้งหลายได้สนทนากับนาง
  - 15 และนางตอบพวกเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า 'จงบอกชายคนที่ใช้พวกเจ้ามาหาเรานี้ว่า
  - 16 "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ ตามบรรดาถ้อยคำในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อ่านนั้น

17 เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะได้กระทำให้เราโกรธ ด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อสถานที่นี้ และจะดับเสียไม่ได้"

18 แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ได้ส่งเจ้ามาถามพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจึงไปบอกเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เกี่ยวกับเรื่องถ้อยคำที่เจ้าได้ยิน"

19 เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้าได้ยินเรากล่าวต่อต้านสถานที่นี้และต่อต้านชาวเมืองนี้ว่าเขาจะต้องกลายเป็นที่รกร้างและที่ถูกสาป และเจ้าได้ฉีกเสื้อ และร้องไห้ต่อหน้าเรา เราก็ได้ยินเจ้าแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

20 เพราะฉะนั้น คุณเกิด เราจะรวบรวมเจ้าไปไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะถูกรวมไปยังอุโมงค์ของเจ้าอย่างสันติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราจะนำมาเหนือที่นี้" และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก

ข เมื่อคนเหล่านี้แสวงหาพระเจ้า พระองค์ก็ทรงแจ้งให้พวกเขาทราบทันทีสองเรื่อง

- 1 เรื่องแรกคือ พระองค์จะไม่ทรงกลับพระทัยเกี่ยวกับความร้ายที่พระองค์จะทรงยอมให้ตกลงเหนือพลไพร่ของพระเจ้าไม่ว่าโยสียาห์จะนำมาซึ่งการปฏิรูปกี่ครั้งก็ตาม
- 2 เรื่องที่สองคือ พระองค์ทรงแจ้งพวกเขาว่า ถึงแม้ว่าพระองค์จะไม่ทรงยกเลิกการพิพากษาที่จะมานั้นก็ตาม แต่พระองค์ก็จะทรงระงับมันไว้เพราะเห็นแก่การปฏิรูปของโยสียาห์
- 3 บทเรียนในที่นี้ก็คือว่า ไม่ว่ามันจะดูสวยงามขนาดไหน แต่มันก็ไม่มีวันสวยงามกว่าที่จะพยายามทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย

7 เขาเป็นคนที่ไม่ละอายในตัวพระเจ้า

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 23:2 และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนยูดาห์ทั้งสิ้นและบรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็มพร้อมทั้งพระองค์ และปุโรหิต และผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและใหญ่ และ**พระองค์ทรงอ่าน**ถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง

ข สิ่งที่น่าสนใจที่นี้ก็คือว่า กษัตริย์ผู้นี้ได้ให้คนอื่นอ่านพระวจนะของพระเจ้าให้ประชาชนฟัง แต่เขาอ่านพระวจนะของพระเจ้าให้ประชาชนฟังด้วยตัวเองเลย

- 1 คงเป็นเรื่องน่ายินดีเมื่อประธานาธิบดีคนหนึ่งตัดสินใจที่จะเริ่มพิธีการของสาธารณชนด้วยการอธิษฐาน
- 2 อย่างไรก็ตาม ประเทศเราคงตีมากขึ้นไปอีกถ้าเรามีประธานาธิบดีที่เต็มใจเป็นคนที่เขาควรจะเป็นฝ่ายวิญญูณโดยการที่เขานำอธิษฐานด้วยตัวเองแทนที่จะให้คนอื่นอย่างบิลลี เกอสมหรืออนุศาสนาจารย์ประจำวุฒิสภานำอธิษฐาน

ค และมันก็เป็นเรื่องน่าพิเศษเมื่อคนที่ เป็นพ่อเป็นแม่เป็นห่วงลูกๆของตนมากพอที่จะส่งพวกเขาไปคริสตจักร แต่จะดีต่อคนที่ครอบครัวยิ่งขึ้นไปอีกถ้าคนที่ เป็นพ่อตัดสินใจที่จะพาทุกคนไปคริสตจักรด้วยตัวเอง

- 1 ในสงครามโลกครั้งที่สอง มีนายพลคนหนึ่งนามว่า นายพลเกวิน ผู้ซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบในหมู่คนของเขาเพราะเหตุผลประการเดียว เมื่อใดก็ตามที่เขาส่งคนไปรบ เขาก็จะไปอยู่หัวแถวเสมอ
- 2 เมื่อใดก็ตามที่พลร่มของเขาต้องโดดร่ม เขาก็จะเป็นคนแรกเสมอที่จะโดดลงมาจากเครื่องบิน
- 3 เขามุ่งมั่นในการเป็นแบบอย่างให้แก่คนของเขาจนเขาติดดาวประจำศนายพลไว้ด้านหลังหมวกเหล็กของตน เพื่อที่ว่าคนของเขาจะได้เห็นว่าเขาเป็นใครในขณะที่เขานำพวกเขา
- 4 ตอนหนึ่งในช่วงสงคราม เขาถูกนายพลแพ็ดตันสั่งให้ย้ายดาวไปติดไว้ที่ด้านหน้าของหมวกเหล็ก เขาแจ้งให้คนของเขาทราบเกี่ยวกับคำสั่งของนายพลแพ็ดตัน และเขาก็ฝ่าฝืนคำสั่งนั้นเพราะเขาอยากให้คนของเขารู้ว่าเขาจะเป็นคนแรกเสมอที่จะก้าวสู่สนามรบ
- 5 โยลียาห์ได้กลายเป็นกษัตริย์แบบนี้แหละ คือเป็นคนที่จะไม่ขอให้พลไพร่ของพระเจ้าทำสิ่ง ที่ตัวเขาเองยังไม่ยอมทำเลย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 71
"โยสียาห์ – นักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราศึกษาต่อเกี่ยวกับชีวิตของโยสียาห์ เราได้เห็นชายคนหนึ่งซึ่งมีความกล้าหาญมากที่สุดในพระคัมภีร์
- 2 เขาเป็นนักปฏิรูปที่ยอมที่จะกระตุ้น ผลักดัน และส่งเสริมให้ประชาชนของเขาทำสิ่งที่ถูกต้อง ในขณะที่อธิษฐานขอให้คนเหล่านี้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่จิตใจด้วย

1 เขารู้คุณค่าของการให้ทุกคนให้คำมั่น

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 23:3 และกษัตริย์ทรงประทับยืนข้างเสา และทรงกระทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และรักษาพระบัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัยของพระองค์ จะปฏิบัติตามถ้อยคำของพันธสัญญานี้ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ และประชาชนทั้งปวงก็เข้าส่วนในพันธสัญญานั้น

ข พอได้เรียนรู้ว่าพลไพร่ของพระเจ้ามีความผิดโทษฐานฝ่าฝืนพระคัมภีร์ กษัตริย์ผู้นี้ก็เริ่มหาทางเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทันที

- 1 เขาจะทำอย่างไรถึงจะทำให้ประชาชนรู้สึกที่ตัวเองต้องทำสิ่งที่ถูกต้อง?
- 2 เขาจะทำอย่างไรถึงจะทำให้พระเจ้าเห็นว่าประชาชนของพระองค์เอาจริงในการทำสิ่งที่ถูกต้อง?

ค คำตอบถูกพบในการที่เขาให้ประชาชนทุกคนให้คำมั่นเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของพวกเขา

- 1 ข้าพเจ้าย่อมยินดีเป็นแน่กับการที่คนๆหนึ่งที่อยากเป็นทหารจะยอมให้คำปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อธงชาติและประเทศของเรา
- 2 และข้าพเจ้าคงรู้สึกสงสัยเป็นแน่ว่าคริสเตียนคนหนึ่งจะมีความจริงใจที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องในฐานะเป็นครูสอนรวี ผู้ช่วย หรือหน้าที่อื่นใดโดยไม่ยอมให้คำมั่นต่อที่ประชุมว่าพวกเขาจะจงรักภักดีต่อคริสตจักรของตนและแสดงความเต็มใจว่าพวกเขาจะปฏิบัติตัวให้สอดคล้องตามนั้น
- 3 ครูสอนรวีต้องเต็มใจที่จะเห็นพ้องกับแนวทางปฏิบัติบางประการก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้มายืนอยู่ต่อหน้าสมาชิกคริสตจักรและสอนพระวจนะของพระเจ้าแก่พวกเขา
- 4 คนงานรถบัส ผู้ช่วย คนต้อนรับแขก และสมาชิกคณะนักร้องอยู่ในตำแหน่งที่พวกเขาถูกคาดหวังให้ทำตัวดี ดังนั้น พวกเขาต้องเต็มใจที่จะเห็นพ้องกับพฤติกรรมบางประการ ทั้งในด้านมาตรฐานในการแยกออก ในการเป็นพยาน ในการถวายสิบลด และในความจงรักภักดี

2 เขาเต็มใจต่อสู้เพื่อการปฏิรูปในขณะที่รอคอยการฟื้นฟู

- ก เขาเต็มใจแก้ไขสิ่งที่ผิดในพระนิเวศของพระเจ้า
- 1 2 พงษ์กษัตริย์ 23:4 และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลศิยาห์มหาปุโรหิต และพวกปุโรหิตรอง และผู้รักษา ธรณีประตุ ให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่สร้างขึ้นสำหรับพระบาอัล สำหรับเสารูปเคารพ และสำหรับ บรรดาบรวิหารของฟ้าสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเผาเสียที่ภายนอก กรุงเยรูซาเล็มในทุ่งนาแห่งซิดโรน และขนมูลเถ้าของมันไปยังเบธเอล
  - 2 หลังจากนั้นประชาชนในการให้คำมั่นเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเชื่อและวิธีที่พวกเขาควรดำเนินชีวิต แล้ว กษัตริย์ผู้นี้ก็หันมาให้ความสนใจกับพระนิเวศของพระเจ้าและเริ่มกระบวนการกวาดล้าง
  - 3 ไม่มีที่ไหนดีไปกว่าที่นี่อีกแล้วที่จะเริ่มต้น เพราะว่าที่แรกที่ซาตานจะโจมตีในชีวิตของคริสเตียน ก็คือ บ้านของพวกเขา และที่ที่สองก็คือ คริสตจักรของพวกเขา
    - ก พันธสัญญาจะช่วยให้พลไพร่ของพระเจ้าจัดระเบียบบ้านของตัวเองให้เรียบร้อย
    - ข และพระนิเวศของพระเจ้าที่ได้รับการชำระล้างก็จะช่วยให้พวกเขาสามารถจัดระเบียบ ชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนให้เรียบร้อยได้
- ข เขาเต็มใจกำจัดพวกผู้นำที่ไม่ได้เรื่อง
- 1 2 พงษ์กษัตริย์ 23:5 และพระองค์ทรงกำจัดปฏิมากร**ปุโรหิต** ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ ได้สถาปนา ให้เผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงที่หัวเมืองแห่งยูดาห์ และรอบๆกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งคนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาว ประจักษ์ราศี และบรวิหารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์
  - 2 ถึงแม้ว่าโยลียาห์มีอายุเพียงยี่สิบกว่าๆ แต่เขาก็ฉลาดพอที่จะรู้ว่า ถ้าเขาไม่กำจัดความบาป ออกไปจากท่ามกลางพลไพร่ ความพยายามของเขาที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปก็เปล่าประโยชน์
  - 3 คำพูดที่คนรู้จักมากที่สุดของ ดร. ลี โรเบิร์ตสันในรอบ 40 ปีหลังนี้ก็คือ “ทุกสิ่งจะสำเร็จ หรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับผู้นำ” ด้วยเหตุนี้ เพื่อก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงฝ่ายวิญญาณ พวกผู้นำที่เป็นอุปสรรคต่อแนวทางใหม่ของกษัตริย์จึงต้องถูกกำจัด
- ค ผู้นำคนใหม่ทุกคนต้องมีสิทธิ์สถาปนาความเป็นผู้นำของตัวเอง ด้วยเหตุนี้ เมื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ เข้ารับตำแหน่ง เขาก็มีสิทธิ์เลือกคณะรัฐมนตรีของตัวเอง
- 1 เมื่อคริสตจักรได้ศิษยาภิบาลคนใหม่ คณะผู้ทำงานทุกคนหรือคนใดก็ตามที่ทำงานอยู่ก็ควรยื่น ไบลาออกเพื่อเปิดโอกาสให้ศิษยาภิบาลคนใหม่ได้เลือกและฝึกคณะทำงานของเขาเอง
  - 2 และคนเหล่านั้นอาจเป็นคนเก่งก็ได้ แต่ถึงอย่างไรแล้วผู้นำคนใหม่ก็มีแนวทางใหม่อยู่ดี
- ง เขาเต็มใจแสดงจุดยืนต่อต้านการรักร่วมเพศ
- 1 2 พงษ์กษัตริย์ 23:7 และพระองค์ทรงทำลายเรือน**กะเทย** ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิงทอม่านสำหรับเสารูปเคารพ
  - 2 ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ขณะนี้เราอยู่ในสมัยที่พวกรักร่วมเพศกำลังได้รับสิทธิ์ตามกฎหมายมากขึ้นเรื่อยๆ

- ก บางรัฐถึงกับอนุญาตให้คู่สมรสที่เป็นเกย์หรือเลสเบียนสามารถรับเด็กมาเลี้ยงเป็นบุตรได้แล้ว
- ข แต่ก่อนที่ใครจะหลงไปกับหลักปรัชญาเสรีนิยมที่ว่า “เราทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกัน” เราต้องย้อนกลับไปดูพระคัมภีร์และเตือนใจตัวเองว่า พวกเราพร้อมเพรชเป็นที่น่าสนใจสะอิดสะเอียนต่อพระเจ้า และแทนที่จะปล่อยให้พวกเขาได้รับใช้ชาติในกองทัพ พวกเขาก็ควรไปที่อื่นเสียดีกว่า

จ เขาเต็มใจแสดงจุดยืนต่อต้านการให้วีรบุรุษ

- 1 2 พงษ์ภักดิ์ 23:10 และทรงกระทำให้โทเฟทเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่หุบเขาบุตรแห่งอินโนม เพื่อจะไม่มีผู้ใดถวายบุตรชายหญิงของตนให้ลุยไฟต่อ**พระโมเลค**
- 2 พลไพร่ของพระเจ้าได้กลายเป็นคนที่ชั่วร้ายเสียจนพวกเขาบูชาอวัยวะของตัวเอง
- 3 นี่แสดงให้เห็นถึงอันตรายของการมุ่งสู่ทิศทางที่ผิด ธรรมชาติของมนุษย์ไม่ได้อยู่นิ่งแต่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา คนที่เริ่มทำสิ่งที่ถูกต้องก็จะทำสิ่งที่ถูกต้องต่อไปเรื่อยๆ แต่คนที่เริ่มทำสิ่งที่ผิดก็จะทำสิ่งที่ผิดต่อไปเรื่อยๆ
- 4 นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมการบูชาถึงนำไปสู่ยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงมากกว่าเดิม
  - ก นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมการเคทโดยไม่มีคนคอยดูแลถึงนำไปสู่การทำผิดศีลธรรมบ่อยๆ
  - ข นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไม “ท่าที่เย่อหยิ่ง” ที่ผู้ยินยอมทนถึงนำไปสู่การกบฏอย่างซึ่งๆหน้าบ่อยๆ
  - ค ทิศทางที่ผิดมีแต่จะก่อให้เกิดการกระทำผิดมากขึ้นเรื่อยๆ กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ ทิศทางสำคัญกว่าการกระทำ

ฉ เขาเต็มใจลุยด้วยตัวเอง

- 1 2 พงษ์ภักดิ์ 23:16 และเมื่อโยสิยาห์ทรงเห็น**พระพักตร์** พระองค์ทอดพระเนตรอุโมงค์ฝังศพ อยู่บนภูเขา และพระองค์ทรงใช้ให้ไปเอากระดูกออกมาเสียจากอุโมงค์ และเผาเสียบนแท่นบูชา และทรงกระทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวาระของพระเยโฮวาห์ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ป่าวร้องไว้ ผู้ซึ่งป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้
- 2 อีกอย่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับภักดิ์ที่หนุ่มๆนี้ก็คือว่า เขาไม่ได้แค่ออกคำสั่งจากหอคอยงาช้างที่ไหนสักแห่งในราชอาณาจักร เขาลงไป “คลุกฝุ่น” ด้วยตัวเองและยอมให้พระเจ้าสำแดงให้เขาเห็นสิ่งต่างๆที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย

3 เขาเต็มใจนำประชาชนให้เข้าใกล้พระเจ้ามากยิ่งขึ้น

- ก 2 พงษ์ภักดิ์ 23:21 และภักดิ์ทรงบัญชาประชาชนทั้งปวงว่า “จงถือเทศกาล**ปัสก**าถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญา**นี้**”
22 เพราะว่าเทศกาลปัสกาอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบครองอิสราเอล หรือระหว่างสมัยบรรดาภักดิ์แห่งอิสราเอลหรือภักดิ์แห่งยูดาห์

23 แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปัสกานี้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม

ข โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ เขาจึงเป็นนักการเมืองด้วย เขาออกกฎหมายเกี่ยวกับพลเรือนและปกครองแผ่นดินในทุกด้าน แต่เขาเป็นคนที่อยู่ในทางพระเจ้าและเต็มใจใช้อิทธิพลของเขาเพื่อนำประชาชนของเขาให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง

- 1 เมื่อเขารู้ว่าพระเจ้าได้ทรงบัญชาให้พลไพร่ของพระองค์ถือวันสะบาโต เขาก็เริ่มออกคำสั่งให้ประชาชนทำตามทีพระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ทันที
- 2 อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญไม่ใช่การที่เขาบัญชาให้ประชาชนถือเทศกาลปัสกา แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่า เขาได้นำประชาชนให้ถือเทศกาลนี้โดยตัวเขาก็ถือเทศกาลนี้ด้วย
- 3 และโดยการแสดงความเป็นผู้นำและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ทำตาม เขาก็ช่วยให้ประชาชนได้เข้าไปใกล้พระเจ้าตามที่พวกเขาต้องการ

4 เขาเต็มใจทำเต็มที่

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 23:25 ก่อนพระองค์หากษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ไม่ ผู้ซึ่งหันหาพระเยโฮวาห์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย และด้วยสิ้นสุดพระกำลัง ตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิดมาที่หลังพระองค์ ก็ไม่มีใครเหมือนพระองค์

ข นี่เป็นคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งพระคัมภีร์ที่แท้จริง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กำลังเปิดเผยให้เราเห็นแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังกษัตริย์ผู้นี้

- 1 จิตใจของเขานั้นติดสนิทกับพระทัยของพระเจ้ามากเสียจนเขาต้องการทำสิ่งที่ถูกต้องสุดหัวใจ
- 2 เขาทำอะไรผิดพลาดบ้างไหม? แน่จนเขาเคยทำผิดพลาด แต่ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยคนที่ร้อนรนเพื่อพระเจ้าและทำผิดบ้างมากกว่าคนที่สองจิตสองใจแต่พยายามเอาใจมนุษย์
- 3 โยสิยาห์นำประชาชนโดยการเป็นคนนำหน้าและไม่ขอให้พวกเขาทำสิ่งที่ตัวเองไม่เต็มใจทำ

5 เขาเต็มใจสู้สงครามที่ไม่มีทางชนะ

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 23:26 ถึงกระนั้นพระเยโฮวาห์มิได้ทรงหันจากพระพิโรธอันแรงกล้าและยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระพิโรธของพระองค์ได้พุ่งขึ้นต่อยูดาห์ ด้วยการกระทำทั้งสิ้นของมัสเสห์อันเป็นเหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ

27 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะให้ยูดาห์ออกจากสายตาของเราด้วย ดังที่เราได้กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่งเราได้เลือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้บอกว่าจะอยู่ที่นี่"

ข สิ่งสุดท้ายที่สะท้อนให้เห็นถึงอุปนิสัยของชายคนนี้ได้ถูกพบในผลลัพธ์ของการปฏิรูปของเขา

- 1 พระเจ้าไม่ทรงกลับพระทัยเพราะเหตุการปฏิรูปเหล่านี้

- 2 ความบาปของมนัสเสห์นั้นร้ายแรงเกินกว่าที่ประเทศนี้จะลดยนวนลไปได้ ทั้ๆที่โยสียาห์ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าอัศจรรย์มากมายก็ตาม
- 3 จันแปลว่าโยสียาห์เสียเวลาเปล่าจันหรือ? เราต้องเข้าใจว่า โยสียาห์เต็มใจทำสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเห็นแก่ความถูกต้องโดยมีเป้าหมายเพื่อให้พระเจ้าพอพระทัย
- 4 คริสเตียนมากมายเหลือเกินอยากดำเนินชีวิตโดยอิงตามหลักการที่ว่า “ฉันจะได้อะไรตอบแทน?” แต่โยสียาห์รู้ล่วงหน้าแล้วว่าพระเจ้าจะไม่ทรงกลับพระทัย แต่เขาก็เลือกทำสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็น ที่พอพระทัยพระเจ้าอยู่ดี

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 72
"เนบูคัดเนสซาร์ – ภาชนะที่พระเจ้าเลือกสรร"

บทนำ:

- 1 ไม่เคยมีกษัตริย์คนใดในประเทศใดในสมัยใดที่มีอำนาจและความยิ่งใหญ่เทียบเท่าเนบูคัดเนสซาร์
- 2 เขาเป็นผู้ที่มีส่วนทำให้บาบิโลนกลายเป็นมหาอำนาจของโลก แต่มันยังทำให้ “สวนลอยฟ้า” ของเขากลายเป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลกอีกด้วย
- 3 แต่สิ่งที่น่าตกใจที่สุดเกี่ยวกับกษัตริย์คนนี้ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาเป็นภาชนะที่พระเจ้าทรงเลือกสรร กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ ชีวิตเขาไม่ใช่ “เหตุน้ำเดือด” ชีวิตเขาทั้งชีวิตเป็นผลลัพธ์ของข้อเท็จจริงที่ว่า พระเจ้าทรงมีแผนการใหญ่สำหรับชีวิตเขา เขาถูกลิขิตให้เป็นกษัตริย์ของประเทศที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก แต่มันยังเป็นภาชนะของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อีกด้วย
- 4 ในฐานะเป็นภาชนะที่พระเจ้าทรงเลือกสรร มีคุณลักษณะห้าประการที่บรรยายถึงสถานที่ๆพระเจ้าทรงพบเขา สถานที่ๆพระเจ้าทรงนำเขามา และวิธีที่พระเจ้าทรงใช้เขา

- 1 เขาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
  - ก 1 พงศาวดาร 6:15 และเยโฮชาดักถูกกวาดไปเป็นเชลย เมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงให้ยูดาห์ และเยรูซาเล็มเข้าสู่การถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วยหัตถ์ของเนบูคัดเนสซาร์
  - ข เยเรมีย์ 27:6 บัดนี้ เราได้ให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งสิ้นไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้รับใช้ของเรา และเราได้ให้สัตว์ป่าทุ่งแก่เขาด้วยที่จะปรนนิบัติเขา
  - ค ในการจัดการกับพลไพร่ที่ดื้อรั้น ขอบไหวรูปเคารพ และเสื่อมถอย พระเจ้าทรงต้องการเครื่องมือเพื่อชูขวัญ ตีสอน ชำระล้าง และจงจำพลไพร่ของพระองค์หากจำเป็น และพระองค์ทรงพบเครื่องมือนี้ในตัวกษัตริย์บาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนนี้
    - 1 เมื่อเนบูคัดเนสซาร์เริ่มโจมตีพวกยิวเป็นครั้งแรก เขาก็ทำเช่นนั้นโดยคิดว่าเป็นผลลัพธ์ตามธรรมดาเพราะการกบฏของพวกยิว
    - 2 แต่พอหลายปีผ่านไป เขาก็เริ่มตระหนักว่า การจัดเตรียมของเจ้านั้นจริงๆแล้วเป็นเช่นไร และในที่สุดเขาก็ได้ค้นพบว่าสำหรับพระเจ้าแล้วไม่มี “เหตุน้ำเดือด”
    - 3 พระเจ้าทรงวางแผนไว้ตั้งแต่แรกเริ่มแล้วว่า เนบูคัดเนสซาร์จะกลายเป็นเครื่องมือของพระองค์ เพื่อช่วยเหลือพวกยิว
- 2 เขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาเป็น

- ก เยเรมีย์ 39:4 ต่อมาเมื่อเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และบรรดาทหารได้เห็นแล้ว เขาทั้งหลายได้หนีออกจากกรุงในเวลากลางคืนไปทางอุทยานของกษัตริย์ ออกทางประตูระหว่างกำแพงทั้งสอง และทำนได้หนีไปยังทางที่ราบ
- 5 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ติดตามเขาทั้งหลาย ไปทันเศเดคียาห์ที่ราบเมืองเยรีโค และเมื่อเขาทั้งหลายจับทำนได้แล้ว เขาได้นำทำนไปยังเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลลิบลากาห์ในแผ่นดินฮามัท และพระองค์ก็พิพากษาโทษท่าน
- 6 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้นำบรรดาบุตรชายของเศเดคียาห์ที่ตำบลลิบลากาห์ต่อหน้าต่อตาของท่าน และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประหารพวกขุนนางทั้งสิ้นของยูดาห์เสีย
- 7 พระองค์ทรงทำนัยน์ตาของเศเดคียาห์ให้บอดไป แล้วตีตรวนท่านไว้เพื่อจะนำไปบาบิโลน
- ข ในฐานะเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรที่เกรียงไกรที่สุดในโลก เนบูกัดเนสซาร์มีอำนาจแห่งความเป็นและความตายอยู่ในมือ และในช่วงเวลานี้เอง เขาได้แสดงให้เห็นถึงความสมดุลระหว่างการเป็นคนที่ยุติธรรมและการเป็นคนที่แข็งแกร่ง
- 1 สำหรับดาเนียลแล้ว เขาได้กลายเป็นเพื่อนคนหนึ่ง และยินดีรับฟังคำปรึกษาและคำพยานเกี่ยวกับพระเยโฮวาห์เจ้า และในช่วงปีหลังๆ เขาก็รู้สึกประทับใจกับคำพยานและความกล้าหาญของดาเนียลมากเสียจนตัวเขาเองก็ได้รับความรอดในที่สุด
  - 2 แต่ในทางตรงกันข้าม เขาก็มีความสามารถในการกำจัดการกบฏทุกรูปแบบ กษัตริย์เศเดคียาห์จงใจกบฏต่อคำเตือนของพระเจ้าที่มาทางผู้พยากรณ์เยเรมีย์ และไม่ยอมแพ้ต่อคนเคลเดียที่รุกราน
  - 3 ผลลัพธ์ก็คือ เขาต้องจำใจบุตรของตัวเองถูกฆ่าต่อหน้าต่อตา และถูกควักตาออกในเวลาต่อมา พระเจ้าทรงยอมให้เกิดความโหดร้ายทารุณนี้เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจถึงความรับผิดชอบของผู้นำที่มีต่อสาวกของเขา รวมถึงเป็นคำเตือนไม่ให้เพิกเฉยต่อคำบัญชาที่ชัดเจนและมากมายของพระเจ้าด้วย
  - 4 มันเป็นชะตากรรมที่น่าเศร้าสำหรับกษัตริย์ผู้นี้ แต่ยังมีชะตากรรมที่เลวร้ายยิ่งกว่ารอคอยอยู่สำหรับผู้ที่กบฏต่อคำเตือนของพระเจ้าให้ยอมจำนนต่อพระองค์
- มัทธิว 10:28 อย่างกลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่มีอำนาจที่จะฆ่าจิตวิญญาณ แต่จงกลัวพระองค์ ผู้ทรงฤทธิ์ที่จะให้ทั้งจิตวิญญาณทั้งกายพินาศในนรกได้
- 3 เขาเป็นผู้ที่มีโอกาสทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้า
- ก ดาเนียล 2:36 นี่เป็นพระสุบิน พระเจ้าข้า บัดนี้เหล่าข้าพระองค์ขอกราบทูลคำแก่พระสุบินต่อพระพักตร์กษัตริย์
- 37 โอ ข้าแต่กษัตริย์ กษัตริย์จอมกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้ทรงประทานราชอาณาจักรอาณาจักร อานุภาพ ฤทธิ์เดชและสง่าราศี

38 และได้ทรงมอบไว้ในหัตถ์พระองค์ท่านซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ สัตว์ในทุ่งนาและนกในอากาศไม่ว่ามันจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใดๆ ให้แก่พระองค์ กระทำให้พระองค์ปกครองมันได้ทั้งหมด **เศียรทองคำนั้นคือพระองค์เอง**

ข ในนิมิตนี้ เราได้เห็นถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นบนโลกนี้ตามมุมมองของพระเจ้า และจากมุมมองของสวรรค์ เราได้เห็นว่ เณบুদ্ধคเนศซาร์ได้ถูกยกชูให้เป็นเจ้าเหนือกษัตริย์ทั้งหลายบนโลกนี้ ("กษัตริย์จอมกษัตริย์ทั้งหลาย") และจักรวรรดิของเขาก็กิ่งใหญ่ที่สุด

- 1 อเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นหนึ่งในผู้นำและผู้พิชิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล แต่เขาก็ด้อยกว่า เณบুদ্ধคเนศซาร์
- 2 จักรวรรดิโรมันเป็นหนึ่งในจักรวรรดิที่เกรียงไกรและยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษย์ โดยถูกปกครองโดยจูเลียส ซีซาร์, ออกัสตัส ซีซาร์ และจักรพรรดิคนอื่นๆอีกมากมาย แต่มันก็ไม่อาจเทียบได้เลยกับความโอ่อ่าตระการตา ความยิ่งใหญ่ และความเกรียงไกรของบาบิโลน ภายใต้การนำของเณบুদ্ধคเนศซาร์

ค แต่กษัตริย์ผู้นี้กำลังจะได้เรียนรู้ว่าเมื่อพระเจ้าทรงประทานให้มาก พระองค์ก็ทรงคาดหวังมากเช่นกัน ลูกา 12:48x ผู้ใดได้รับมาก จะต้องเรียกเขาจากผู้นั้นมาก

4 เขาเป็นผู้ที่ได้รับบทเรียนครั้งสำคัญ

ก ดาเนียล 4:29 พอสิ้นสิบสองเดือน พระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระราชวังแห่งราชอาณาจักรบาบิโลน 30 และกษัตริย์ตรัสว่า "นี่เป็นมหาบาบิโลนมิใช่หรือ ซึ่งเราได้สร้างไว้เพื่อวงศ์วานแห่งอาณาจักรนี้ด้วยอำนาจใหญ่ยิ่งของเรา และเพื่อเป็นศักดิ์ศรีอันสูงส่งของเรา"

31 เมื่อกษัตริย์ตรัสยังไม่ทันขาดพระวาหะ ก็มีเสียงตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า "โอ กษัตริย์เณบুদ্ধคเนศซาร์ เราลั่นวาจาไว้กับเจ้าแล้วว่า ราชอาณาจักรได้พวากไปเสียจากเจ้าแล้ว

32 และเจ้าจะถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา และเจ้าจะต้องกินหญ้าอย่างกับวัว จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่า ผู้สูงสุดปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนา"

ข เหมือนกับที่เกิดขึ้นบ่อยๆกับคนที่เปี่ยมด้วยความสามารถ พรสวรรค์ อำนาจหรืออิทธิพล เณบুদ্ধคเนศซาร์มองไม่เห็นว่ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ยกชูบาบิโลนให้เป็นมหาอำนาจและทรงเป็นผู้ที่ตั้งเขาให้เป็นกษัตริย์

1 เมื่อลูซิเฟอร์มองไปยังจักรวาลอันกว้างใหญ่ที่ไร้กาลเวลา มันก็คิดว่ามันเป็นสิ่งทรงสร้างที่สวยงามและมีอำนาจมากที่สุด และมันก็เริ่มเกิดความเย่อหยิ่งเพราะหน้าที่อันมากมายและอิทธิพลอันมหาศาลของมัน

2 และเมื่อความเย่อหยิ่งพยายามที่จะแย้งชิงอำนาจครอบครองของพระเจ้าและคำสรรเสริญของพระองค์ นั่นก็เป็นเวลาที่พระเจ้าจำเป็นต้องลงมือ

- ก สำหรับลูซิเฟอร์แล้ว นั่นหมายถึงการถูกเนรเทศออกจากสวรรค์และถูกเปลี่ยนให้เป็นซาตาน ผู้เป็นศัตรูตลอดกาลของพระเจ้าและพลไพร่ของพระองค์

ข สำหรับเนบูคัดเนสซาร์แล้ว นั่นหมายถึงการถูกเนรเทศไปจากอาณาจักรและถูกเปลี่ยนให้เป็นคนบ้าเสียสติที่มีจิตใจของสัตว์ป่า และต้องไปอยู่ในป่าเป็นเวลาเจ็ดปีก่อนที่เขาจะเต็มใจยอมรับว่าทุกสิ่งในชีวิตของเขาเป็นของพระเจ้า

3 ความเย่อหยิ่งเป็นอันตรายและมีพลังขนาดไหน?

ก มันมีพลังมากพอที่จะทำให้กลายเป็นลูซิเฟอร์ได้

ข และมันก็สามารถควบคุมกษัตริย์ผู้นี้ได้ จนเขาต้องใช้เวลาถึงเจ็ดปีก่อนที่เขาจะเอาชนะความเย่อหยิ่งของตัวเองได้

ค และนั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไม สำหรับบางคนแล้ว พวกเขาต้องใช้เวลาทั้งชีวิตกว่าที่จะทำลายความบาปที่ร้ายแรงที่สุดและมีพลังมากที่สุด นั่นคือ ความเย่อหยิ่ง

5 เขาเป็นคนใหม่พร้อมคำพยานใหม่

ก ดาเนียล 4:33 ในทันใดนั้นเองพระวาทะก็สำเร็จในเรื่องเนบูคัดเนสซาร์ พระองค์ถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเสวยหญ้าอย่างกับวัว และพระกายก็เปื่อยน้ำค่างจากฟ้าสวรรค์ จนพระเกศาออกยาวอย่างกับขนนกอินทรี และพระขนาก็เหมือนเล็บนก

34 เมื่อสิ้นสุดวาระนั้นแล้ว ตัวเราเนบูคัดเนสซาร์ก็แหงนหน้าดูฟ้าสวรรค์และจิตปกติของเราคืนมา และเราก็**สาธุการแด่ผู้สูงสุดนั้น** และสรรเสริญถวายเกียรติยศแด่พระองค์ผู้ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เพราะราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ

ข เราได้เห็นความเปลี่ยนแปลงอันน่าทึ่งในตัวกษัตริย์ผู้นี้

1 เขาถูกตัดนิสัยโดยช่วงเวลาเจ็ดปีของการเป็นคนบ้า

2 เขาถูกทำให้ถ่อมใจโดยการถูกขับไล่จากบัลลังก์และใช้ชีวิตเหมือนสัตว์

3 และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ เขาได้รับความรอดเพราะเขาเต็มใจถ่อมตัวลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และยอมจำนนไม่ใช่แค่อาณาจักรของเขาเท่านั้น แต่ตัวของเขาเองด้วย

4 และนี่แหละที่ทำให้เนบูคัดเนสซาร์ กลายเป็นกษัตริย์ชาวต่างชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ก ความจริงก็คือ อาณาจักรของเขาไม่ใช่อาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

ข ความจริงก็คือ เขามีอำนาจและความมั่งคั่งมากเสียจนเขาเต็มใจจะละทิ้งทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นคริสเตียน และเขาใช้ตำแหน่งของเขาเพื่อยกชูพระเจ้าต่อหน้าคนอื่นจนถึงวันที่เขาสิ้นชีวิต

5 ถ้าจะพูดกันในสมัยนี้ก็คือ มันก็เปรียบได้กับการที่ไม่เคิล จอร์แดน ได้รับความรอดก่อนเกษียณ และเลิกเล่นบาสเก็ตบอลอาชีพเพราะว่าเขาไม่อยากจะประชุมคริสตจักรในวันอาทิตย์

ก และจากนั้นก็ใช้อิทธิพลของตนเพื่อเปลี่ยนกฎการแข่งขันของ เอ็นบีเอ โดยให้มีการแข่งขันทุกเกมสัปดาห์ในวันอื่นนอกจากวันอาทิตย์ เพื่อที่ว่าวันนี้จะได้กลับไปเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนเดิม

- ข และจากนั้นก็ใช้อิทธิพลของตนเพื่อประกาศไปทั่วโลกว่าการเป็นคริสเตียนนั้นต้องเป็นกันยังไง
- ค และจากนั้นก็ใช้เงินและอิทธิพลของเขาเพื่อส่งมิชชันนารีออกไปตั้งคริสตจักรและช่วยให้คนได้รับความรอดเยอะที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 6 ถึงแม้ว่านี่อาจฟังดูเหมือนเป็นเรื่องเพ้อฝัน แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหลายปีก่อนในประเทศอังกฤษ เมื่อนักกีฬาคริกเก็ตมือดีที่สุดในคนหนึ่งของประเทศได้รับความรอดและออกไปรับใช้ต่างแดน ชื่อของเขาคือ ซี.ที. สตัดด์ (C. T. Studd)
- 7 และนั่นก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในอเมริกาเมื่อนักกีฬาเบสบอลอาชีพคนหนึ่งได้แขวนถุงมือและไม้เพื่อไปเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ชื่อของเขาคือ บิลลี ชันเดย์
- 8 และจากมุมมองของสวรรค์แล้ว พระเจ้าก็ทรงยินดีพอๆกันเมื่อเด็กหกขวบคนหนึ่งซึ่งคุณไม่เคยได้ยินชื่อของเขาได้รับความรอดและยอมจำนนชีวิตของเขาต่อพระองค์
- ก พระเจ้าทรงได้รับเกียรติและคำสรรเสริญจากเนบิวต์เนสซาร์เมื่อกษัตริย์ผู้นี้ได้รับความรอด
- ข พระเจ้าคงยินดีที่ได้เห็นไมเคิล จอร์แดนได้รับความรอดและใช้อิทธิพลของเขาเพื่อเผยแผ่ข่าวประเสริฐไปทั่วโลก
- ค พระเจ้าคงยินดีที่ได้เห็นบิลล์ เกตส์ ชายผู้ร่ำรวยที่สุดในโลกคนหนึ่งได้รับความรอดและใช้เงินหลายพันล้านของเขาเพื่อเผยแผ่ข่าวประเสริฐ แต่พระเจ้าคงอยากเห็นคนธรรมดาๆอย่างพวกเรายอมจำนนสิ่งที่เรามี เพราะว่าพระเจ้าไม่ต้องการเงินเป็นล้านๆ - พระองค์แค่ต้องการตัวคุณ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 73
"เนหะมีย์ – แบบอย่างผู้นำของพระเจ้า"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 เมื่อเราศึกษาชีวิตของเนหะมีย์ เราก็มักพุ่งเป้าไปที่แง่มุมชีวิตของเขาที่คริสเตียนทุกคนควรศึกษา นั่นคือ เรื่องของความเป็นผู้นำ
  - 2 ความเป็นผู้นำไม่ใช่เสน่ห์ บุคลิกภาพ การตั้งเป้าหมาย หรือการกล่าวสุนทรพจน์ ความเป็นผู้นำ คือ อิทธิพล และพระเจ้าได้ทรงประทานอิทธิพลให้แก่คริสเตียนทุกคนมากขึ้นน้อยต่างกันไปเพื่อใช้ในการทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ
  - 3 เมื่อเราดูบทบาทของเนหะมีย์ในฐานะผู้นำ เราก็พบสิ่งต่างๆที่เขาเต็มใจกระทำเพื่อที่จะใช้อิทธิพลตามแบบของพระเจ้าเพื่อทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ ซึ่งก็คือ การสร้างกำแพงในกรุงเยรูซาเล็ม
- 1 ผู้นำย่อมเต็มใจที่จะโคกเสฉฐ้า
- ก เนหะมีย์ 1:1 ถ้อยคำของเนหะมีย์ บุตรชายฮาคาเลียห์ ต่อมาในเดือนคิสลิว ในปีที่ยี่สิบขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสุสาปราสาท
    - 2 ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้าคนหนึ่งมาจากยูดาห์กับชายบางคน ข้าพเจ้าได้ไต่ถามถึงพวกยิวที่นั่นได้ ผู้ซึ่งเหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย และถามเรื่องเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม
    - 3 เขาทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้าว่า "ผู้ที่เหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่งอยู่ในมณฑลมีความลำบาก และความอับอายมาก กำแพงเมืองเยรูซาเล็มก็พังลง และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย"
    - 4 อยู่มาเมื่อข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็นั่งลงร้องไห้และโคกเสฉฐ้าอยู่หลายวัน ข้าพเจ้าอดอาหาร และอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เรื่อยมา
  - ข ในฐานะเป็นยิวคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในพระราชวังเปอร์เซียอันโอโถงในต่างแดน เนหะมีย์อาจแยกตัวออกจากปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นไกลออกไปหลายพันกิโลเมตรก็ได้
    - 1 แต่เขาเป็นยิวที่รักพระเจ้าผู้ซึ่งห่วงใยในพระเจ้าและพลไพร่ของพระองค์
    - 2 ในฐานะผู้นำ เขาเต็มใจที่จะยอมให้พระเจ้าทำให้โคกเสฉฐ้าเพราะสิ่งต่างๆที่เป็นของพระเจ้า
- 2 ผู้นำย่อมเต็มใจทำ "สิ่งที่สำคัญก่อนเป็นอันดับแรก"
- ก เนหะมีย์ 1:6 ขอพระองค์ทรงเงี่ยพระกรรณสดับ และขอทรงลืมนพระเนตรของพระองค์ดูอยู่ เพื่อจะทรงฟัง คำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์ ณ บัดนี้ทั้งกลางวัน และกลางคืน เพื่อประชาชนอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ สารภาพบาปของประชาชนอิสราเอล

ซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์กับเรือนบรรพบุรุษของข้าพระองค์
ทำบาปแล้ว

ข สิ่งที่ต้องทำเป็นอันดับแรกในงานสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มที่อยู่ห่างไกลคืออะไร?

- 1 การรับประกันว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือพวกเขา
- 2 เนหะมีย์รีบไปอยู่ในตำแหน่งที่เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานของเขาและใส่ใจต่อความต้องการของเขา
- 3 และสิ่งแรกที่ต้องทำก็คือ การให้พระเจ้ามีส่วนในแผนการต่างๆของเรา

3 ผู้นำยอมเต็มใจที่จะเสียสละ

ก เนหะมีย์ 2:3 ข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า "ขอ กษัตริย์ทรงพระเจริญเป็นนิรันดร์เถิด ไฉนสีหน้าของข้าพระองค์จะไม่เศร้าหมองเล่าในเมื่อเมืองสถานที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ร้างเปล่าอยู่ และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย"

- 4 แล้วกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าปรารถนาจะขออะไร" ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าของฟ้าสวรรค์
- 5 และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ให้ไปยังยูดาห์ ยังเมืองซึ่งเป็นที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะสร้างขึ้นใหม่"

ข การเป็นผู้นำไม่ใช่ตำแหน่ง แต่เป็นวิถีชีวิต

- 1 เนหะมีย์ไม่ได้แค่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าโดยขึ้นนิ้วให้คนอื่นทำตามที่เขาต้องการ
- 2 เขาเต็มใจลงมือทำก่อนเป็นคนแรก เพราะเขาจะคาดหวังให้พวกยิวในกรุงเยรูซาเล็มยอมเสียสละได้อย่างไรหากตัวเขาเองยังไม่เต็มใจทำเลย
- 3 ด้วยเหตุนี้ เมื่อถึงเวลาที่ต้องให้ เขาก็ไม่ได้แค่ส่งเงินไป หรือส่งเสบียง หรือเสนอที่จะ "อธิษฐานเผื่อพวกเขา" เท่านั้น แต่เขาเต็มใจที่จะให้ตัวเองไปเป็นส่วนหนึ่งของทางออกของปัญหาด้วย

4 ผู้นำยอมเต็มใจที่จะทำ "การบ้าน" ของตน

ก เนหะมีย์ 2:7 และข้าพเจ้ากราบทูลกษัตริย์ว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงโปรดมีพระราชสารให้ข้าพระองค์นำไปถึงผู้ว่าราชการมณฑลปากแม่น้ำข้างโน้น เพื่อเขาจะได้อนุญาตให้ข้าพระองค์ผ่านไปจนข้าพระองค์จะไปถึงยูดาห์"

- 8 และพระราชสารถึงอาสาฟเจ้าพนักงานผู้ดูแลป่าไม้หลวง เพื่อเขาจะได้ให้ไม้แก่ข้าพระองค์ เพื่อทำคานประตูพระราชวังของพระนิเวศ และทำกำแพงเมือง และเพื่อทำบ้านที่ข้าพระองค์จะได้เข้าอาศัย"

ข หลังจากได้รับพระบรมราชานุญาตจากกษัตริย์ให้กลับไปสร้างกำแพงที่กรุงเยรูซาเล็มได้แล้ว เนหะมีย์ก็นำเสนอคำขอในเรื่องทางเทคนิคต่อกษัตริย์โดยละเอียด รวมถึงขอจดหมายแนะนำตัวบางฉบับที่ระบุถึงคำสั่งของกษัตริย์เพื่อขอเสบียงที่จำเป็นด้วย

- 1 สำหรับบางคนแล้ว นี่อาจดูเหมือนเป็นเรื่องปลุกย่อย แต่สำหรับผู้นำแล้ว ความสำเร็จมักขึ้นอยู่กับเรื่องเล็กน้อยต่างๆซึ่งมักถูกมองข้าม
- 2 ในการแข่งขันเพื่อไปยังขั้วโลกใต้ มีสองทีมที่แข่งขันเพื่อชิงสิทธิ์ครอบครองดินแดนนี้ให้แก่ประเทศของตน ทีมหนึ่งมาจากอังกฤษ และอีกทีมมาจากนอร์เวย์ ทีมจากอังกฤษถูกนำโดยชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ ในขณะที่ทีมจากนอร์เวย์ถูกนำโดยชายคนหนึ่งซึ่งคุ้นเคยกับการเอาตัวรอดในสภาพอากาศหนาวเป็นอย่างดี ทีมอังกฤษออกเดินทางโดยยานยนต์สมรรถนะดีที่สุดที่เงินจะซื้อได้ ในขณะที่ทีมนอร์เวย์เลือกที่จะเดินทางโดยใช้สุนัขลากเลื่อน ภายในหัววันยานพาหนะของฝั่งอังกฤษก็เสีย และพวกเขาต้องจำใจเดินทางต่อไปในระยะทางที่เหลืออีก 1,300 กิโลเมตรด้วยเท้า ระหว่างการเดินทางนี้เอง ทีมนอร์เวย์ประสบกับปัญหาเล็กน้อยเพราะก่อนหน้านั้นพวกเขาได้ให้เครื่องบินบรรทุกเสบียงหย่อนเสบียงลงตามเส้นทางซึ่งใกล้พอที่จะอยู่ได้สบายๆ ในขณะที่เสบียงของทีมฝั่งอังกฤษถูกหย่อนลงห่างกันเกินไป พอผ่านไปหลายสัปดาห์การเดินทางครั้งนี้ก็เริ่มส่งผลร้ายต่อพวกเขา
- 3 ทีมคนอังกฤษเริ่มที่จะเจ็บป่วยเพราะเหตุนี้ น้ำแข็งกัดเนื่องจากเสื้อผ้าที่ด้อยคุณภาพและอากาศหนาวเพราะเสบียงของพวกเขาอยู่ห่างไกลเกินไป เมื่อทีมคนอังกฤษไปถึงขั้วโลกใต้ พวกเขา ก็เสียชีวิตไปหนึ่งคนแล้วในพายุหิมะ และค้นพบว่ามิงชาตินอร์เวย์ปักอยู่ในน้ำแข็งแล้ว บนเสาดงนั้นมีกระดาษโน้ตแปะอยู่ซึ่งบอกว่า ทีมคนอังกฤษมาเข้าไปหนึ่งเดือน ด้วยความท้อใจ ทีมคนอังกฤษก็เริ่มเดินทางกลับไปสู่ความศิวิไลซ์เป็นระยะทาง 1,300 กิโลเมตร แต่พวกเขาก็ทำไม่สำเร็จ พวกเขาทุกคนเสียชีวิตหมดในขณะที่ปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดที่ทีมคนนอร์เวย์เจอก็คืออาการปวดฟัน ทั้งสองทีมต่างกันตรงไหน? ผู้นำของทีมคนนอร์เวย์ได้ทำการบ้านของเขานั่นเอง

5 ผู้นำยอมเต็มใจทำงานในขณะที่คนอื่นนอนหลับ

ก เนหะมีย์ 2:11 ข้าพเจ้าจึงมายังเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน

12 แล้วข้าพเจ้าลุกขึ้นในกลางคืน คือข้าพเจ้ากับบางคนที่อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้บอกผู้หนึ่งผู้ใดถึงเรื่องที่พระเจ้าของข้าพเจ้าดลใจข้าพเจ้าให้กระทำเพื่อเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าไม่มีศัตรูขึ้นกับข้าพเจ้า นอกจากสัตว์ที่ข้าพเจ้าซื้ออยู่

13 ในกลางคืนข้าพเจ้าออกไปทางประตูหุบเขา ถึงบ่อมังกร และถึงประตูกองขยะ และข้าพเจ้าได้ตรวจดูกำแพงเยรูซาเล็มที่พัง และประตูเมืองที่ถูกไฟทำลาย

ข โปรดสังเกตว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเน้นย้ำข้อเท็จจริงที่ว่า ในขณะที่ทุกคนกำลังนอนหลับ เนหะมีย์กำลังยุ่งอยู่กับการสำรวจงานใหญ่ที่เขาต้องทำให้สำเร็จ

ค ผู้นำคือคนที่ต้องยอมทำงานดึกๆดื่นๆ เพื่อที่ว่าพอรุ่งเช้ามาถึง ใครบางคนจะได้มีแผนการและทิศทางที่จะไป

1 คนที่ศึกษาเรื่องการเป็นผู้นำมักศึกษาชีวิตของโนโปเลียนและยกคำพูดของเขา และโนโปเลียนได้ให้แบบอย่างอันน่าจดจำสองเรื่องเกี่ยวกับบทบาทของเขาในฐานะผู้นำ

- 2 เรื่องแรกคือ หลังจากการสู้รบอันหนักหน่วง ทหารของเขาจะกลับไปยังเตียงของตนตอนกลางคืนด้วยความเหนื่อยอ่อนจากการสู้รบและการเดินทัพ และจะนอนให้เต็มอิมเพื่อเก็บแรงเอาไว้สู้ศึกในวันพรุ่งนี้ และขณะที่พวกเขาอนหลับอยู่นั้น พวกเขามักจะเห็นว่าจะมีไฟดวงหนึ่งส่องอยู่เสมอในค่าย นั่นคือ ภายในเตียงของนโปเลียนขณะที่เขาวางแผนยุทธศาสตร์สำหรับวันพรุ่งนี้
- 3 เรื่องที่สองคือ นโปเลียนเคยให้ความเห็นแก่ผู้ที่ชื่นชมเขาในเรื่องของแนวคิดในการทำงานหนักด้วยคำพูดที่ว่า “โลกถูกปกครองโดยคนที่ตรากตรำทำงานหนัก”

6 ผู้นำยอมเต็มใจที่จะแสวงหาทางออกมากกว่าหาข้อแก้ตัว

ก เนหะมีย์ 2:17 แล้วข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่าเราตกอยู่ในความลำบากอย่างไร **ที่เยรูซาเล็มปรักหักพังลง และไฟไหม้ประตูเมืองเสีย**นั้น มาเกิด ให้เราสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้น เพื่อเราจะไม่ต้องอับอายขายหน้าอีก"

18 แล้วข้าพเจ้าบอกเขาถึงการที่พระหัตถ์ของ**พระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า** เพื่อยังผลดี **ทั้งพระดำรัสซึ่งกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า** และเขาทั้งหลายพูดว่า "ให้เราลุกขึ้นสร้างเถิด" เขาก็ปลงใจลงมือทำการดีนั้น

ข คนที่เรียกตัวเองว่าเป็น “ผู้นำ” ส่วนใหญ่คงหยุดที่ข้อ 17 และพุ่งเป้าไปที่ความยากลำบาก เมืองที่ดูเหมือนเป็นที่ทิ้งขยะมากกว่าเป็นเมือง และซากปรักหักพังของสิ่งที่เคยเป็นประตูเมือง

ค แต่ผู้นำทั้งหลายรู้ว่า ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และพลไพร่ของพระเจ้าย่อมมองปัญหาเป็นโอกาส

- 1 และนั่นเป็นข้อแตกต่างที่ชัดเจนที่สุดอย่างหนึ่งของคนที่ผู้นำ
- 2 ผู้นำจะมองหาปัญหา เพราะปัญหาเป็นโอกาสให้เขาได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ หรือเป็นโอกาสให้เขาได้ช่วยเหลือผู้คน และทำให้พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงพอพระทัย
- 3 ด้วยเหตุนี้เอง ผู้นำที่แท้จริงจะเผชิญกับปัญหา และแทนที่จะหนีปัญหาและหลอกตัวเองว่าไม่มีปัญหา หรือคิดว่าเขาจะหลีกเลี่ยงมันพ้น หรือหาข้อแก้ตัวว่าทำไมเขาถึงแก้ปัญหานั้นไม่สำเร็จ ผู้นำที่แท้จริงจะวิ่งเข้าหาปัญหาและจัดการกับมัน

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 74
"เนหะมีย์ – แบบอย่างผู้นำของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 เนหะมีย์เป็นคนที่เต็มใจใช้อิทธิพลอันมากมายมหาศาลของเขาเพื่อทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้า
- 2 เขาอาจเป็นคนที่ได้รับความไว้วางใจมากที่สุดในอาณาจักรเปอร์เซียก็ได้ เพราะว่าเขาเป็นพนักงานเชิญถ้วยเสวยของกษัตริย์ ผู้ซึ่งมีหน้าที่ชิมอาหารและเครื่องดื่มของกษัตริย์เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มียาพิษ และเพราะเหตุที่เขามีตำแหน่งที่สูงยิ่ง กษัตริย์จึงอนุญาตให้เขาลากิจไปได้และเขาสามารถเข้าถึงทรัพย์สินของต่างๆที่จำเป็นต้องใช้ในงานซ่อมแซมกำแพงเมืองอย่างไม่จำกัด
- 3 พอไปถึงกรุงเยรูซาเล็ม เนหะมีย์ก็เจอกับการต่อต้านทันที แต่เขาก็มุ่งมั่นต่อไปและใช้อิทธิพลของเขาเพื่อรวมผู้คนที่แตกแยกและท้อใจให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จนสามารถซ่อมแซมกำแพงเมืองได้สำเร็จใน 52 วัน ขณะที่คนอื่นไม่มีทางทำได้เลยในชวเวลาหลายปีก่อนหน้านั้น
- 4 ชีวิตของเนหะมีย์ เป็นแบบอย่างอันยอดเยี่ยมที่คริสเตียนทุกคนควรทำตาม นั่นคือ การใช้ประโยชน์จากอิทธิพลของตัวเองเพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จในทุกสถานการณ์ และเมื่อทำเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจึงกลายเป็นผู้นำที่แท้จริง

1 ผู้นำเต็มใจโดน "โจมตี"

ก เนหะมีย์ 2:19 แต่เมื่อสันบาลัทคนโฮโรนาอิม และโทปีอาห์ข้าราชการ คนอัมโมน กับเกเซมชาวอาระเบียได้ยินเรื่องนั้น เขาทั้งหลายเยาะเย้ยและดูถูกเรา พูดว่า "เจ้าทั้งหลายทำอะไรกันนี้ เจ้ากำลังกบฏต่อกษัตริย์หรือ"

20 แล้วข้าพเจ้าตอบเขาทั้งหลายว่า "พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงให้เรากระทำสำเร็จ และเราทั้งหลายผู้รับใช้ของพระองค์จะลุกขึ้นสร้าง แต่ท่านทั้งหลายไม่มีส่วนหรือสิทธิหรือที่ระลึกในเยรูซาเล็ม"

ข เนหะมีย์ทราบดีว่าเมื่อเขาเริ่มงานซ่อมแซมกำแพงเมือง ไม่ใช่ทุกคนที่จะดีใจ

1 บางคนไม่เต็มใจที่จะใช้แรงงานและทำงานเลอะเทอะ

2 บางคนไม่เต็มใจที่จะ "ให้คนมาขึ้นนิ้วสั่งให้ทำโน่นทำนี่" แถมพวกเขาก็ไม่ยอมยกต้องรายงานให้ใครรับทราบด้วย

3 บางคนอาจมีผลประโยชน์แอบแฝงตรงที่ว่ากรุงนี้ไม่มีอะไรป้องกัน พวกเขาจึงสามารถเข้ามาปล้นและขู่วิวได้ง่าย

ค และเมื่อคำพูดเยาะเย้ยและคำขู่เริ่มมาเข้าหู เนหะมีย์ก็ไม่ได้รู้สึกไม่ดีและเก็บกระเป๋านี้แต่อย่างใด

ง เขาเตรียมตัวเตรียมใจไว้แล้วว่าจะต้องเจอปัญหา และเขาก็ตั้งหน้าตั้งตาทำงานของพระเจ้าต่อไป ตามที่พระองค์ทรงบัญชา

2 ผู้นำเต็มใจที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารตลอด

ก เนหะมีย์ 3:1 แล้ว**เอลียาซิป**มหาปุโรหิตได้ลุกขึ้นพร้อมกับพี่น้องของท่าน บรรดาปุโรหิต และเขาทั้งหลาย ได้สร้าง**ประตูแกะ** เขาได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์และได้ตั้งบานประตู เขาทั้งหลายได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์ จนถึงหอคอยเมอาห์ไกลไปจนถึงหอคอยฮานันเอล

2 และถัดท่านไป **คนชาวเยรีโค**ก็ได้สร้าง และถัดเขาไป **ศักเกอร์**บุตรชายอิมรีก็ได้สร้าง

ข บทนี้อาจเป็นบทที่ใครหลายๆคนจัดอันดับให้เป็นบทที่น่าเบื่อที่สุดในพระคัมภีร์ แต่มันก็เป็นแบบอย่าง อันแสนวิเศษของสิ่งที่ผู้นำต้องเต็มใจกระทำ

1 เนหะมีย์กำกับดูแลงานทั้งหมด

2 เขารู้ว่าใครทำงานหรือไม่ทำงาน เขารู้ว่าใครกำลังซ่อมแซมประตูแกะ และใครกำลังซ่อมแซม ประตูปลา

3 และเขาก็ใช้เนื้อที่ทั้งบทเพื่อขานชื่อคนและหน้าที่ต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจที่ดีแก่คริสเตียน ทุกคนให้รับทราบที่กำลังเกิดอะไรขึ้นในขอบเขตอิทธิพลของคุณ

ก พ่อแม่ควรรู้ว่าลูกๆกำลังคบเพื่อนแบบไหน

ข คุณครูควรรู้ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในชีวิตนักเรียน

ค สามเณรควรรู้ว่าภรรยาที่กำลังรู้สึกอย่างไรกับสิ่งต่างๆ

ค นี่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการเป็นผู้นำ – คุณต้องต่อสู้เพื่อที่จะได้รับรู้ตลอดว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น

1 นี่จึงเป็นเหตุที่ว่าทำไมคณะทำงานที่อยู่กับผมมาหลายปีถึงต้องปฏิบัติตามกฎข้อสำคัญที่ว่า พวกเขาต้องแจ้งให้ผมรับทราบตลอด

2 พวกเขาสามารถทำอะไรผิดพลาดได้ตลอด และตรวจดูที่พวกเขาคอยแจ้งให้ผมทราบ ผมก็สามารถช่วยพวกเขาแก้ปัญหาได้

3 แต่เมื่อใดก็ตามที่ผมเจอคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเขาจะเป็นสมาชิกคณะทำงานหรือเป็นผู้ช่วย หรือเป็นใครสักคนที่ดำรงตำแหน่งผู้นำ ซึ่งอยากเล่นเกมซ่อนแอบเรื่องข้อมูล ผมก็จะเน้นย้ำกับเขา อีกทีว่า คุณต้องคอยแจ้งให้ผมทราบ

3 ผู้นำเต็มใจที่จะขอความช่วยเหลือในยามจำเป็น

ก เนหะมีย์ 4:1 ต่อมาเมื่อสันบาลัทได้ยื่นว่าเรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือดดาลมาก และเขา เยาะเย้ยพวกยิว

2 และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้ากองทัพของสะมาเรียว่า "พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะซ่อมกันหรือ เขาจะทำสัตว์บูชาหรือ เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียวหรือ เขาจะเอาหินที่ถูกเผาจาก กองขยะมาใช้อีกหรือ"

3 โทปียาห์คนอัมโมนอยู่ข้างๆท่าน และเขาพูดว่า "เออ สิ่งที่กำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งวิ่งขึ้นไป มันจะพังกำแพงหินของเขาลงมา"

4 "โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงสดับ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นที่ดูถูกดูหมิ่น ขอทรงหันการเยาะเย้ยของเขาให้ตกบนศีรษะของเขาเอง และขอทรงมอบเขาไว้ให้ถูกปล้นบนแผ่นดินที่เขาจะไปเป็นเชลยนั้น"

ข คนมากมายเหลือเกินรู้ว่าตัวเองมีปัญหา แต่เพราะความเย่อหยิ่ง กลับปฏิเสธที่จะเป็นฝ่ายขอความช่วยเหลือ อย่างไรก็ตาม เนหะมีย์ไม่ได้คิดว่าตัวเองดีเกินกว่าที่จะขอให้พระเจ้าช่วยในเมื่อเขาต้องการให้พระเจ้าช่วยจริงๆ

1 เราได้ยินคนบางคนพูดบอຍเหลือเกินว่า เพราะว่าพวกเขาไม่เคยขอให้พระเจ้าช่วยก่อนที่จะพวกเขาจะประสบกับความยุ่งยากที่พวกเขา กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ตอนนั้นพวกเขาเลยไม่ยอมขอความช่วยเหลือจากพระองค์

2 แต่ผู้นำเป็นคนที่ไม่ยอมปล่อยให้สถานการณ์บานปลายเพราะความรู้สึกรู้สึกของคนๆเดียว และแม้จะเป็นแค่ "คนๆเดียว" นั่นก็ตาม

3 สามที่ฉลาด ในฐานะเป็นผู้นำที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ในครอบครัว ควรเต็มใจที่จะขอความช่วยเหลือที่จำเป็นในการแก้ปัญหาชีวิตสมรส หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับลูกๆ

4 ผู้นำเต็มใจที่จะก้าวต่อไปแม้เจออุปสรรค

ก เนหะมีย์ 4:6 **เราจึงสร้างกำแพงขึ้น** และกำแพงทั้งสี่ก็ต่อกันสูงครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน

ข สันบาลัทธและโทปียาห์จึงใจสร้างปัญหาให้กับเนหะมีย์ แต่เพราะว่าเขาเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ เนหะมีย์จึงสามารถมีใจจดจ่อกับงานที่อยู่ตรงหน้าต่อไป และมองข้ามเรื่องกวนใจทั้งหลายแหล่และมุ่งหน้าซ่อมแซมกำแพงให้เสร็จเรียบร้อย

ค ประเด็นสำคัญสำหรับคริสเตียนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่เป็ผู้นำก็คือว่า ถ้าคุณกำลังมองหาข้ออ้างที่จะล้มเลิก ซาตานจะช่วยหาให้คุณเอง

1 และถ้าคุณไม่ได้กำลังมองหาข้ออ้างที่จะล้มเลิก จงเตรียมตัวเตรียมใจไว้เลยเพราะว่าซาตานจะไม่ปล่อยคุณไว้นานแน่ๆ

2 เนหะมีย์จะหาข้ออ้างที่จะไม่ช่วยก็ได้ เพราะว่าเขาอยู่ห่างกรุงเยรูซาเล็มเกินกว่าที่จะช่วยอะไรได้ แต่แทนที่จะมองหาข้ออ้าง เขากลับอาสาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของทางแก้

ก เขาจะมองหากปรัหักพังที่เขาไปสำรวจตอนเที่ยงคืนว่าเป็นงานใหญ่เกินไปก็ได้ในเมื่อไม่มีบริษัทรับเหมาก่อสร้าง แต่แทนที่จะใช้ขนาดของงานมาเป็นข้ออ้าง เขากลับใช้อิทธิพลเพื่อระดมผู้คนให้ร่วมแรงร่วมใจกันช่วยงาน

ข เขาจะมองเรื่องการเงินว่าเป็นเรื่องใหญ่เกินตัวก็ได้ แต่เขากลับควักกระเป๋าออกตั้งค่างานด้วยตัวเอง

ค เขาจะมองเรื่องการถูกต้องด้านและเลือกที่จะไม่ทำให้คนหงุดหงิดก็ได้ แต่เขากลับ
ตัดสินใจว่างานซ่อมแซมกำแพงสำคัญมากกว่าการเป็นที่นิยมชมชอบ
ง ผู้แพ้มองหาข้ออ้างในขณะที่ผู้ชนะมองหาวิธีแก้ปัญหา

5 ผู้นำเต็มใจที่จะมองโลกตามความเป็นจริง

ก เนหะมีย์ 4:9 แต่เราทั้งหลายได้อ้อนวอนต่อพระเจ้าของเรา และวางยามป้องกันเราทั้งหลายทั้งกลางวัน
และกลางคืน

ข เนหะมีย์รู้ว่าพระเจ้าสามารถทำอะไรก็ได้ตามที่พระองค์ต้องการ ซึ่งรวมถึงการขัดสนบาลลัทและโทปืออาห์
ให้หมอบลงกับดินและฆ่าเขาทั้งสอง แต่เขารู้ด้วยว่าพระเจ้าจะไม่ทำแบบนี้ยกเว้นในบางกรณีเท่านั้น
เช่น ในกรณีของโคราห์และพวกกบฏที่ต่อต้านโมเสส

1 ด้วยเหตุนี้ เนหะมีย์จึงขอให้พระเจ้าช่วย แต่เขาก็ทำทุกสิ่งที่เขาทำได้ด้วยเช่นกัน

2 การที่เด็กนักเรียนคนหนึ่งอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยสำหรับการสอบที่จะมาไม่ใช่เรื่องผิด
แต่อย่างใด – เว้นเสียแต่ว่าเขาเลือกที่จะอยู่และไม่ท่องหนังสือ

3 พระเจ้าทรงอวยพรคำอธิษฐานของเรา แต่พระองค์ก็ทรงอวยพรการทำงานหนักของเราด้วย
และเราก็ไม่มีสิทธิ์อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยหากเราไม่ยอมที่จะทำงานหนัก

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 75
"เนหะมีย์ – แบบอย่างผู้นำของพระเจ้า"
(ตอนที่ 3)

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนสุดท้ายเกี่ยวกับเนหะมีย์นี้ เราจะดูบทบาทของเขาในฐานะผู้นำต่อไป
- 2 และถึงแม้ว่าบทเรียนนี้จะพูดถึงความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตเขา บทเรียนนี้ก็จะพูดถึงเรื่องน่าเศร้าที่สุดในชีวิตเขาด้วย ซึ่งเป็นราคาค่าของของการเป็นผู้นำที่เขาต้องจ่าย

1 ผู้นำต้องยอมทำทุกอย่าง

ก เนหะมีย์ 4:16 ตั้งแต่นั้นมา ผู้รับใช้ของข้าพเจ้าครึ่งหนึ่งทำการก่อสร้าง อีกครึ่งหนึ่งถือหอก โล่ คันธนู และเสื้อเกราะ บรรดาประตูทั้งหลายหนุนหลังบรรดางศ์วานยูดาห์

17 ผู้ที่ก่อสร้างกำแพง และบรรดาผู้ที่ขึ้นของกับผู้ที่ยกของขึ้น ทุกคนมือหนึ่งทำงาน อีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้

18 ผู้ก่อสร้างทุกคนมีดาบคาดอยู่ที่ข้างขณะที่เขาส่ง ขาที่เป่าแตรก็อยู่ข้างข้าพเจ้า

ข ขณะที่เนหะมีย์มีส่วนในงานซ่อมแซมกำแพงเมือง เห็นได้ชัดว่าไม่มีทางเลยที่เขาจะถือว่างานนี้เป็นงานก่อสร้างธรรมดาๆ เพราะพวกเขาอาจโดนโจมตีได้ทุกเมื่อ

1 ด้วยเหตุนี้ เขาจึงทำสิ่งที่ไม่มีใครเขาทำกัน นั่นคือ เขาให้พวกคนงานติดอาวุธ และสังคนของเขา ให้ทำงานซ่อมแซมกำแพงโดยมือหนึ่งถือเกรียงฉาบปูน และอีกมือหนึ่งถือดาบ

2 คำสั่งของเขาถือว่าเป็นคำสั่งที่ฉลาด เพราะพวกคนงานรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นขณะที่ทำงานที่ต้องทำ

ค เนหะมีย์ให้แบบอย่างที่ยอดเยี่ยมแก่เราเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้นำต้องยอมทำ นั่นคือ การทำสิ่งที่คนอื่นเขาไม่ทำกัน

1 พระเจ้าไม่ได้ทรงสร้างเราให้เป็นหุ่นยนต์ ดังนั้น พระองค์จึงไม่ได้ขอให้เราทำทุกอย่างเหมือนกัน

2 วิธีที่ไม่เสสใช้ในที่อื่นทุกด้านอาจไม่ได้ผลกับโยชูวาในแผ่นดินแห่งพันธสัญญาก็ได้

ก วิธีที่เฮลียาห์เคยใช้ได้ผลกับชนชาติอิสราเอลอาจไม่ได้ผลดีสำหรับเอลีชาในอีกหลายปี ต่อมาก็ได้

ข พวกผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของประเทศเราล้วนถูกฝึกที่โรงเรียนเตรียมทหารต่างๆอย่าง เวสต์พอยต์ เป็นต้น และสถานที่เหล่านี้เองเป็นที่นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ ทางการทหารและการสู้รบที่สำคัญๆ

ค แต่ผู้นำที่ฉลาดต้องตระหนักว่า วิธีที่เคยใช้ได้ผลในอดีตอาจไม่ได้ผลเสมอไปใน สถานการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม

ง กฎแลสำคัญสู่ชัยชนะจึงต้องเป็นความยืดหยุ่น

ง อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องเป็นนักเรียนประวัติศาสตร์ที่ดีก่อน เพื่อที่ว่าเราทำอะไรที่แตกต่างไปจากเดิมจะต้องเป็นไปเพื่อเหตุผลที่ดีมากๆ

- 1 เรื่องนี้ปรับใช้กับคริสเตียนได้อย่างไร?
- 2 พระคัมภีร์เป็นหนังสือเรียนประวัติศาสตร์ที่เราต้องศึกษาเพื่อดูรูปแบบสิ่งที่เราควรปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ
- 3 และเราต้องให้อิสระแก่พระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทรงนำเราตามที่พระองค์ทรงเห็นสมควร ถึงแม้ว่าการทรงนำของพระองค์นั้นจะแตกต่างไปจากสิ่งที่คนทั่วไปปฏิบัติกันก็ตาม

2 ผู้นำต้องยอมต่อผู้เพื่อหลักการ

- ก เนหะมีย์ 5:1 มีเสียงร้องของประชาชนและของภรรยาของเขาอย่างเกรี้ยวกราดกล่าวโทษพี่น้องพวกยิว
- 2 เพราะมีคนหนึ่งที่กล่าวว่า "เรามาคงคนด้วยกัน ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเรา ขอให้เราได้ข้าว เพื่อเราจะได้รับประทานและมีชีวิตอยู่ได้"
  - 3 และมีคนกล่าวว่า "เราต้องจำนำไร่นาของเรา สวนองุ่นของเรา และบ้านเรือนของเรา เพื่อจะได้ข้าว เพราะเหตุการณ์กันดารอาหาร"
  - 4 และคนอื่นๆกล่าวว่า "เราได้ขอยืมเงินมาเป็นค่าภาษีถวายกษัตริย์ โดยจำนำนาและสวนองุ่นของเรา
  - 5 เนื้อของเราเป็นเหมือนเนื้อพี่น้องของเรา ลูกของเราก็เหมือนลูกของเขา แต่ดูเถิด เรายังให้บุตรชายและบุตรสาวของเราเป็นทาส บุตรสาวของเราบางคนเป็นทาสแล้ว และเราไม่มีกำลังที่จะไถ่เขาเลย เพราะคนอื่นยึดนาและสวนองุ่นของเรา"
  - 6 เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของเขา และถ้อยคำของเขา ข้าพเจ้าก็โกรธมาก
  - 7 ข้าพเจ้าตรัสตรองแล้วก็นำความนี้ไปกล่าวหาพวกขุนนางและเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าพูดกับเขาว่า "ท่านทั้งหลายต่างคนต่างได้ให้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยจากพี่น้องของตน" และข้าพเจ้าก็เรียกชุมนุมใหญ่มาสู้กับเขา
  - 8 และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า "เราได้ไถ่พวกยิวพี่น้องของเราผู้ถูกขายไปยังคนต่างประเทศคืนมา ตามแต่เราจะสามารถทำได้ แต่ท่านกลับขายพี่น้องของท่าน เพื่อเขาจะได้ถูกขายให้แก่พวกเรา" คนทั้งหลายก็นิ่งอยู่พูดไม่ออก

ข ในบันทึกเรื่องราวที่เป็นความวิริยะอุตสาหะครั้งสำคัญที่สุดในพระคัมภีร์ เรากลับเห็นว่า “ยังไม่มีใครเป็นคน” อยู่วันยังค่ำ

- 1 ใครบางคนกำลังพยายาม “ค้ากำไร” จากความเหนื่อยยากของผู้อื่น
- 2 เมื่อเนหะมีย์ทราบเรื่อง เขาก็ไม่ได้ขอให้ประชาชนออกเสียงว่าจะให้เขาทำอย่างไร และเขาก็ไม่ได้ระบุชื่อคนที่กำลังค้ากำไรจากคนยากคนจนด้วย
- 3 เขาสวมรองเท้าบูทหัวเหล็กและออกไปทำงาน โดยไม่สนว่าเขาจะไปเหยียบเท้าใครบ้าง เพราะเขาสนแต่เรื่องการแก้ไขสิ่งผิดให้เป็นถูก

- ค ขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนเหล่านั้นที่ยอมเสี่ยงที่จะถูกเกลียดชังและเสียผลประโยชน์ส่วนตัวเพื่อเห็นแก่ความถูกต้องและไม่ได้เห็นแก่ความสะดวกสบายทางการเมือง
- 1 ดาเนียลยอมเสี่ยงตำแหน่งหน้าที่ในราชอาณาจักรของเขา อิทธิพลของเขา ความมั่งคั่งของเขา อิสรภาพของเขา และชีวิตของเขาเพราะเหตุราชโองการของกษัตริย์ที่ห้ามมิให้เขาอธิษฐานเป็นเวลา 30 วัน แต่มันเป็นการต่อสู้เพื่อหลักการ มันจึงคุ้มค่าที่จะสู้
  - 2 ผู้ช่วยคนหนึ่งจากคริสตจักรอีกแห่งมาหาผมเมื่อหลายปีก่อนเพราะว่าศิษยาภิบาลของเขา กำลังมีปัญหา กับสมาชิกหลายคนในคริสตจักร ศิษยาภิบาลคนนั้นเป็นคนดีที่ไม่ได้ทำผิดอะไรเลย แต่เขาก็เริ่มเสื่อมความนิยมในหมู่ "พวกผู้นำ" ของคริสตจักรไปแล้วเรียบร้อย ผู้ช่วยคนนั้นถามผมว่าเขาควรทำอย่างไรดีในสถานการณ์ดังกล่าว และผมก็ให้คำตอบที่เรียบง่ายแก่เขาไป ผมบอกเขาให้อยู่กับคนของพระเจ้าต่อไป และเขาก็ทำตาม หลายปีต่อมา ศิษยาภิบาลคนนั้นไม่อยู่แล้ว แต่ผู้ช่วยคนนั้นได้เห็นว่าพระเจ้าทรงประทานครอบครัวที่แสนวิเศษให้แก่เขา พระเจ้าทรงอวยพรธุรกิจของเขา และในขณะที่ "พวกผู้นำ" เหล่านั้นได้ออกไปจากคริสตจักรแล้ว เขาก็อยู่ต่อและได้เห็นว่าพระเจ้าทรงนำคนดีคนหนึ่งให้มาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรและพวกเขาก็ไปได้สวย
  - 3 การต่อสู้เพื่อหลักการมักดูไม่สมมูลและทำร้ายต่อหลักเหตุผลในการคาดเดาว่าผลลัพธ์จะออกมาในรูปแบบไหน แต่สิ่งที่ถูกต้องก็ถูกต้องเสมอ และนั่นเป็นฝ่ายที่พระเจ้าทรงเลือกเข้าข้างแล้ว

3 ผู้นำต้องยอมที่จะแบกรับภาระหนักกว่าคนอื่น

- ก เนหะมีย์ 6:1 อยู่มาเมื่อมีรายงานให้สันบาลัทท โทบีอาห์และเกเซมชาวอาระเบียกับศัตรูอื่นๆของเราทั้งหลายได้ยินว่า ข้าพเจ้าได้ก่อกำแพง และไม่มีช่องโหว่เหลืออยู่ (แม้ว่าจนวันนั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้ตั้งบานประตูที่ประตูเมือง)
- 2 สันบาลัททกับเกเซมใช้ให้มาหาข้าพเจ้าว่า "ขอเชิญมาพบกันในชนบทแห่งหนึ่งในที่ราบโอโน" แต่เขาทั้งหลายเจตนาจะทำอันตรายข้าพเจ้า
  - 3 ข้าพเจ้าก็ใช้ผู้สื่อสารไปหาพวกเขาว่า "ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้งานหยุดเสีย ในขณะที่ข้าพเจ้าตั้งงานลงมาหาท่าน"
  - 4 แล้วเขาใช้ให้มาหาข้าพเจ้าอย่างนี้สี่ครั้ง ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปทำนองเดียวกัน
- ข เมื่อเนหะมีย์มาถึงกรุงเยรูซาเล็ม เขาก็รับงานหนักพอๆกับคนอื่นทันที
- 1 เขาต้องจำใจแบกอาวุธเพื่อปกป้องตัวเอง เหมือนกับคนอื่นๆ
  - 2 เขาต้องจำใจอาศัยอยู่ในเมืองที่ไม่มีกำแพง เหมือนกับคนอื่นๆ
  - 3 เขาต้องจำใจกินอาหารและดื่มน้ำเหมือนกับคนอื่นๆ และเมื่อยามลำบากเขาก็ทนทั้งๆที่ไม่ได้เปลี่ยนชุดเหมือนกับคนอื่นๆ
  - 4 แต่มีข้อแตกต่างที่สำคัญอยู่อย่างหนึ่งระหว่างเนหะมีย์กับคนของเขา ถึงแม้ว่าเขาต้องเจอปัญหาและความไม่สะดวกสบายเหมือนกับคนอื่นๆ เขากลับต้องจำใจแบกภาระหนักกว่าคนอื่น

- ก นอกจากปัญหาต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ศัตรูก็กำลังพยายามลอบสังหารเนหะมีย์อยู่
- ข พวกศัตรูคิดแผนการต่างๆเพื่อยับยั้งงานซ่อมแซมกำแพงเมือง แต่วิธีเดียวที่จะยับยั้งงานนี้ได้ก็คือ การยับยั้งผู้นำ
- ค และนั่นก็เป็นหนึ่งในราคาค่าแรงที่แพงที่สุดของการเป็นผู้นำที่คนอื่นๆหนึ่งต้องยอมจ่าย
- ค ขณะที่พระเจ้าทรงประทานกำลังให้แก่บรรดาผู้นำในการแบกรับภาระหนักกว่าคนอื่น มีอยู่อีกสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำแล้วเพื่อช่วยเหลือคนเหล่านี้
- 1 อพยพ 17:11 ต่อมาโมเสสยกมือขึ้นเมื่อไร อิสราเอลก็ได้เปรียบเมื่อนั้น ท่านลงมือลงเมื่อไร พวกอามาเลซก็เป็นต่อเมื่อนั้น
  - 12 แต่มือของโมเสสเมื่อยล้า เขาทั้งสองก็นำก้อนหินมาวางไว้ให้โมเสส ท่านนั่ง อาโรนกับเฮอรี้ก็ช่วยยกมือท่านขึ้นคนละข้าง มือของท่านก็ชูอยู่จนตะวันตกดิน
  - 2 พระเจ้าได้ทรงประทานผู้ที่เป็อาโรนและเฮอรี้ให้แก่ผู้นำทุกคนแล้ว ซึ่งผู้ช่วยเหลือนี้มีโอกาสที่จะยืนหยัดเคียงข้างผู้นำของพวกเขาและชูกำลังมือของเขา
- 4 ผู้นำต้อง “ไม่หวั่นไหว” ในขณะที่คนอื่นขวัญหนีดีฝ่อหมดแล้ว
- ก เนหะมีย์ 6:9 เพราะเขาทั้งหลายต้องการที่จะให้เราตกใจคิดว่า "มือของเขาจะผละจากงานไปเสีย และงานจะได้ไม่สำเร็จ" โอ ข้าแต่พระเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์ทรงเสริมกำลังมือของข้าพระองค์
- ข เนหะมีย์เผยให้เราเห็นสภาพภายในจิตใจของเขาในช่วงเวลายากลำบากนี้ เพราะเขายอมรับว่าตัวเขาเองก็กลัวพอๆกับคนอื่นๆ
- 1 แต่ผู้นำต้องแสดงความมั่นใจเพื่อปกปิดความกลัว
  - 2 และผู้นำต้องใส่ความมั่นใจเข้าไปในน้ำเสียงเพื่อปกปิดความไม่แน่ใจ
  - 3 ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าใครพูด แต่มีคนเคยนิยามความเป็นผู้นำไว้ว่าเป็นความสามารถที่จะแสดงความไม่หวั่นไหวในขณะที่คนอื่นตกใจกลัวลนลาน
  - 4 และนั่นคือสิ่งที่เนหะมีย์ทำได้ เขารู้สึกหวาดกลัวและอ่อนกำลัง แต่เขาเลือกที่จะไม่แสดงมันออกมาเพราะเห็นแก่ประชาชน
- ก นี่คือนิสัยที่พ่อแม่จำเป็นต้องทำบ่อยๆเมื่อประสบกับปัญหาและพวกเขาไม่ยอมให้ลูกๆไม่สบายใจ
- ข ในช่วงสงครามเกตตี้สเบิร์ก (สงครามกลางเมืองสหรัฐฯ) นายพลท่านหนึ่งของสหภาพฯ ผู้มีนามว่า ซิคเคิลส์ (Sickles) กำลังขี่ม้าหน้ากองทัพอของเขา และลูกปืนใหญ่ของสหพันธรัฐก็ยิงมาถูกขาของเขาจนขาด คนของเขาเห็นผู้นำของตนร่วงตกม้าเลือดสาดกระจาย หมอคนหนึ่งมาช่วยนายพลซิคเคิลส์และพวกทหารก็ช่วยกันแบกเขาใส่เปลหามและพาไปด้านหลัง ทราบดีถึงอิทธิพลของตน นายพลซิคเคิลส์นั่งอย่างสงบท่ามกลางสายตาของเหล่าทหารโดยมีสายรัดห้ามเลือดอยู่บนขาข้างที่ขาดของเขาราวกับว่าไม่มี

อะไรเกิดขึ้น สหภาพประชาชนชนะในที่สุด และนายพลซิคเคิลส์ก็ได้รับเหรียญ
กล้าหาญ

- 5 ผู้นำต้องตระหนักว่างานของตนยังไม่เสร็จในเมืองงานที่ทำเสร็จแล้ว
- ก เนหะมีย์ 6:15 **กำแพงจึงสำเร็จ**ในวันที่สี่สิบห้าเดือนเอลูล ในห้าสิบสองวัน
16 และอยู่มาเมื่อศัตรูทั้งสี่คนของเราทั้งหลายได้ยिन และเมื่อประชาชาติทั้งปวงรอบเราก้เห็นแล้ว เขาก้
น้อยเนื้อต่ำใจ เพราะเขาทั้งหลายหยั่งรู้ว่งานนี้ที่ได้สำเร็จไปก็ด้วยพระเจ้าของเราทรงช่วยเหลือ
17 ยิ่งกว่านั้นอีก ในครั้งนั้นขุนนางทั้งหลายของยูดาห์ก็ได้อส่งจดหมายหลายฉบับไปถึงโทบิอาห์
และจดหมายของโทบิอาห์ก็มาถึงเขา
18 เพราะมีหลายคนในยูดาห์ได้ผูกพันกับเขาไว้ด้วยคำปฏิญาณ เพราะเขาเป็นบุตรเขยของเศคานียาห์
ผู้เป็นบุตรชายอาราห์ และโยฮานันบุตรชายของเขาก็ได้รับบุตรสาวของเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายเบเรคียาห์
เป็นภรรยาของตน
19 เขาทั้งหลายพูดถึงความดีของโทบิอาห์ต่อหน้าข้าพเจ้าด้วย และรายงานคำของข้าพเจ้าไปให้เขา
และโทบิอาห์ก็ได้อส่งจดหมายมาให้ข้าพเจ้า เพื่อให้กลัว
- ข พอกำแพงเมืองถูกซ่อมแซมเสร็จเรียบร้อย เราคงคิดว่าเนหะมีย์คงเป็นคนที่มื่อชื่อเสียงมากที่สุดในรอบ
ศตวรรษในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เราก็ต้องเรียนรู้ว่ามนุษย์เรานั้นความจำสั้น
- 1 น่าตกใจยิ่งที่หลายคนในพวกยิวนับถือโทบิอาห์ ผู้เป็นศัตรูคู่อาฆาตของเนหะมีย์และโครงการ
ซ่อมแซมกำแพงเมืองมากกว่านับถือเนหะมีย์เสียอีก
  - 2 พวกยิวที่เป็นนกงสองหัวเหล่านี้เขียนจดหมายติดต่อกับศัตรูของผู้นำตัวเอง ซึ่งเป็นคนที่เคย
พยายามทำร้ายเขาและยับยั้งงานก่อสร้างมาก่อน พวกเขาคอยรายงานแต่เรื่องดีๆของชายชั่วผู้นี้
ให้เนหะมีย์ได้รับทราบ แถมยังทำหน้าที่เป็นสายลับคอยรายงานให้โทบิอาห์ทราบความเคลื่อนไหว
ทุกอย่างของเนหะมีย์อีกด้วย
  - 3 ช่างเป็นบทเรียนที่ยิ่งใหญ่สำหรับผู้นำทั้งหลาย
    - ก พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขาคัมภีร์และพระเจ้าฉายแสงพระกาย และมีสามัคคีธรรมกับพระบิดา แต่กลับ
เสด็จลงมาจากภูเขาเพื่อพบกับความล้มเหลวของพวกสาวกและความโมโหโทโสของ
พวกฟาริสี
    - ข โมเสสได้รับมอบหมายให้นำพลไพร่ของพระเจ้าเดินข้ามทะเลแดง เพียงเพื่อที่จะถูก
กล่าวหาว่าเขาพยายามที่จะฆ่าพวกเขาหลังจากข้ามทะเลแดงมาพ้นแล้ว
    - ค วินสตัน เชอร์ชิล นำประเทศอังกฤษฝ่าวิกฤติสงครามโลกครั้งที่สองมาได้ในฐานะ
นายกรัฐมนตรีของประเทศเพียงเพื่อที่จะถูกโหวตให้ออกจากตำแหน่งหลังสงคราม
สิ้นสุดลง
  - 4 และผู้นำที่มีปัญญาควรจำไว้เสมอว่า ถึงแม้ว่าชัยชนะที่ได้มานั้นจะหอมหวาน แต่มันก็อยู่เพียง
ชั่วคราวเพราะว่ายังมีอีกหลายศึกให้ต้องต่อสู้ ไม่ว่าจะเป็นศึกทางการเมือง คน หรือหลักการ

- 5 และผู้ตามนั้นก็เอาแน่เอานอนอะไรไม่ได้ เอาแต่หนี และขี้ลืม ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมผู้นำส่วนใหญ่ถึงต้องค้นพบบทเรียนอันแสนเจ็บปวดที่ว่า คนที่พวกเขาช่วยมากที่สุดกลับกลายเป็นคนที่ทำให้เขาเจ็บมากที่สุด